

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 206

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

30 czerwca 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/890 z dnia 23 czerwca 2020 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Mele del Trentino” (ChOG)] 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/891 z dnia 26 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 447/2014 w odniesieniu do przepisów szczegółowych mających na celu dostosowanie przepisów dotyczących wdrażania programów współpracy transgranicznej finansowanych w ramach Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) do szczególnych środków wprowadzonych w reakcji na pandemię COVID-19 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/892 z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej beta-cyflutryna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/893 z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/894 z dnia 29 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali 27

DECYZJE

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2020/895 z dnia 25 czerwca 2020 r. w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) oraz uchylająca decyzję (WPZiB) 2020/401 (ATALANTA/2/2020) 63

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Decyzja NR 1/2020 Komitetu ds. Transportu Lądowego Wspólnota/Szwajcaria z dnia 19 czerwca 2020 r. dotycząca dostosowania decyzji nr 2/2019 pod względem odroczenia z powodu pandemii COVID-19 dat transpozycji dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 i (UE) 2016/798 [2020/896] 65

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/890

z dnia 23 czerwca 2020 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Mele del Trentino” (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Mele del Trentino” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Mele del Trentino” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Mele del Trentino” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6 Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2020, s. 14.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/891**z dnia 26 czerwca 2020 r.**

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 447/2014 w odniesieniu do przepisów szczegółowych mających na celu dostosowanie przepisów dotyczących wdrażania programów współpracy transgranicznej finansowanych w ramach Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) do szczególnych środków wprowadzonych w reakcji na pandemię COVID-19

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 447/2014 ⁽²⁾ stosuje się przepisy mające zastosowanie do celu „Europejska współpraca terytorialna” (EWT) przewidziane w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽³⁾ i (UE) nr 1299/2013 ⁽⁴⁾.
- (2) Skutki pandemii COVID-19 wpłynęły w sposób bezprecedensowy na wdrażanie programów współpracy transgranicznej, zarówno w ramach Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II), jak i w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej. Stworzyło to wyjątkową sytuację, której rozwiązanie wymaga użycia szczególnych środków. Środki te powinny umożliwić, za pośrednictwem programów współpracy transgranicznej w ramach IPA II, reagowanie w sposób elastyczny i skuteczny na szybko pojawiające się potrzeby w najbardziej narażonych sektorach, takich jak opieka zdrowotna, przedsiębiorstwa, w tym MŚP, oraz rynek pracy, co przyczyni się do ożywienia społeczno-gospodarczego objętych programami obszarów.
- (3) Szczególne środki wprowadzone rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 ⁽⁵⁾ i (UE) 2020/558 ⁽⁶⁾ mają zastosowanie do programów współpracy transgranicznej w ramach EWT oraz do programów współpracy transgranicznej w ramach IPA II, o ile art. 33–48 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 447/2014 odnoszą się do przepisów zmienionych rozporządzeniami (UE) 2020/460 i (UE) 2020/558. Należy jednak również wprowadzić zmiany do niektórych przepisów rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 447/2014, które nie są objęte tymi szczególnymi środkami.
- (4) Aby zmniejszyć obciążenie budżetów publicznych w reakcji na pandemię COVID-19, należy wyjątkowo umożliwić instytucjom zarządzającym wnioskowanie o współfinansowanie na poziomie 100 % w roku obrachunkowym 2020–2021, zgodnie ze środkami budżetowymi i pod warunkiem dostępności finansowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 447/2014 z dnia 2 maja 2014 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 32).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu Europejska współpraca terytorialna (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 259).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 i rozporządzenie (UE) nr 1301/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 1).

- (5) Aby zapewnić większą elastyczność w reagowaniu na pandemię COVID-19, należy zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność we wdrażaniu programów, a także uproszczoną procedurę, która nie wymaga decyzji Komisji w sprawie zmian w programach współpracy transgranicznej. Należy doprecyzować, jakie informacje na temat takich zmian należy przedstawić Komisji.
- (6) Ze względu na pilny charakter sytuacji związanej z pandemią COVID-19 należy umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, które w związku z tym powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 447/2014.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu IPA II powołanego rozporządzeniem (UE) nr 231/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 447/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 28 dodaje się nowy ustęp 2A w brzmieniu:

„2A. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, na wniosek instytucji zarządzającej, w odniesieniu do wydatków zadeklarowanych we wnioskach o płatność w roku obrachunkowym rozpoczynającym się dnia 1 lipca 2020 r. i kończącym się dnia 30 czerwca 2021 r., można w odniesieniu do przynajmniej jednej osi priorytetowej zastosować poziom współfinansowania w wysokości 100 %.

Wniosek o zmianę poziomu współfinansowania składa się zgodnie z procedurą zmiany programów określoną w art. 31 ust. 5A i dołącza się do niego zmieniony program. Poziom współfinansowania w wysokości 100 % ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy odpowiednia zmiana programu współpracy została zatwierdzona przez Komisję przed złożeniem ostatecznego wniosku o płatność okresową zgodnie z art. 135 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

W pierwszym dniu roku obrachunkowego rozpoczynającego się dnia 1 lipca 2021 r. i kończącego się dnia 30 czerwca 2022 r. poziom współfinansowania wraca automatycznie do poziomu, w jakim znajdował się on w dniu, w którym Komisji przedłożono wniosek o zmianę poziomu współfinansowania, o którym mowa w akapicie drugim.”;

- 2) w art. 31 dodaje się nowy ustęp 5 A w brzmieniu:

„5A. Na zasadzie odstępstwa od ust. 5, w przypadku programów współpracy transgranicznej zgodnie z art. 27 lit. a), instytucja zarządzająca może w okresie programowania dokonać przesunięcia kwoty wynoszącej maksymalnie 8 % alokacji od dnia 1 lutego 2020 r. i nie większej niż 4 % budżetu programu, na rzecz innego priorytetu w ramach tego samego programu. Takie przesunięcia nie mają wpływu na poprzednie lata.

Uważa się je za nieistotne i nie wymagają one decyzji Komisji w sprawie zmiany programu. Muszą one być jednak zgodne ze wszystkimi wymogami regulacyjnymi oraz podlegają zatwierdzeniu z wyprzedzeniem przez wspólny komitet monitorujący. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o zmienionym planie finansowym.

Ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do zmian programu na mocy niniejszego ustępu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/892**z dnia 29 czerwca 2020 r.**

w sprawie nieodnowienia zatwierdzenia substancji czynnej beta-cyflutryna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1 i art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2003/31/WE ⁽²⁾ włączono beta-cyflutrynę jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej beta-cyflutryna, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 października 2020 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej beta-cyflutryna złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawcy złożyli dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało sprawozdanie z oceny w sprawie odnowienia i w dniu 8 marca 2017 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny w sprawie odnowienia wnioskodawcom i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (8) W dniu 9 sierpnia 2018 r. Urząd przedstawił Komisji wnioski ⁽⁶⁾, w których określił, czy beta-cyflutryna ma szansę spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2003/31/WE z dnia 11 kwietnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia 2,4-DB, beta-cyflutryny, cyflutryny, iprodionu, linuronu, hydrazyny kwasu maleinowego i pendimetaliny jako substancji czynnych (Dz.U. L 101 z 23.4.2003, s. 3).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

⁽⁶⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2018. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance beta-cyfluthrin” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej beta-cyflutryna), Dziennik EFSA 2018; 16(9):5405.

- (9) Urząd stwierdził istnienie obaw. W szczególności Urząd stwierdził istnienie niedopuszczalnego ryzyka dla pracowników ładujących i wysiewających nasiona buraka zaprawione beta-cyflutryną. Ponadto w przypadku polowych zastosowań beta-cyflutryny na ziemniakach i pszenicy Urząd stwierdził istnienie wysokiego ryzyka dla mieszkańców, stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania oraz organizmów wodnych. Co więcej, w przypadku stosowania na pomidorach w szklarniach (stałych i tymczasowych), Urząd stwierdził istnienie niedopuszczalnego ryzyka dla operatorów i pracowników oraz, w przypadku stosowania na pomidorach w szklarniach tymczasowych, dla stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania. Poza tym na podstawie dostępnych danych nie można było sfinalizować oceny ryzyka dla konsumentów.
- (10) Komisja zwróciła się do wnioskodawców o przedstawienie uwag do wniosków Urzędu. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012, Komisja zwróciła się do wnioskodawców o przedstawienie uwag do sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia. Wnioskodawcy przedstawili uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.
- (11) Mimo argumentów przedstawionych przez wnioskodawców nie udało się jednak wyeliminować obaw związanych z przedmiotową substancją czynną.
- (12) W rezultacie nie ustalono, aby w odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin kryteria zatwierdzenia określone w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione. W związku z powyższym nie należy odnawiać zatwierdzenia substancji czynnej beta-cyflutryna zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (14) Państwom członkowskim należy przyznać wystarczający czas na cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające beta-cyflutrynę.
- (15) Jeśli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających beta-cyflutrynę, okres ten nie powinien przekraczać 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (16) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1589 ⁽⁷⁾ przedłużono okres zatwierdzenia beta-cyflutryny do dnia 31 października 2020 r., aby umożliwić zakończenie procedury odnowienia przed upływem tego okresu zatwierdzenia. Jednakże z uwagi na fakt, że decyzję o nieodnowieniu zatwierdzenia podejmuje się przed upływem tego przedłużonego okresu zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej.
- (17) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego zatwierdzenia beta-cyflutryny na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nieodnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Zatwierdzenie substancji czynnej beta-cyflutryna nie zostaje odnowione.

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 skreśla się wiersz 48 dotyczący beta-cyflutryny.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1589 z dnia 26 września 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, beta-cyflutryna, bifenoks, chlorotoluron, kłofentezyna, chlomazon, cypermetryna, daminozyd, deltametryna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, fenoksaprop-P, fenpropidyna, fludioksonil, flufenacet, fostiazat, indoksakarb, lenacyl, MCPA, MCPB, nikosulfuron, pikloram, pro-sulfokarb, piryproksyfen, tiofanat metylu, triflusulfuron i tritosulfuron (Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 24).

*Artykuł 3***Środki przejściowe**

Państwa członkowskie cofają zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające beta-cyflutrynę jako substancję czynną najpóźniej do dnia 20 stycznia 2021 r.

*Artykuł 4***Okres na zużycie zapasów**

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 upływa najpóźniej dnia 20 lipca 2021 r.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji

Przewodnicząca

Ursula VON DER LEYEN

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/893**z dnia 29 czerwca 2020 r.****w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8, 17, 50, 76, 132, 138, 143, 157, 161, 176, 193, 217, 232 oraz 268,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Praktyczne wdrażanie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 (zwanego dalej „kodeksem”) w połączeniu z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447 ⁽²⁾ wykazało, że konieczne jest wprowadzenie pewnych zmian do tego rozporządzenia wykonawczego w celu lepszego dostosowania go do potrzeb przedsiębiorców i administracji celnych, a także uwzględnienia zmian legislacyjnych i zmian w zakresie wdrażania systemów teleinformatycznych ustanowionych na potrzeby kodeksu.
- (2) W wyroku w sprawie C-661/15 ⁽³⁾ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził nieważność art. 145 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽⁴⁾ przewidującego termin jednego roku na uwzględnienie dostosowań ceny towarów wadliwych w celu ustalenia ich wartości celnej. Według Trybunału na podstawie obowiązującego wówczas kodeksu celnego ⁽⁵⁾ dłużnik mógł uzyskać zwrot należności celnych przywozowych, proporcjonalny do obniżenia wartości celnej wynikającego z zastosowania art. 145 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, aż do upływu terminu trzech lat od powiadomienia dłużnika o tych należnościach. W art. 145 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ograniczono jednak tę możliwość do okresu 12 miesięcy, ponieważ dostosowanie do wartości celnej wynikające z zastosowania art. 145 ust. 2 tego rozporządzenia mogło być uwzględniane tylko wówczas, gdy zostało dokonane w terminie 12 miesięcy. Art. 145 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 był sprzeczny z art. 29 kodeksu celnego w związku z art. 78 i art. 236 ust. 2 tego kodeksu. Był on zatem nieważny. Rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i (EWG) nr 2454/93 już nie obowiązują, ale w art. 132 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 również ustanowiono termin jednego roku dla dostosowania wartości celnej towarów wadliwych. Należy zatem uchylić ten przepis, by było jasne, że do towarów wadliwych również ma zastosowanie ogólny termin trzech lat, ustanowiony w art. 121 ust. 1 lit. a) kodeksu, dotyczący żądania zwrotu lub umorzenia nadpłaconych należności celnych. Mając na uwadze pewność prawa, w celu wyjaśnienia, że termin jednego roku nie powinien być stosowany w tych przypadkach, należy uchylić art. 132 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 z mocą wsteczną od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia.
- (3) Art. 182 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 zawiera wymóg stosowania systemu teleinformatycznego ustanowionego na mocy art. 16 ust. 1 kodeksu do przedkładania, przetwarzania, przechowywania i wymiany informacji dotyczących przywozowych deklaracji skróconych oraz do późniejszej wymiany właściwych informacji. Decyzją wykonawczą (UE) 2019/2151 ⁽⁶⁾ Komisja zdecydowała o utworzeniu nowego systemu elektronicznego (ICS2) w

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału z dnia 12 października 2017 r. w sprawie C-661/15, X BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën, ECLI:EU:C:2017:753.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

celu wsparcia analizy ryzyka bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów oraz związanych z tym kontroli, a mianowicie przetwarzania danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej do celów analizy i kontroli ryzyka celnego oraz wymiany informacji z nim związanych. W związku z tym należy zmienić art. 182 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, by określić cele stosowania systemu ICS2, a także – dla zapewnienia harmonizacji na obszarze celnym Unii – by zobowiązać przedsiębiorców do stosowania zharmonizowanego interfejsu dla przedsiębiorców, opracowanego przez Komisję i państwa członkowskie, do przekazywania organom celnym danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych oraz do wymiany powiązanych informacji.

- (4) W art. 183 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 określono zasady dostarczania danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej, w tym obowiązek ich dostarczania przez różne osoby w określonych przypadkach zgodnie z art. 127 ust. 6 kodeksu (przedkładanie wielokrotne). Wdrażanie ICS2 w trzech wersjach (wersja 1, wersja 2 i wersja 3) będzie stopniowo pozwalało na przedkładanie wielokrotnie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej w odpowiednich sektorach transportu i modelach biznesowych. Należy zatem zmienić art. 183 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu doprecyzowania zasad mających zastosowanie do czasu pełnego wdrożenia ICS2. Miejsce wyjścia jest sytuacją w ramach istniejącego systemu kontroli importu. Za pośrednictwem tego systemu przewoźnicy działający we wszystkich rodzajach transportu (transporcie powietrznym, morskim, żegludze śródlądowej, transporcie drogowym i kolejowym), w tym przewoźnicy ekspresowi, muszą przedkładać wszystkie dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej na raz w odniesieniu do towarów, w przypadku których nie ma zastosowania zwolnienie przewidziane w art. 104 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽⁷⁾. Od momentu wdrożenia wersji 1 nowego systemu teleinformatycznego, w ramach transportu lotniczego, przewoźnicy ekspresowi będą dodatkowo zobowiązani do przedkładania minimalnego zestawu danych w odniesieniu do wszystkich przesyłek, niezależnie od ich wartości, a operatorzy pocztowi będą po raz pierwszy zobowiązani do przedkładania minimalnego zestawu danych, ale tylko w odniesieniu do przesyłek pocztowych, których miejscem przeznaczenia jest Unia. Zgodnie z art. 106 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 do czasu wdrożenia wersji 2 nowego systemu minimalny zestaw danych będzie uznawany za pełną skróconą deklarację przywózową w przypadku towarów w przesyłkach pocztowych oraz towarów w przesyłkach, których wartość nie przekracza 22 EUR. Od pierwszego dnia okresu wdrażania wersji 2 ICS2 możliwe będzie w transporcie lotniczym przedkładanie wielokrotnie. Przewoźnicy lotniczy będą musieli zaprzestać stosowania obecnego systemu kontroli importu i stopniowo podłączać się do nowego ICS2, za pomocą którego będą musieli przedkładać odpowiedni zestaw danych z danymi zawartymi w przywózowej deklaracji skróconej. Od pierwszego dnia wdrożenia wersji 3 nowego systemu przedkładanie wielokrotnie będzie możliwe w pozostałych rodzajach transportu. Przewoźnicy w tych rodzajach transportu będą musieli stopniowo podłączać się do nowego systemu. Państwa członkowskie określą daty, od których przedsiębiorcy będą zobowiązani do stosowania poszczególnych wersji nowego systemu zgodnie z pkt 6 części I załącznika do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w ramach określonych tam okresów wdrażania. Należy również zmienić art. 183 w celu doprecyzowania zasad mających zastosowanie do określania urzędu celnego pierwszego wprowadzenia, w przypadku gdy osoba przedkładająca dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej nie zna miejsca pierwszego przybycia do Unii środka transportu przewożącego towary.
- (5) Obowiązki informowania o danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej przez osoby inne niż przewoźnik powinny mieć zastosowanie wraz z wdrażaniem poszczególnych trzech wersji nowego systemu. W związku z tym ogólne odniesienie do wdrażania systemu kontroli importu w art. 184 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy zastąpić bardziej szczegółowymi odniesieniami do poszczególnych trzech wersji ICS2. Obowiązek informowania o towarach przewożonych drogą morską powinien mieć zastosowanie od momentu, w którym przewoźnik będzie zobowiązany do stosowania wersji 3 nowego systemu. Obowiązek informowania o towarach przewożonych drogą powietrzną lub drogą pocztową powinien mieć zastosowanie od momentu, w którym przewoźnik będzie zobowiązany do stosowania wersji 2 z nowego systemu.
- (6) Również obowiązek rejestracji przez organy celne zgłoszenia danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej i informowania o tej rejestracji powinien odzwierciedlać poszczególne wersje ICS2. W związku z tym ogólne odniesienie do wdrażania systemu kontroli importu w art. 185 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy zastąpić bardziej szczegółowymi odniesieniami do poszczególnych trzech wersji nowego systemu. Organy celne powinny rejestrować dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej i powiadamiać o tej rejestracji od pierwszego dnia okresu wdrażania wersji 1 ICS2. Po wdrożeniu wersji 2 tego nowego systemu w niektórych sytuacjach będzie możliwe przedkładanie wielokrotnie, w związku z czym w art. 185 należy również wskazać, że począwszy od tej daty organy celne powinny być zobowiązane do natychmiastowego powiadamiania przewoźnika o rejestracji danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej przez innych przedsiębiorców, jeżeli przewoźnik wystąpił z wnioskiem o powiadamianie.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

- (7) W art. 186 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy doprecyzować terminy na przeprowadzenie analizy ryzyka na podstawie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej i przyjęcie niezbędnych środków w kontekście analizy ryzyka. W art. 186 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy wprowadzić przepis, że co do zasady urząd celny pierwszego wprowadzenia musi po terminowym otrzymaniu przywózowej deklaracji skróconej zakończyć analizę ryzyka przed przybyciem towarów na obszar celny Unii. Termin ten powinien być jednak krótszy w przypadku towarów przewożonych drogą powietrzną. Urząd celny pierwszego wprowadzenia powinien być zobowiązany do przeprowadzenia analizy ryzyka dotyczącej tych towarów jak najszybciej po otrzymaniu minimalnego zbioru danych z przywózowej deklaracji skróconej. Ponadto w celu zapewnienia jednolitego stosowania kontroli celnych należy również zmienić art. 186, by zdefiniować kroki, jakie urząd celny pierwszego wprowadzenia powinien podjąć, by przeprowadzić analizę ryzyka na podstawie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej. W szczególności na podstawie art. 46, 47 i 128 kodeksu urząd celny pierwszego wprowadzenia ma wymieniać informacje z państwami członkowskimi wskazanymi w tych danych oraz z państwami członkowskimi, które zarejestrowały w ICS2 informacje dotyczące ryzyka dla bezpieczeństwa i ochrony odpowiadającego danym zawartym w przywózowej deklaracji skróconej, i wymagać od tych innych organów celnych przeprowadzenia analizy ryzyka i udostępnienia niektórych wyników tej analizy ryzyka.
- (8) Art. 186 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy również zmienić, by uprawnnić urząd celny pierwszego wprowadzenia do tego, by po przeprowadzeniu analizy ryzyka wydawał zalecenie co do miejsca i środków najbardziej odpowiednich do przeprowadzenia kontroli towarów. Urząd celny właściwy dla miejsca, które wskazano w zaleceniu jako najbardziej odpowiednie do przeprowadzenia kontroli, powinien mieć możliwość zadecydowania, czy zastosuje się do zalecenia, ale powinien być w każdym razie zobowiązany do poinformowania urzędu celnego wprowadzenia, czy kontrola miała miejsce, a jeśli tak – do poinformowania go o wynikach tej kontroli. Należy ponadto ustanowić przepis proceduralny, zgodnie z którym organy celne mają stosować ICS2 do informowania o ocenach ryzyka i wynikach kontroli w przypadkach przewidzianych w art. 46 ust. 5 kodeksu lub do każdej innej wymiany wyników kontroli zgodnie z art. 47 ust. 2 kodeksu. Ponadto obowiązek przeprowadzenia analizy ryzyka po przedstawieniu towarów należy rozszerzyć, tak by objętych nim było więcej przypadków, w których obowiązek złożenia przywózowej deklaracji skróconej jest uchylony zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2015/2446.
- (9) Należy zmienić tytuł art. 187 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu odzwierciedlenia faktu, że zawarte w nim przepisy mają charakter przejściowy, ponieważ będą miały zastosowanie tylko do momentu wdrożenia ICS2. Do czasu uruchomienia nowego systemu organy celne powinny być zobowiązane do przeprowadzania analizy ryzyka na podstawie informacji zawartych w istniejącym systemie kontroli importu. W art. 187 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 należy wskazać, że istniejący system kontroli importu ma być stosowany do poszczególnych dat wdrożenia nowego systemu. Należy również zaktualizować odniesienia do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 w art. 187 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Przepisy dotyczące niedopuszczalności zwolnienia towarów przed przeprowadzeniem analizy ryzyka oraz dotyczące sposobu przeprowadzenia analizy ryzyka po zmianie przywózowej deklaracji skróconej powinny mieć również zastosowanie w okresie przejściowym i w związku z tym należy je dodać do art. 187 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
- (10) W przepisach proceduralnych dotyczących sprostowania lub unieważnienia przywózowej deklaracji skróconej, określonych w art. 188 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, należy dokonać rozróżnienia między nowym ICS2 a istniejącym systemem kontroli importu. Do składania wniosków o sprostowanie lub unieważnienie przywózowej deklaracji skróconej powinien być stosowany nowy system państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość zezwalania na składanie w formie papierowej wniosków o sprostowanie lub unieważnienie deklaracji złożonych przy użyciu istniejącego systemu kontroli importu.
- (11) Należy zmienić art. 189 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu określenia odrębnych przepisów w odniesieniu do zmiany trasy statków powietrznych i statków morskich w ramach istniejącego systemu kontroli importu oraz przepisów, które będą miały zastosowanie w ramach nowego systemu teleinformatycznego ICS2.
- (12) W związku z wprowadzeniem formularza UE 302 w art. 1 pkt 51 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 należy zmienić art. 207 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, aby umożliwić stosowanie formularza UE 302 jako potwierdzenia unijnego statusu celnego towarów.
- (13) W związku ze zmianą art. 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 dotyczącego czynności uznawanych za zgłoszenie celne należy odpowiednio zmienić art. 218 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, aby doprecyzować, w których przypadkach niektóre formalności celne przy wprowadzaniu lub wyprowadzaniu uznaje się również za przeprowadzone poprzez czynność uznawaną za zgłoszenie celne.

- (14) W związku z wprowadzeniem w art. 141 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 przepisów przejściowych dotyczących zgłaszania przesyłek pocztowych poprzez ich przedstawianie organom celnym do czasu wdrożenia wersji 1 ICS2 w celu wsparcia analizy ryzyka bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów oraz związanych z tym kontroli należy w art. 220 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 wyjaśnić, że przepisy szczególne dotyczące przyjmowania i zwalniania przesyłek pocztowych mają również charakter przejściowy.
- (15) Należy stworzyć przepisy proceduralne dotyczące korzystania z formularza NATO 302 oraz z formularza UE 302 w odniesieniu do procedur celnych innych niż tranzyt. Należy zatem dodać do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 nowe art. 220a i 220b. W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania przepisów proceduralnych art. 221 tego rozporządzenia powinien zobowiązywać organy celne państw członkowskich do wyznaczania urzędu celnego lub urzędów celnych odpowiedzialnych za formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane z zastosowaniem formularza NATO 302 albo formularza UE 302.
- (16) Należy również zmienić art. 221 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu wyjaśnienia, że urząd celny znajdujący się w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów ma być urzędem celnym właściwym do zgłaszania do przywozu niektórych towarów wolnych od cła, jeżeli towary te są zgłaszane do celów VAT w ramach procedury innej niż procedura szczególna dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, tj. tak zwanego punktu kompleksowej obsługi importu, określonego w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽⁸⁾. Celem tego przepisu jest zapewnienie, by od towarów tych był pobierany VAT według stawki obowiązującej w państwie członkowskim przeznaczenia lub konsumpcji towarów.
- (17) Należy zmienić art. 271 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, aby zwiększyć zharmonizowane stosowanie systemu teleinformatycznego na potrzeby ujednoliconej wymiany informacji (INF). W celu ustanowienia jednolitej procedury wprowadzania wymaganych danych do tego systemu przez przedsiębiorców ci ostatni powinni wykorzystywać zharmonizowany interfejs dla przedsiębiorców.
- (18) W związku z wprowadzeniem w art. 221 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 obowiązku wyznaczania przez państwa członkowskie urzędu celnego odpowiedzialnego za wszystkie formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane z zastosowaniem formularza NATO 302 albo formularza UE 302, art. 285 tego rozporządzenia, przewidujący taki sam obowiązek, ale tylko w odniesieniu do tranzytu, staje się zbędny i powinien zostać uchylony. Ponadto przepisy dotyczące dostarczania formularzy NATO 302 oraz przepisy proceduralne mające zastosowanie do wykorzystywania takich formularzy należy rozszerzyć na przemieszczanie w ramach tranzytu z zastosowaniem formularza UE 302. Należy zatem zmienić art. 285, 286 i 287 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2447 i dodać nowe przepisy.
- (19) Należy zmienić art. 321 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w celu doprecyzowania zakończenia procedury tranzytu unijnego w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii z wykorzystaniem stałego transportu przesyłowego oraz w celu wyjaśnienia sytuacji prawnej takich towarów po zakończeniu procedury tranzytu unijnego.
- (20) Należy zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 w celu wprowadzenia możliwości specjalnego zamknięcia procedury odprawy czasowej w odniesieniu do towarów, które zostały poddane konsumpcji lub uległy zniszczeniu podczas działań wojсковych.
- (21) Zgodnie z art. 324 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 przedsiębiorcy mogą korzystać z uproszczonego zamknięcia procedury uszlachetniania czynnego IM/EX, ponieważ produkty przetworzone są uważane za powrotnie wywiezione. Jednakże w przypadkach gdy towary nieunijne objęte procedurą uszlachetniania czynnego IM/EX podlegałyby między innymi środkowi polityki handlowej, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, takie uproszczone zamknięcie nie jest dozwolone. Niektóre środki polityki handlowej są ustanawiane na potrzeby uprzedniego nadzoru unijnego, który ma zastosowanie jedynie w przypadku dopuszczenia do obrotu. Takie środki mające wpływ na stosowanie art. 324 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 zostały ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2016/670⁽⁹⁾ w odniesieniu do przywozu niektórych

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/670 z dnia 28 kwietnia 2016 r. wprowadzające uprzedni nadzór unijny nad przywozem niektórych wyrobów z żelaza i stali pochodzących z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 115 z 29.4.2016, s. 37).

wyrobów z żelaza i stali oraz w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/640 ⁽¹⁰⁾ w odniesieniu do przywozu niektórych produktów z aluminium. Należy zezwolić przedsiębiorcom na korzystanie z uproszczenia ustanowionego w art. 324 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 z mocą wsteczną od 3 lat przed wejściem w życie tej zmiany, pod warunkiem że dostarczą oni dane wymagane zgodnie z odpowiednimi środkami nadzoru. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 324 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

- (22) W celu zapewnienia zakończenia procedury wywozu towarów przemieszczanych stałym transportem przesyłowym należy w art. 331 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 wyjaśnić, kiedy takie towary uznaje się za przedstawione organom celnym.
- (23) Załącznik 23-02 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 zawiera określone kody CN i opisy produktów, które nie są już używane z powodu zmian we wspólnej taryfie celnej ⁽¹¹⁾. Konieczna jest zatem aktualizacja załącznika 23-02, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że jest to pierwsza aktualizacja od dnia 1 maja 2016 r., kiedy to zaczęły obowiązywać unijny kodeks celny, rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447.
- (24) Aby umożliwić większą elastyczność w procedurze ciągłości działania w tranzycie oraz zmniejszyć formalności i koszty ponoszone przez organy celne, należy przedłużyć okres ważności papierowych poświadczeń zabezpieczenia generalnego i poświadczeń zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia, o których mowa w załączniku 72-04 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.
- (25) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 132 lit. c);
- 2) art. 182–186 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 182

System teleinformatyczny na potrzeby przywózowych deklaracji skróconych

(art. 16 kodeksu)

1. System teleinformatyczny ustanowiony na mocy art. 16 ust. 1 kodeksu stosuje się do:
 - a) przedkładania, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych i innych informacji dotyczących tych deklaracji, związanych z analizą ryzyka celnego do celów bezpieczeństwa i ochrony, w tym wsparcia ochrony lotnictwa cywilnego, i związanych ze środkami, które należy przyjąć na podstawie wyników tej analizy;
 - b) wymiany informacji dotyczących danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej i wyników analizy ryzyka w odniesieniu do przywózowych deklaracji skróconych, dotyczących innych informacji niezbędnych do przeprowadzenia tej analizy ryzyka oraz dotyczących środków przyjętych na podstawie analizy ryzyka, w tym zaleceń dotyczących miejsc kontroli i wyników tych kontroli;
 - c) wymiany informacji na potrzeby monitorowania i oceny wdrażania wspólnych kryteriów i norm ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz środków kontroli i priorytetowych obszarów kontroli, o których mowa w art. 46 ust. 3 kodeksu.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/640 z dnia 25 kwietnia 2018 r. wprowadzające uprzedni nadzór unijny nad przywozem niektórych wyrobów z aluminium pochodzących z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 106 z 26.4.2018, s. 7).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Daty opracowania i uruchomienia wersji w ramach stopniowego wdrażania systemu są określone w projekcie systemu kontroli importu 2 w ramach UKC (ICS2) w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151 (*).

1a. Przedsiębiorcy korzystają ze zharmonizowanego unijnego interfejsu dla przedsiębiorców, opracowanego we wzajemnym porozumieniu przez Komisję i państwa członkowskie, do przedkładania informacji, składania wniosków o sprostowanie, składania wniosków o unieważnienie, przetwarzania i przechowywania danych zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych oraz do wymiany powiązanych informacji z organami celnymi.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu do dat wdrożenia systemu teleinformatycznego, o którym w nim mowa zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, stosuje się teleinformatyczny system przedkładania i wymiany informacji dotyczących przywózowych deklaracji skróconych, określony w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93, zgodnie z art. 185 ust. 1, art. 187 i art. 188 ust. 3 tego rozporządzenia.

Artykuł 183

Złożenie przywózowej deklaracji skróconej

(art. 127 ust. 4, 5 i 6 kodeksu)

1. W przypadku gdy nie ma zastosowania żadne ze zwolnień z obowiązku złożenia przywózowej deklaracji skróconej określonych w art. 104 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów przewożonych transportem lotniczym dostarcza się w następujący sposób:

- a) przewoźnicy lotniczy składają pełną skróconą deklarację przywózową za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, do daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- b) przewoźnicy ekspresowi składają:
 - w przypadku gdy wartość rzeczywiasta przesyłki przekracza 22 EUR – pełną przywózową deklarację skróconą za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, do daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia,
 - w przypadku wszystkich przesyłek – minimalny zestaw danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wersji 1 tego systemu;
- c) operatorzy pocztowi przedkładają minimalny zestaw danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, w odniesieniu do przesyłek, których miejscem przeznaczenia jest jedno z państw członkowskich, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wersji 1 tego systemu;
- d) poprzez przedłożenie co najmniej jednego zestawu danych za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 tego systemu.

1a. W przypadku gdy nie ma zastosowania żadne ze zwolnień z obowiązku złożenia przywózowej deklaracji skróconej określonych w art. 104 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów przewożonych transportem morskim, żegluga śródlądową, transportem drogowym lub kolejowym dostarcza się w następujący sposób:

- a) poprzez złożenie pełnej skróconej deklaracji przywózowej za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, do daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- b) poprzez przedłożenie co najmniej jednego zestawu danych za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 tego systemu.

2. W przypadku gdy przywózowa deklaracja skrócona zostaje złożona poprzez przedłożenie więcej niż jednego zestawu danych lub poprzez przedłożenie minimalnego zestawu danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba przedkładająca częściowy lub minimalny zestaw danych dokonuje tego w urzędzie celnym, który zgodnie z jej wiedzą powinien być urzędem celnym pierwszego wprowadzenia. Jeżeli osoba ta nie zna miejsca na obszarze celnym Unii, do którego środek transportu przewożący towary ma zgodnie z oczekiwaniem dotrzeć w pierwszej kolejności, urząd celny pierwszego wprowadzenia można określić na podstawie miejsca, do którego towary są wysyłane.

Artykuł 184

Zobowiązania w zakresie udzielania informacji dotyczących przekazywania danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej przez osoby inne niż przewoźnik

(art. 127 ust. 6 kodeksu)

1. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 112 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik i każda z osób wydających konosament przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, z którymi przewoźnik i osoba wydająca konosament zawarli umowę przewozu i które nie dostarczyły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

Jeżeli odbiorca wskazany w konosamencie jako nieposiadający konosamentów stanowiących jego podstawę nie udostępni wymaganych danych osobie wydającej konosament, osoba ta przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości odbiorcy.

2. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 112 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba wydająca konosament informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego konosamentu.

W przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca konosament informuje osobę, z którą zawarto taką umowę, o wydaniu konosamentu.

3. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik i każda z osób wydających lotniczy list przewozowy przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości wszystkich osób, z którymi przewoźnik i osoba wydająca lotniczy list przewozowy zawarli umowę przewozu lub które wydały lotniczy list przewozowy obejmujący te same towary i które nie udostępniły im danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

4. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego konosamentu.

W przypadku zawarcia umowy o wspólnym załadunku towarów osoba wydająca lotniczy list przewozowy informuje osobę, która zawarła z nią umowę przewozu, o wydaniu takiego lotniczego listu przewozowego.

5. Od daty określonej zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadkach, o których mowa w art. 113a ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, przewoźnik przekazuje w danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej informacje o tożsamości operatora pocztowego lub przewoźnika ekspresowego, który nie udostępnił mu danych wymaganych do sporządzenia przywozowej deklaracji skróconej.

Artykuł 185

Rejestracja przywozowej deklaracji skróconej

(art. 127 ust. 1 kodeksu)

1. Organy celne rejestrują przywozową deklarację skróconą po jej otrzymaniu, niezwłocznie powiadamiają zgłaszającego lub jego przedstawiciela o zarejestrowaniu deklaracji oraz przekazują takiej osobie numer referencyjny przywozowej deklaracji skróconej (MRN) wraz z datą rejestracji deklaracji.

2. Od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 1 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej zostały dostarczone poprzez złożenie co najmniej minimalnego zestawu danych, o którym mowa w art. 106 ust. 2 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, lub poprzez złożenie więcej niż jednego zestawu danych, organy celne:

a) rejestrują każdy przypadek przedłożenia danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej po otrzymaniu takich danych;

- b) niezwłocznie powiadamiają o rejestracji osobę, która przedłożyła zestaw danych;
 - c) przekazują tej osobie MRN przypisany do każdego przedłożenia wraz z datą jego rejestracji.
3. Organy celne niezwłocznie powiadamiają przewoźnika o rejestracji, o ile zwrócił się on o przekazanie mu takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 182 niniejszego rozporządzenia:
- a) w przypadku złożenia przywózowej deklaracji skróconej przez osobę, o której mowa w art. 127 ust. 4 akapit drugi kodeksu;
 - b) w przypadku dostarczenia danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 127 ust. 6 kodeksu.
4. Obowiązek informowania przewoźnika w przypadkach, o których mowa w ust. 3 lit. b), ma zastosowanie od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że przewoźnik ma dostęp do tego systemu.

Artykuł 186

Analiza ryzyka i kontrole dotyczące przywózowych deklaracji skróconych

(art. 46 ust. 3 i 5, art. 47 ust. 2 i art. 128 kodeksu)

1. Analiza ryzyka kończona jest przed przybyciem towarów do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia, o ile przywózowa deklaracja skrócona została złożona w terminie wskazanym w art. 105–109 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

Nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, pierwszą analizę ryzyka dotyczącą towarów, które mają zostać wprowadzone na obszar celny Unii drogą powietrzną przeprowadza się jak najszybciej po otrzymaniu minimalnego zestawu danych z przywózowej deklaracji skróconej, o którym mowa w art. 106 ust. 2 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

2. Urząd celny pierwszego wprowadzenia kończy analizę ryzyka głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony po następującej wymianie informacji za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1:

- a) niezwłocznie po rejestracji urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej organom celnym państw członkowskich wskazanym w tych danych oraz organom celnym pozostałych państw członkowskich, które zarejestrowały w systemie informacje dotyczące ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, które odpowiadają danym zawartym w tej przywózowej deklaracji skróconej;
- b) w terminach określonych w art. 105–109 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 organy celne państw członkowskich, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, przeprowadzają analizę ryzyka głównie do celów bezpieczeństwa i ochrony oraz, jeżeli stwierdzą ryzyko, udostępniają wyniki urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia;
- c) urząd celny pierwszego wprowadzenia uwzględnia informacje na temat wyników analizy ryzyka przekazane przez organy celne państw członkowskich, o których mowa w lit. a), w celu przeprowadzenia analizy ryzyka;
- d) urząd celny pierwszego wprowadzenia udostępnia wyniki przeprowadzonej analizy ryzyka organom celnym państw członkowskich, które wniosły wkład do przeprowadzenia analizy ryzyka, oraz tym, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy;
- e) urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia o zakończeniu analizy ryzyka następujące osoby, o ile zwróciły się one o przekazywanie im takiego powiadomienia i dysponują dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1:
 - (i) zgłaszający lub jego przedstawiciel;
 - (ii) przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

3. Jeżeli urząd celny pierwszego wprowadzenia wymaga dodatkowych informacji na temat danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej na potrzeby zakończenia analizy ryzyka, analiza taka kończona jest po otrzymaniu stosownych informacji.

W tym celu urząd celny pierwszego wprowadzenia zwraca się o udzielenie takich informacji do osoby, która złożyła przywózową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – do osoby, która przekazała dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej. Jeżeli taka osoba nie jest przewoźnikiem, urząd celny pierwszego wprowadzenia przekazuje stosowne informacje przewoźnikowi, o ile przewoźnik zażądał takiej informacji i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1.

4. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by przypuszczać, że towary wprowadzane drogą powietrzną mogą stanowić poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa lotnictwa, żąda on, by przesyłka przed jej załadowaniem na statek powietrzny udający się na obszar celny Unii została poddana kontroli bezpieczeństwa z uwagi na fakt, że stanowi ona ładunek i przesyłkę wysokiego ryzyka zgodnie z pkt 6.7 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1998 (**) i pkt 6.7.3 załącznika do decyzji wykonawczej Komisji C(2015) 8005 final z dnia 16 listopada 2015 r. ustanawiającej szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego obejmujących informacje, o których mowa w art. 18 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 300/2008.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia:

- a) zgłaszający lub jego przedstawiciel;
- b) przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Po otrzymaniu powiadomienia osoba, która złożyła przywózową deklarację skróconą, lub – w stosownych przypadkach – osoba, która przedłożyła dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej, przekazuje urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia wyniki tej kontroli bezpieczeństwa oraz wszelkie istotne informacje z tym związane. Analiza ryzyka kończona jest dopiero po uzyskaniu wspomnianych informacji.

5. W przypadku gdy urząd celny pierwszego wprowadzenia ma uzasadnione powody, by uznać, że towary wprowadzane drogą powietrzną lub przesyłka kontenerowa wprowadzana drogą morską, jak określono w art. 105 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, stanowią tak poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony, że wymagane jest natychmiastowe działanie, nakazuje on, by ładunek nie był ładowany na dany środek transportu.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia powiadamia następujące osoby, o ile dysponują one dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia:

- a) zgłaszający lub jego przedstawiciel;
- b) przewoźnik, jeżeli osobą inną niż zgłaszający i jego przedstawiciel.

Powiadomienia tego dokonuje się niezwłocznie po wykryciu takiego ryzyka, a w przypadku wprowadzania przesyłki kontenerowej drogą morską, o czym mowa w art. 105 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, najpóźniej w ciągu 24 godzin od otrzymania przez przewoźnika przywózowej deklaracji skróconej lub, w stosownych przypadkach, danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej.

Urząd celny pierwszego wprowadzenia informuje również niezwłocznie o tym powiadomieniu organy celne wszystkich państw członkowskich i udostępnia im odpowiednie dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej.

6. Jeżeli stwierdzono, że dana przesyłka stanowi zagrożenie, którego charakter wymaga podjęcia natychmiastowych działań po przybyciu środka transportu, urząd celny pierwszego wprowadzenia podejmuje takie działania po przybyciu towarów.

7. Po zakończeniu analizy ryzyka urząd celny pierwszego wprowadzenia może zalecić, za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1, najbardziej odpowiednie miejsce i środki do przeprowadzenia kontroli.

Urząd celny właściwy dla miejsca, które wskazano w zaleceniu jako najbardziej odpowiednie do przeprowadzenia kontroli, podejmuje decyzję w sprawie kontroli i udostępnia za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1, wyniki tej decyzji wszystkim urzędom celnym, których przemieszczanie towarów potencjalnie dotyczy, najpóźniej w momencie przedstawienia towarów w urzędzie celnym pierwszego wprowadzenia.

7a. W przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 5 i art. 47 ust. 2 kodeksu, urzędy celne udostępniają wyniki swoich kontroli celnych innym organom celnym państw członkowskich za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz wymieniają informacje dotyczące ryzyka za pomocą systemu, o którym mowa w art. 36 niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku gdy na obszar celny Unii wprowadzane są towary, które zwolniono z wymogu złożenia przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. c)–k), m) i n) oraz art. 104 ust. 2–4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów.

9. Towary przedstawione organom celnym mogą zostać zwolnione do procedury celnej lub powrotnie wywiezione po przeprowadzeniu analizy ryzyka i uzyskaniu wyników tej analizy oraz – w stosownych przypadkach – po podjęciu środków umożliwiających zwolnienie takich towarów.

10. Analizę ryzyka przeprowadza się również w przypadku sprostowania danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 129 kodeksu. W takiej sytuacji, nie naruszając terminu określonego w ust. 5 akapit trzeci niniejszego artykułu dla przesyłek kontenerowych wprowadzanych drogą morską, analiza ryzyka kończona jest niezwłocznie po otrzymaniu takich danych, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.

(*) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

(**) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 299 z 14.11.2015, s. 1).”;

3) w art. 187 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł oraz ust. 1 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 187

Przepisy przejściowe dotyczące analizy ryzyka

(art. 128 kodeksu)

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 186 niniejszego rozporządzenia do dat określonych zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 w odniesieniu do wdrożenia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, analiza ryzyka opiera się na informacjach zawartych w przywózowych deklaracjach skróconych, składanych i wymienianych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 182 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy na obszar celny Unii wprowadzane są towary, które zwolniono z wymogu złożenia przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 104 ust. 1 lit. c)–k), m) i n) oraz art. 104 ust. 2–4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, analizę ryzyka przeprowadza się po przedstawieniu towarów, w miarę możliwości w oparciu o deklarację do czasowego składowania lub zgłoszenie celne obejmujące te towary.”;

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Towary przedstawione organom celnym mogą zostać zwolnione do procedury celnej lub powrotnie wywiezione po przeprowadzeniu analizy ryzyka i uzyskaniu wyników tej analizy oraz – w stosownych przypadkach – po podjęciu środków umożliwiających zwolnienie takich towarów.

7. Analizę ryzyka przeprowadza się również w przypadku sprostowania danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 129 kodeksu. W takiej sytuacji, nie naruszając terminu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu dla przesyłek kontenerowych wprowadzanych drogą morską, analizę ryzyka przeprowadza się niezwłocznie po otrzymaniu takich danych, chyba że dojdzie do wykrycia ryzyka lub zajdzie konieczność przeprowadzenia dodatkowej analizy ryzyka.”;

4) art. 188 i 189 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 188

Sprostowanie i unieważnienie przywózowej deklaracji skróconej

(art. 129 ust. 1 kodeksu)

1. Do składania wniosków o sprostowanie lub unieważnienie przywózowej deklaracji skróconej lub zawartych w niej danych stosuje się system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 182 ust. 1.

W przypadku gdy o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej wnoszą różne osoby, każda z tych osób może wnosić o sprostowanie lub unieważnienie tylko tych danych, które sama przekazała.

2. Organy celne niezwłocznie powiadamiają osobę, która złożyła wniosek o sprostowanie lub unieważnienie, o podjętej przez siebie decyzji o rejestracji lub odrzuceniu tego wniosku.

Jeżeli wniosek o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej zostanie złożony przez osobę inną niż przewoźnik, organy celne powiadamiają o tym fakcie również przewoźnika, o ile przewoźnik zwrócił się o przekazanie mu takiego powiadomienia i dysponuje dostępem do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zezwolić, by wnioski o sprostowanie lub unieważnienie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej, która została złożona za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, były składane z wykorzystaniem środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 kodeksu;

Artykuł 189

Zmiana trasy statku morskiego lub statku powietrznego przybywającego na obszar celny Unii

(art. 133 kodeksu)

1. Jeżeli po złożeniu przywózowej deklaracji skróconej za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 2, trasa statku morskiego lub statku powietrznego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybędzie w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które w przywózowej deklaracji skróconej nie zostało wskazane jako kraj przejazdu, operator tego środka transportu informuje urząd celny wskazany w przywózowej deklaracji skróconej jako urząd celny pierwszego wprowadzenia o zmianie trasy i przekazuje powiadomienie o przybyciu do faktycznego urzędu celnego pierwszego wprowadzenia.

Przepisy akapitu pierwszego niniejszego artykułu nie mają zastosowania do towarów, które zostały wprowadzone na obszar celny Unii w ramach procedury tranzytu, o której mowa w art. 141 kodeksu.

2. Urząd celny wskazany w przywózowej deklaracji skróconej jako urząd celny pierwszego wprowadzenia przekazuje stosowne informacje urzędowi celnemu, który zgodnie z uzyskanymi informacjami ma być urzędem celnym pierwszego wprowadzenia po zmianie trasy, niezwłocznie po otrzymaniu takich informacji na zasadach określonych w ust. 1. Taki urząd udostępnia stosowne dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej i wyniki analizy ryzyka urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia.

3. Od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako data rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy trasa statku powietrznego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybył w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które w przywózowej deklaracji skróconej nie zostało wskazane jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje, za pośrednictwem tego systemu, dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.

4. Od daty określonej w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 jako termin rozpoczęcia okresu wdrażania wersji 3 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy trasa statku morskiego zostaje zmieniona, wskutek czego statek ten przybył w pierwszej kolejności do urzędu celnego znajdującego się w państwie członkowskim, które w przywózowej deklaracji skróconej nie zostało wskazane jako kraj przejazdu, faktyczny urząd celny pierwszego wprowadzenia wyszukuje, za pośrednictwem tego systemu, dane zawarte w przywózowej deklaracji skróconej, wyniki analizy ryzyka oraz zalecenia kontrolne wystosowane przez planowany urząd celny pierwszego wprowadzenia.”;

5) art. 207 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 207

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w postaci karnetów TIR lub ATA lub formularzy 302

(art. 6 ust. 3 i art. 153 ust. 2 kodeksu)

1. Zgodnie z art. 127 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 towary unijne oznacza się w karnecie TIR lub ATA lub w formularzu NATO 302 lub formularzu UE 302 kodem »T2L« lub »T2LF«. Osoba uprawniona do korzystania z procedury może, w stosownych przypadkach, zastosować jeden z tych kodów, opatrując odpowiednie dokumenty swoim podpisem w miejscu przeznaczonym na opis towarów przed ich przedstawieniem urzędowi celnemu wyjścia do zatwierdzenia. Odpowiedni kod »T2L« lub »T2LF« zatwierdza się odciskiem pieczęci urzędu celnego wyjścia, któremu towarzyszy podpis właściwego urzędnika.

Jeżeli chodzi o formularz NATO 302 w formie elektronicznej lub formularz UE 302 w formie elektronicznej, osoba uprawniona do korzystania z procedury może również umieścić na nich jeden ze wspomnianych kodów. W takim przypadku zatwierdzenia przez urząd wyjścia dokonuje się w formie elektronicznej.

2. W przypadku gdy karnet TIR, karnet ATA, formularz NATO 302 lub formularz UE 302 obejmuje zarówno towary unijne, jak i towary nieunijne, takie towary wymienia się osobno, a kod »T2L« lub – w stosownych przypadkach – »T2LF« umieszcza się w taki sposób, by oczywiste było, iż odnosi się wyłącznie do towarów unijnych.”;

- 6) w art. 218 tytuł i zdanie wprowadzające otrzymują brzmienie:

„Artykuł 218

Formalności celne uznawane za podjęte w wyniku czynności, o których mowa w art. 141 ust. 1, 2, 4, 4a, 5 i 6–8 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

(art. 6 ust. 3 lit. a), art. 139, art. 158 ust. 2, art. 172, art. 194 i art. 267 kodeksu)

Do celów art. 138, 139 i 140 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 następujące formalności celne, w stosownych przypadkach, uznaje się za dopełnione w przypadku podjęcia czynności, o których mowa w art. 141 ust. 1, 2, 4, 4a, 5 i 6–8 tego rozporządzenia delegowanego:”;

- 7) art. 220 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 220

Przepisy przejściowe dotyczące towarów w przesyłkach pocztowych

(art. 158 ust. 2, art. 172 i art. 194 kodeksu)

1. Dla celów art. 138 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 zgłoszenie celne towarów, o którym mowa w art. 141 ust. 3 tego rozporządzenia delegowanego, uznaje się za przyjęte, a towary za zwolnione w chwili dostarczenia towarów odbiorcy.
2. Jeżeli dostarczenie towarów odbiorcy okazało się niemożliwe, uznaje się, że zgłoszenie celne nie zostało złożone.

Towary, które nie zostały dostarczone odbiorcy, uznaje się za objęte czasowym składowaniem do chwili ich zniszczenia, powrotnego wywozu lub zadysponowania w inny sposób zgodnie z art. 198 kodeksu.”;

- 8) dodaje się art. 220a i 220b w brzmieniu:

„Artykuł 220a

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do korzystania z formularza NATO 302 w odniesieniu do procedur celnych innych niż tranzyt

(art. 6 ust. 3 i art. 158 ust. 2 kodeksu)

1. Urząd celny wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym rozpoczynają się działania wojskowe na obszarze celnym Unii, dostarcza siłom NATO stacjonującym na jego terytorium formularze NATO 302, które:

- a) zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;
- b) zostały opatrzone numerem seryjnym;
- c) zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza NATO 302.

2. W chwili wysyłki towarów siły NATO podejmują jedną z następujących czynności:

- a) przekazują dane zawarte w formularzu NATO 302 wyznaczonemu urzędowi celnemu drogą elektroniczną;
- b) wypełniają formularz NATO 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

3. Jeżeli siły NATO podejmą czynności wskazane w ust. 2 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza NATO 302 urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza NATO 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił NATO przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Artykuł 220b

Przepisy proceduralne mające zastosowanie do korzystania z formularza UE 302 w odniesieniu do procedur celnych innych niż tranzyt

(art. 6 ust. 3 i art. 158 ust. 2 kodeksu)

1. Urząd celny wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym rozpoczynają się działania wojskowe na obszarze celnym Unii, dostarcza siłom zbrojnym państwa członkowskiego stacjonującym na jego terytorium formularze UE 302, które:

- a) zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;
- b) zostały opatrzone numerem seryjnym;
- c) zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza UE 302.

2. W chwili wysyłki towarów siły zbrojne państwa członkowskiego podejmują jedną z następujących czynności:

- a) przekazują dane zawarte w formularzu UE 302 wyznaczonemu urzędowi celnemu drogą elektroniczną;
- b) wypełniają formularz UE 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

3. Jeżeli siły zbrojne państwa członkowskiego podejmą czynności wskazane w ust. 2 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza UE 302 urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza UE 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.”;

9) w art. 221 dodaje się ust. 4, 5 i 6 w brzmieniu:

„4. Urzędem celnym właściwym do zgłaszania do dopuszczenia do obrotu towarów w przesyłce objętej zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 (*), w ramach procedury VAT innej niż procedura szczególna dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, określona w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy Rady 2006/112/WE (**), jest urząd celny znajdujący się w państwie członkowskim zakończenia wysyłki lub transportu towarów.

5. Organ celny w każdym państwie członkowskim, na którego terytorium stacjonują siły NATO upoważnione do korzystania z formularza NATO 302, wyznacza urząd celny odpowiedzialny lub urzędy celne odpowiedzialne za formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych.

6. Organ celny w każdym państwie członkowskim wyznacza urząd celny lub urzędy celne odpowiedzialne za formalności celne i kontrole dotyczące towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych prowadzonych z zastosowaniem formularza UE 302.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).

(**) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).”;

10) w art. 271 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do celów ujednoliconej wymiany informacji (INF) dotyczącej procedur, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorcy wykorzystują zharmonizowany unijny interfejs dla przedsiębiorców opracowany przez Komisję i państwa członkowskie działające w porozumieniu.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustępy 1 i 1a niniejszego artykułu stosuje się od dnia wdrożenia systemu teleinformatycznego do obsługi Arkuszy Informacyjnych (INF) dla Procedur Specjalnych w ramach UKC, określonego w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151.”;

11) w tytule VII rozdział 2 sekcja 1 nagłówek podsekcji 4 otrzymuje brzmienie:

„Podsekcja 4

Przemieszczanie towarów z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302;”

12) uchyla się art. 285;

13) art. 286 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 286

Dostarczanie formularzy NATO 302 siłom NATO

(art. 226 ust. 3 lit. e) i art. 227 ust. 2 lit. e) kodeksu)

Wyznaczony urząd celny państwa członkowskiego wyjścia dostarcza siłom NATO stacjonującym na terytorium danego państwa formularze NATO 302, które:

- a) zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;
- b) zostały opatrzone numerem seryjnym;
- c) zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza NATO 302.”;

14) dodaje się art. 286a w brzmieniu:

„Artykuł 286a

Dostarczanie formularzy UE 302 siłom zbrojnym państw członkowskich

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

Wyznaczony urząd celny państwa członkowskiego wyjścia dostarcza siłom zbrojnym państwa członkowskiego stacjonującym na terytorium danego państwa formularze UE 302, które:

- a) zostały uprzednio uwierzytelnione pieczęcią i podpisem urzędnika tego urzędu;
- b) zostały opatrzone numerem seryjnym;
- c) zawierają pełny adres tego wyznaczonego urzędu celnego, któremu należy zwrócić egzemplarz formularza UE 302.”;

15) art. 287 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 287

Przepisy proceduralne dotyczące korzystania z formularza NATO 302

(art. 226 ust. 3 lit. e) i art. 227 ust. 2 lit. e) kodeksu)

1. W chwili wysyłki towarów siły NATO podejmują jedną z następujących czynności:

- a) przekazują dane zawarte w formularzu NATO 302 urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia drogą elektroniczną;
- b) wypełniają formularz NATO 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

2. Jeżeli siły NATO przekazały dane zawarte w formularzu NATO 302 drogą elektroniczną zgodnie z ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, stosuje się odpowiednio przepisy art. 294, 296, 304, 306 oraz 314–316 niniejszego rozporządzenia.

3. Jeżeli siły NATO podejmą czynności wskazane w ust. 1 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza NATO 302 wyznaczonemu urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza NATO 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił NATO przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza NATO 302 zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz formularza NATO 302, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił NATO, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.”;

16) dodaje się art. 287a w brzmieniu:

„Artykuł 287a

Przepisy proceduralne dotyczące korzystania z formularza UE 302

(art. 226 ust. 3 lit. a) i art. 227 ust. 2 lit. a) kodeksu)

1. W chwili wysyłki towarów siły zbrojne państwa członkowskiego podejmują jedną z następujących czynności:

- a) przekazują dane zawarte w formularzu UE 302 urzędowi celnemu wyjścia lub wprowadzenia drogą elektroniczną;
- b) wypełniają formularz UE 302 i załączają do niego oświadczenie, że sprawują kontrolę nad przemieszczaniem towarów, poświadczając takie oświadczenie swoim podpisem i pieczęcią i opatrując je datą.

2. Jeżeli siły zbrojne państwa członkowskiego przekazały dane zawarte w formularzu UE 302 drogą elektroniczną zgodnie z ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, stosuje się odpowiednio przepisy art. 294, 296, 304, 306 oraz 314–316.

3. Jeżeli siły zbrojne państwa członkowskiego podejmą czynności wskazane w ust. 1 lit. b), przekazują niezwłocznie jeden egzemplarz formularza UE 302 urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.

Pozostałe egzemplarze formularza UE 302 zostają dostarczone wraz z przesyłką do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia, które opatrują je pieczęcią i podpisują po przybyciu towarów.

W chwili przybycia towarów dwa egzemplarze formularza UE 302 zostają przekazane urzędowi celnemu wyznaczonemu jako odpowiedzialny za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego przeznaczenia.

Ten wyznaczony urząd celny zatrzymuje jeden egzemplarz formularza UE 302, a drugi zwraca urzędowi celnemu odpowiedzialnemu za formalności celne i kontrole przeprowadzane w odniesieniu do sił zbrojnych państwa członkowskiego, które dokonują wysyłki towarów lub na rzecz których towary są wysyłane.”;

17) w art. 321 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Procedurę tranzytu unijnego uznaje się za zakończoną:

- a) w chwili dokonania odpowiedniego wpisu w ewidencji handlowej odbiorcy lub
- b) gdy operator stałego transportu przesyłowego poświadczyl, że towary przesyłane stałym transportem przesyłowym:
 - (i) zostały dostarczone do zakładu odbiorcy;
 - (ii) zostały przyjęte do systemu dystrybucyjnego odbiorcy; lub
 - (iii) opuściły obszar celny Unii.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Od momentu zakończenia procedury tranzytu unijnego zgodnie z ust. 5 lit. a) lub lit. b) ppkt (i) lub (ii) towary nieunijne uznaje się za czasowo składowane.”;

18) dodaje się art. 323a w brzmieniu:

„Artykuł 323a

Specjalne zamknięcie procedury w odniesieniu do towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych

(art. 215 kodeksu)

Do celów zamknięcia procedury odprawy czasowej w odniesieniu do towarów określonych w art. 235a rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ich konsumpcję lub zniszczenie uważa się za powrotny wywóz, o ile ilość, która została poddana konsumpcji lub uległa zniszczeniu, odpowiada charakterowi działań wojskowych.”;

19) w art. 324 ust. 2 lit. a) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ust. 1 ma jednak zastosowanie w przypadkach, gdy towary nieunijne objęte procedurą uszlachetniania czynnego IM/EX podlegałyby uprzedniemu nadzorowi unijnemu, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, pod warunkiem że posiadacz pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego IM/EX dostarczy dane zgodnie z odpowiednim środkiem nadzoru.”;

20) w art. 331 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli towary przesyłane stałym transportem przesyłowym są wyprowadzane z obszaru celnego Unii z wykorzystaniem takiego transportu, towary te uznaje się za przedstawione organom celnym w chwili umieszczenia ich w stałym transporcie przesyłowym.”;

21) w załączniku 23-02 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia;

22) w załączniku 72-04 wprowadza się następujące zmiany:

a) w części I rozdział III punkt 19.3 otrzymuje brzmienie:

„19.3. Okres ważności poświadczenia zabezpieczenia generalnego lub poświadczenia zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia nie może przekroczyć pięciu lat. Urząd celny zabezpieczenia może jednak przedłużyć ten okres jednorazowo o nie więcej niż pięć lat.

Jeżeli w okresie ważności poświadczenia urząd celny zabezpieczenia zostanie poinformowany, że w wyniku licznych zmian poświadczenie nie jest wystarczająco czytelne i może zostać odrzucone przez urząd celny wyjścia, urząd celny zabezpieczenia unieważnia poświadczenie i w razie potrzeby wydaje nowe.

Poświadczenia o okresie ważności wynoszącym dwa lata zachowują ważność. Urząd celny zabezpieczenia może przedłużyć ich okres ważności o drugi okres nie dłuższy niż pięć lat.”;

b) w części II rozdział II:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ II

Wzór specjalnej pieczęci stosowanej przez upoważnionego nadawcę/upoważnionego wystawcę”;

(ii) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Upoważniony nadawca/upoważniony wystawca”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 1 stosuje się od dnia 1 maja 2016 r.

Art. 1 pkt 19 stosuje się od dnia 12 lipca 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji

Przewodnicząca

Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załączniku 23-02 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 tabela otrzymuje brzmienie:

„WYKAZ TOWARÓW OKREŚLONYCH W ART. 142 UST. 6

Opis towarów w niniejszej tabeli ma charakter wyłącznie orientacyjny i nie narusza reguł interpretacji Nomenklatury scalonej. Do celów niniejszego załącznika zakres ustaleń ustanowionych w art. 142 ust. 6 określony jest przez zakres kodów CN obowiązujących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Kod CN (TARIC)	Opis towarów	Okres obowiązywania
0701 90 50	Młode ziemniaki	od 1.1 do 30.6
0703 10 19	Cebula (inna niż dymka)	od 1.1 do 31.12
0703 20 00	Czosnek	od 1.1 do 31.12
0708 20 00	Fasola (<i>Vigna spp.</i> , <i>Phaseolus spp.</i>)	od 1.1 do 31.12
0709 20 00 10	Szparagi, zielone	od 1.1 do 31.12
0709 20 00 90	Szparagi, pozostałe	od 1.1 do 31.12
0709 60 10	Słodka papryka	od 1.1 do 31.12
0714 20 10	Ziemniaki słodkie, świeże, całe, przeznaczone do spożycia przez ludzi	od 1.1 do 31.12
0804 30 00 90	Ananasy, inne niż suszone	od 1.1 do 31.12
0804 40 00 10	Awokado, świeże	od 1.1 do 31.12
0805 10 22 0805 10 24 0805 10 28	Pomarańcze słodkie, świeże	od 1.6 do 30.11
0805 21 10 10 0805 21 90 11 0805 21 90 91	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsumami), świeże	od 1.3 do 31.10
0805 22 00 11	Monrealesy, świeże	od 1.3 do 31.10
0805 22 00 20	Klementynki (inne niż monrealesy), świeże	od 1.3 do 31.10
0805 29 00 11 0805 29 00 21 0805 29 00 91	Wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe, świeże	od 1.3 do 31.10
0805 40 00 11 0805 40 00 31	Grejpfruty, włącznie z pomelo, świeże, białe	od 1.1 do 31.12
0805 40 00 19 0805 40 00 39	Grejpfruty, włącznie z pomelo, świeże, różowe	od 1.1 do 31.12
0805 50 90 10	Limony (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), świeże	od 1.1 do 31.12
0806 10 10	Winogrona stołowe	od 21.11 do 20.7
0807 11 00	Arbuzy	od 1.1 do 31.12
0807 19 00 50	Amarillo, Cuper, Honey dew (włącznie z Cantalene), Onteniente, Piel de sapo (włącznie z Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro	od 1.1 do 31.12
0807 19 00 90	Pozostałe melony	od 1.1 do 31.12

Kod CN (TARIC)	Opis towarów	Okres obowiązywania
0808 30 90 10	Gruszki odmiany Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>)	od 1.5 do 30.6
0808 30 90 90	Gruszki, pozostałe	od 1.5 do 30.6
0809 10 00	Morele	od 1.1 do 31.5 od 1.8 do 31.12
0809 30 10	Nektaryny	od 1.1 do 10.6 od 1.10 do 31.12
0809 30 90	Brzoskwinie	od 1.1 do 10.6 od 1.10 do 31.12
0809 40 05	Śliwki	od 1.10 do 10.6
0810 10 00	Truskawki i poziomki	od 1.1 do 31.12
0810 20 10	Maliny	od 1.1 do 31.12
0810 50 00	Owoce kiwi	od 1.1 do 31.12”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/894**z dnia 29 czerwca 2020 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 i 20,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich ⁽²⁾, w szczególności jego art. 13 i 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PRZEBIEG PROCEDURY

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/159 („rozporządzenie w sprawie ostatecznych środków ochronnych”) ⁽³⁾ Komisja nałożyła środki ochronne na przywóz niektórych wyrobów ze stali (26 kategorii produktów ze stali). Środki te mają postać systemu kontyngentów taryfowych dla poszczególnych kategorii produktu ustalonych na poziomie zapewniającym ograniczenie zakłóceń w przywozie do minimum oraz zachowanie tradycyjnych poziomów przywozu od partnerów handlowych. W przypadku przywozu przekraczającego kontyngent taryfowy stosuje się taryfę celną poza kontyngentem, wynoszącą 25 %.
- (2) W następstwie pierwszego przeglądu tych środków Komisja rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1590 („rozporządzenie dotyczące pierwszego przeglądu”) ⁽⁴⁾ wprowadziła szereg dostosowań, biorąc pod uwagę zmienne okoliczności i interes Unii, w celu zwiększenia skuteczności ich działania.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/35 („rozporządzenie dotyczące końcowego przeznaczenia”) ⁽⁵⁾ Komisja uchylila dostosowanie uprzednio wprowadzone w odniesieniu do zarządzania kontyngentem taryfowym w ramach kategorii produktu 4, ponieważ okazało się ono niewykonalne.

2. PROCEDURA DOTYCZĄCE DRUGIEGO PRZEGLĄDU

- (4) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia w sprawie ostatecznych środków ochronnych Komisja może dokonać przeglądu środków w przypadku zmiany okoliczności w okresie ich obowiązywania.
- (5) W dniu 14 lutego 2020 r. Komisja rozpoczęła drugi przegląd środków ochronnych, publikując zawiadomienie o wszczęciu postępowania ⁽⁶⁾, w którym wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i do przedłożenia dowodów dotyczących pięciu podstaw przeglądu ⁽⁷⁾.
- (6) Rzetelne postępowanie odbyło się w ramach dwuetapowej procedury pisemnej. W pierwszym etapie Komisja otrzymała około 90 uwag. W drugim etapie zainteresowanym stronom umożliwiono również zakwestionowanie wstępnych uwag innych stron. Komisja otrzymała ponad 30 dodatkowych uwag.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1590 z dnia 26 września 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 28).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze komisji (UE) 2020/35 z dnia 15 stycznia 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 12 z 16.1.2020, s. 13).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 51 z 14.2.2020, s. 21.

⁽⁷⁾ Zob. motyw 9 poniżej.

- (7) Pisemny etap postępowania zakończył się w dniu 18 marca 2020 r., w okresie gdy Unia i inne państwa wprowadzały rygorystyczne blokady i ograniczenia w przemieszczaniu się w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się pandemii COVID-19.
- (8) W celu uwzględnienia w ramach przeglądu skutków gospodarczych tego nieoczekiwanego rozwoju sytuacji skutku­jącego drastyczną zmianą okoliczności w funkcjonowaniu unijnego rynku stali oraz obecnych środków ochronnych, w dniu 30 kwietnia 2020 r. Komisja otworzyła dodatkowy i nadzwyczajny etap, w ramach którego zainteresowane strony mogły przedstawić swoje opinie na temat skutków gospodarczych pandemii COVID-19 na rynku stali.

3. USTALENIA WYNIKAJĄCE Z DOCHODZENIA

- (9) Po przeprowadzeniu dogłębnej analizy wszystkich otrzymanych uwag Komisja doszła do następujących wniosków. Uporządkowano je w sześciu różnych podsekcjach. Pierwsza dotyczy skutków gospodarczych pandemii COVID-19 (sekcja 3.1 poniżej), kolejnych pięć (sekcje 3.2–3.6) odnosi się do pięciu podstaw przeglądu określonych w zawiadomieniu o wszczęciu drugiego przeglądu, a mianowicie: a) poziomu i przydziału kontyngentów taryfowych; b) wypie­rania tradycyjnych przepływów handlowych; c) ewentualnych szkodliwych skutków dla osiągnięcia celów w zakresie integracji realizowanych z preferencyjnymi partnerami handlowymi; d) aktualizacji wykazu rozwijających się państw członkowskich WTO wyłączonych z zakresu środków na podstawie uaktualnionych statystyk dotyczących przy­wozu za 2019 r. oraz e) innych zmian okoliczności, które mogą wymagać dostosowania poziomu przydziału kon­tyngentów taryfowych.

3.1. Wpływ pandemii COVID-19 na unijny rynek stali i funkcjonowanie obecnych środków ochronnych

Uwagi zainteresowanych stron

- (10) Komisja otrzymała około 200 uwag dotyczących skutków gospodarczych pandemii COVID-19 oraz jej wpływu na funkcjonowanie obecnych środków ochronnych. Znaczna większość z nich pochodziła od eksporterów, importerów, użytkowników i przedsiębiorców. Swoje uwagi przedstawiło również kilka państw wywozu, a także stowarzy­szeń unijnego przemysłu producentów stali („przemysłu unijnego”) i dalszych użytkowników stali.
- (11) Autorzy znacznej większości uwag zdecydowanie sprzeciwiali się wnioskowi przemysłu unijnego dotyczącemu radykalnego zmniejszenia wielkości kontyngentów taryfowych. W uwagach tych wskazano, że obniżenie kontyn­gentów taryfowych stanowiłoby nie tylko faktyczny zakaz przywozu naruszający zasady WTO, ale również byłoby sprzeczne z interesem Unii, ponieważ nie uwzględniałoby interesu rynków niższego szczebla, co wpływałoby nega­tywnie na działalność związaną z produkcją stali. Kilka stron podkreśliło również, że dodatkowe zmiany w zarządza­niu kontyngentami taryfowymi byłyby całkowicie nieuzasadnione oraz uznało, że wyeliminowanie mechanizmu przenoszenia niewykorzystanych kontyngentów z jednego kwartału na drugi sprawiłoby, że środki byłyby bardziej restrykcyjne, co naruszałoby zasady WTO. Wiele stron podkreśliło, że skutki pandemii COVID-19 są nadal nie­pewne i trudne do przewidzenia oraz że będą się różnić w zależności od segmentu sektora stalowego. W związku z tym niektóre strony zasugerowały odroczenie wszelkich dostosowań do czasu uzyskania jasności co do skutków oraz ostrzegły, że obniżenie poziomu kontyngentów taryfowych zagroziłoby realizacji złożonych zamówień na dostawy.

Stanowisko Komisji

- (12) W październiku 2019 r., kiedy Komisja przyjęła pierwszy pakiet dostosowań w odniesieniu do unijnych środków ochronnych dotyczących stali, prognoza dla przemysłu stalowego wskazywała na spadek popytu w miarę stopnio­wego spowolnienia światowej gospodarki. Oprócz dostosowania tempa liberalizacji do tego przewidywanego spo­wolnienia wzrostu Komisja wprowadza również szereg innych dostosowań ukierunkowanych na zachowanie trady­cyjnych przepływów handlowych i zapobieganie sytuacji, w której niektóre źródła wywozu wypierałyby inne w stosowaniu kontyngentów taryfowych dostępnych w ramach obowiązujących środków w stopniowo pogarszają­cym się kontekście gospodarczym.
- (13) Nie można było wówczas przewidzieć, że kilka miesięcy później pandemia COVID-19 pogrąży światową gospo­darkę w najpoważniejszej recesji od czasu globalnego kryzysu finansowego z 2008 r. Rygorystyczne kontrole usta­nowione przez władze na całym świecie w celu złagodzenia lub stłumienia choroby od czasu wybuchu pandemii w pierwszym kwartale 2020 r. spowodowały ogromne straty. Skutki gospodarcze ograniczeń w poruszaniu się i środków izolacji były natychmiastowe i dotkliwe. Skala i dotkliwość wstrząsu gospodarczego była bardzo zna­cząca, jeżeli chodzi o produkcję, nakłady na środki trwałe, przymusowe urlopy bezpłatne i popyt.

- (14) Według Oxford Economics należy się spodziewać, że światowy PKB „zmniejszy się o prawie 7 % w pierwszej połowie roku, co stanowi prawie dwukrotnie większy spadek niż w czasie globalnego kryzysu finansowego i odzwierciedla szeroko zakrojone zmiany w największych gospodarkach ⁽⁸⁾”. Ta recesja gospodarcza dotyka wszystkich głównych sektorów przemysłu, a także spowodowała kryzys na rynku zamówień. W marcu 2020 r. wskaźnik J.P. Morgan Global Composite Output Index spadł do 39,4, co stanowi najmniejszą wartość od 133 miesięcy, a spadek poziomu wskaźnika w ujęciu miesięcznym (6,7 pkt) był drugim największym w historii serii ⁽⁹⁾. „Dotkliwość tych skutków podkreślały rekordowe spadki poziomów wskaźników śledzących wydajność w stosunku do zeszłego miesiąca (spadek o 10,1 punktu), nowe zamówienia (spadek o 9,4), zaległe interesy (spadek o 7,3), nowe zamówienia eksportowe (spadek o 10,4) i przyszłą działalność (spadek o 13,1)” ⁽¹⁰⁾. Wskaźnik PMI (Indeks Menadżerów Zakupów, ang. *Purchasing Managers' Index*) sektora globalnego opublikowany przez IHS Markit w maju potwierdza te skutki i wykazuje rekordowe spadki produkcji we wszystkich monitorowanych sektorach z wyjątkiem usług opieki zdrowotnej ⁽¹¹⁾.
- (15) Unijni producenci stali przewidują, że w drugiej połowie 2020 r. nastąpi zatrzymanie popytu, przy czym spadek w południowej Europie przekroczy 60 %, a w północnej około 50 %, co będzie spowodowane głównie gwałtownym spadkiem popytu w segmencie motoryzacyjnym – na poziomie około 80 % – na skutek gwałtownego spadku sprzedaży i produkcji pojazdów. Potwierdzają to ustalenia banku Morgan Stanley przedstawione w jego ostatnim sprawozdaniu dotyczącym sektora stalowego ⁽¹²⁾, w którym zauważono, że „rynki końcowe stali stają w obliczu poważnych zakłóceń, a popyt motoryzacyjny (stanowiący 18 % popytu na stal w Unii) gwałtownie spadł o 40–85 % r/r w marcu, natomiast segmenty budownictwa, ropy naftowej i gazu oraz przemysłu lotniczego również napotykają poważne przeszkody”. Wspomniany wyżej spadek popytu na stal wydaje się prawdopodobny i potwierdzony przez zmiany sezonowo dostosowanego wskaźnika PMI globalnych użytkowników stali (ang. *Global Steel Users PMI*), który jest złożonym wskaźnikiem pozwalającym uzyskać dokładny przegląd warunków pracy producentów określonych jako intensywni użytkownicy stali. W marcu wskaźnik ten wynosił 49,3, a w kwietniu spadł do najniższego poziomu od 133 miesięcy – 43,7, co było spowodowane zatrzymaniem popytu na rynku krajowym i eksportowym, przy czym w przypadku tego ostatniego odnotowano najszybszy spadek od końca 2008 r. ⁽¹³⁾.
- (16) Wynikające z tego poważne straty gospodarcze zostaną odnotowane przez przedsiębiorstwa i państwa w pierwszej połowie 2020 r. Zmiany tendencji można się spodziewać dopiero pod koniec drugiego kwartału, przy ewentualnym wzroście działalności w zaledwie kilku państwach, o ile w ogóle to nastąpi. Zgodnie z opracowaną przez Komisję Europejską prognozą gospodarczą z wiosny 2020 r. wystąpi głęboka i niejednakowo przebiegająca recesja oraz niepewne ożywienie gospodarki, przy czym stopa bezrobocia w Unii wzrośnie z 6,7 % w 2019 r. do 9 % w 2020 r., a następnie spadnie do około 8 % w 2021 r. ⁽¹⁴⁾.
- (17) Prognozy gospodarcze dotyczące pozostałego okresu obowiązywania środków ochronnych, który upływa w dniu 30 czerwca 2021 r., nie napawają optymizmem. W opracowanej przez Komisję Europejską prognozie gospodarczej z wiosny 2020 r. przewidziano również, że gospodarka Unii odnotuje spadek o 7,5 % w 2020 r., a w 2021 r. wzrost o około 6 %. W związku z tym prognozuje się, że gospodarka UE nie zdoła do końca 2021 r. w pełni odrobić strat spowodowanych kryzysem. Inwestycje prowadzone będą na ograniczoną skalę, a rynek pracy nie odbuduje się całkowicie do rozmiarów sprzed pandemii ⁽¹⁵⁾. Prognozy wzrostu opracowane przez Komisję dla Unii i strefy euro skorygowano w dół o około dziewięć punktów procentowych w porównaniu z prognozą gospodarczą z jesieni 2019 r.
- (18) Ciężar skutków gospodarczych o masowym charakterze wynikających z pandemii COVID-19 jest jednak trudny do przewidzenia na tym etapie. Jak zauważa Oxford Economics, „najważniejszą niepewnością nie jest obecnie wielkość spadku w drugiej połowie 2020 r. a tempo i czas późniejszego ożywienia gospodarczego ⁽¹⁶⁾”. W swojej ostatniej analizie niepewności IHS Markit zauważa, że niepewność w szybkim tempie osiąga poziom ogólnego kryzysu finansowego oraz opisuje, jak „przedsiębiorstwa bardziej niż kiedykolwiek wcześniej obawiają się recesji gospodarczej i w dużej mierze spodziewają się, że pogorszenie koniunktury gospodarczej utrzyma się w nadchodzących latach ⁽¹⁷⁾”.
- (19) Chociaż od połowy maja 2020 r. państwa zaczęły wdrażać strategie wyjścia w odniesieniu do bardziej rygorystycznych środków kontroli pandemii, w rzeczywistości nadal wiele kwestii dotyczących ożywienia gospodarczego pozostaje w sferze niepewności. Po pierwsze, trudno jest na tym etapie w przejrzysty sposób skalibrować rozmiar szkód

⁽⁸⁾ Research Briefing (Global) z dnia 14 kwietnia 2020 r.

⁽⁹⁾ J.P.Morgan Global Composite PMI z dnia 3 kwietnia 2020 r.

⁽¹⁰⁾ Ibidem.

⁽¹¹⁾ IHS Markit Global Sector PMI z dnia 8 maja 2020 r.

⁽¹²⁾ Raport „Bracing for impact” z dnia 7 kwietnia 2020 r.

⁽¹³⁾ IHS Markit Global Steel Users PMI z dnia 8 maja 2020 r.

⁽¹⁴⁾ Prognoza gospodarcza z wiosny 2020 r.: „Głęboka i niejednakowo przebiegająca recesja, niepewne ożywienie gospodarcze” z dnia 6 maja 2020 r.

⁽¹⁵⁾ IHS Markit Global Steel Users PMI z dnia 8 maja 2020 r.

⁽¹⁶⁾ Research Briefing (Global) z dnia 14 kwietnia 2020 r.

⁽¹⁷⁾ IHS Markit PMI Research & Analysis z dnia 14 maja 2020 r.

poniesionych przez przemysł krajowy oraz krajowe i międzynarodowe łańcuchy dostaw. Po drugie, nie jest wykluczone, że w późniejszym okresie tego roku, w miarę stopniowego łagodzenia środków kontroli, pojawią się nowe fale wirusa, co może doprowadzić do przywrócenia blokad i środków izolacji, w tym cykli przestoju i nadrabiania, które mogą zdusić ożywienie w zarodku oraz mogą spowodować bardziej trwałe szkody.

- (20) W świetle tej analizy Komisja stwierdza, że wstrząs gospodarczy wywołany pandemią COVID-19 stanowi zasadniczą i niespotykaną zmianę okoliczności mającą drastyczny wpływ na funkcjonowanie rynku stali w Unii i na świecie. Z tego powodu Komisja uważa, że konieczne jest staranne uwzględnienie skutków gospodarczych pandemii COVID-19 przy kształtowaniu dostosowań w ramach drugiego przeglądu środków ochronnych.
- (21) Jak wyjaśniono wcześniej, w ramach pierwszego przeglądu środków ochronnych, w wyniku odnotowanego już pogorszenia koniunktury gospodarczej na rynku stali, które było sprzeczne z oczekiwaniami w momencie przyjmowania ostatecznych środków ochronnych, Komisja wprowadziła dostosowania w celu rozwiązania kwestii ograniczonych efektów wypierania zaobserwowanych w pierwszym roku obowiązywania środków. Efekty te ulegną jednak dalszemu nasileniu w obecnej sytuacji gospodarczej w przypadku braku dostosowań.
- (22) Podczas gdy wstrząs gospodarczy wywołany pandemią był stosunkowo symetryczny, ponieważ pandemia wpłynęła na wszystkie państwa na świecie, przynosząc nagły i bardzo znaczący spadek produkcji i popytu, siła odbicia w 2021 r. będzie prawdopodobnie asymetryczna. Będzie to zależało nie tylko od rozwoju pandemii w każdym państwie, ale również od struktury gospodarek krajowych i ich zdolności do reagowania za pomocą polityki ożywienia gospodarczego.
- (23) W obecnej sytuacji spadku popytu i wynikającego z tego gwałtownego spadku sprzedaży, który wpłynął praktycznie na wszystkie kategorie produktów ze stali, w połączeniu z horyzontem wysokiego poziomu niepewności i prawdopodobnie silnej asymetrii geograficznej w zakresie tempa i terminu ożywienia gospodarczego, można się spodziewać ⁽¹⁸⁾, że niektórzy eksporterzy stali do Unii przyjmą jeszcze bardziej agresywne zachowania handlowe, aby „opróżnić rynek” na szkodę innych uczestników rynku, gdy działalność zostanie wznowiona po pandemii.
- (24) W szczególności można się spodziewać ⁽¹⁹⁾, że niektórzy eksporterzy, zwłaszcza w obszarach geograficznych, w których działalność jest wznowiana stosunkowo wcześniej niż w innych, bardziej zdecydowanie niż w przeszłości skoncentrują się na wstępie na sprzedaży na rynku unijnym, aby przede wszystkim możliwie jak najwcześniej wykorzystać kontyngenty krajowe i być gotowymi do natychmiastowego wykorzystania kontyngentów rezydualnych, gdy tylko będą one dostępne.
- (25) To oportunistyczne zachowanie eksporterów pochodzących z określonych obszarów bardziej niż kiedykolwiek grozi wyparciem innych uczestników rynku i bezzasadnym przetrzymywaniem udziałów w rynku, które w normalnych okolicznościach odpowiadałyby innym tradycyjnym obszarom przepływów handlowych lub produkcji krajowej. Jest to realne zagrożenie, ponieważ eksporterzy będą w desperacki sposób próbowali zdobyć większe udziały w mniejszym rynku, aby zrekompensować sobie bezwzględne straty w sprzedaży wynikające ze zmniejszonego popytu.
- (26) Wspomniane wyżej oportunistyczne zachowanie, które nie tylko zagraża utrzymaniu tradycyjnych przepływów handlowych pod względem miejsc pochodzenia, ale także nadmiernie wypiera tradycyjne przepływy handlowe i produkcję krajową, może również spowodować bardzo poważne zaburzenia równowagi na unijnym rynku stali, co może ostatecznie zagrozić skutkom naprawczym pierwotnych środków ochronnych w zakresie ochrony przed nowym nagłym wzrostem przywozu.
- (27) W tych okolicznościach, aby zagwarantować uporządkowany powrót na rynek wszystkich dostawców – zarówno przemysłu krajowego, jak i eksporterów – oraz zminimalizować występowanie nieuzasadnionych oportunistycznych zachowań, Komisja uznaje za konieczne wprowadzenie dwóch ogólnych dostosowań w odniesieniu do zarządzania kontyngentami taryfowymi. Pierwsze z nich polega na przejściu na kwartalne, a nie roczne zarządzanie wszystkimi kontyngentami krajowymi; dostosowanie to, przy zachowaniu całkowitej wielkości kontyngentu dla każdej kategorii produktu, zapewni bardziej stabilny przepływ przywozu i zminimalizuje ryzyko nadmiernego wzrostu przywozu w pozostałym okresie obowiązywania środków. Drugie uzupełniające dostosowanie polega na

⁽¹⁸⁾ Zob. motywy 36 i 37, w których rozwinięto kwestię dotyczącą zaobserwowanych zachowań określonych państw wywozu objętych środkami.

⁽¹⁹⁾ *Ibid.*

wprowadzeniu udoskonalonego systemu dostępu do kontyngentów rezydualnych dla państw korzystających z kontyngentów krajowych. Dostosowanie to przyczyni się do wyodrębnienia, w stosownych przypadkach, wykorzystania kontyngentów rezydualnych dla dotychczasowych mniejszych państw wywozu objętych zakresem tej globalnej sekcji kontyngentów taryfowych oraz zminimalizuje ryzyko wyparcia ich przez eksporterów korzystających z kontyngentów krajowych. Te dwa dostosowania zostaną szerzej omówione odpowiednio w sekcji 3.2 i 3.3 poniżej.

3.2. Poziom i przydział kontyngentów taryfowych

- (28) W tej sekcji Komisja oceniła, czy obecny poziom i przydział kontyngentów taryfowych, w tym zarządzanie nimi, jest odpowiedni. Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, poza uwagami i dowodami przedstawionymi przez zainteresowane strony Komisja w swojej ocenie zwróciła szczególną uwagę na zmiany w wykorzystaniu kontyngentów taryfowych w drugim roku obowiązywania środków ⁽²⁰⁾, które były przedmiotem codziennego monitorowania w odniesieniu do wszystkich dwudziestu sześciu kategorii produktu.

Uwagi zainteresowanych stron

- (29) Większość zainteresowanych stron przedstawiła uwagi na temat tego aspektu przeglądu. Wiele z nich, w szczególności producenci eksportujący, rządy państw trzecich, użytkownicy i importerzy, wystąpiło z wnioskiem albo o zwiększenie poziomu kontyngentów taryfowych, albo o zapewnienie innego systemu przydziału dla kategorii produktu będących przedmiotem ich obaw. We wnioskach tych uwzględniono zmianę okresu odniesienia do obliczenia poziomów kontyngentu taryfowego, aby skorzystać z wyższego kontyngentu. Niektóre zainteresowane strony zwróciły się do Komisji o zmianę podstawy przydzielania kontyngentów krajowych przez podwyższenie lub obniżenie obecnego progu wynoszącego 5 %.
- (30) Z drugiej strony przemysł unijny poparł szereg dostosowań zmierzających w przeciwnym kierunku. Przede wszystkim przemysł unijny zwrócił się z wnioskiem o kwartalne zarządzanie kontyngentami taryfowymi oraz o nieprzeniesienie ilości niewykorzystanych w jednym kwartale na następny kwartał. W ramach wyjątkowego wznowienia etapu otrzymywania pisemnych uwag w sprawie skutków gospodarczych pandemii COVID-19 przemysł unijny zwrócił się o obniżenie poziomu kontyngentów taryfowych do 75 %, aby zrekompensować niszczycielskie skutki gospodarcze pandemii. Wiele zainteresowanych stron zdecydowanie sprzeciwiło się temu wnioskowi, argumentując, że byłby on niezgodny z zasadami WTO i miałby nadmierny wpływ na przemysł niższego szczebla w Unii.

Stanowisko Komisji

- (31) Komisja zauważyła, że nawet w ostatnim kwartale drugiego roku obowiązywania środków (dane analizowane do dnia 15 maja 2020 r.) ogólny poziom kontyngentów taryfowych pozostał w dużej mierze niewykorzystany ⁽²¹⁾, a kontyngenty były dostępne dla każdej kategorii produktu. Biorąc pod uwagę widoczne tempo i tendencje wykorzystania kontyngentów taryfowych po upływie ponad trzech kwartałów tego okresu, a także uwzględniając dominujący kontekst gospodarczy zatrzymania wzrostu opisany w sekcji 3.1 powyżej, Komisja uważa za mało prawdopodobne, aby w pozostałej części ostatniego kwartału wykorzystanie kontyngentu taryfowego uległo przyspieszeniu. Przeciwnie, najnowsze tendencje w przywozie i prognozy dotyczące popytu wskazują, że do końca tego okresu, tj. do dnia 30 czerwca 2020 r., tempo przywozu może zostać jeszcze bardziej zmniejszone. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 15 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu, w pierwszym roku obowiązywania środków, kiedy sytuacja na rynku była bardziej stabilna, a popyt był zrównoważony w porównaniu z obecną sytuacją, około 3,2 mln ton bezcłowych kontyngentów taryfowych pozostało niewykorzystanych ⁽²²⁾.
- (32) W tym kontekście Komisja uważa, że obowiązujące poziomy kontyngentów taryfowych nie ograniczały nadmiernie przepływów handlowych w drugim roku obowiązywania środków, ale umożliwiły przywóz na poziomie proporcjonalnym do potrzeb rynku unijnego.
- (33) W odpowiedzi na wnioski o podwyższenie poziomów kontyngentów taryfowych Komisja zauważyła, że w uwagach przekazanych przez zainteresowane strony nie wykazano, że popyt na unijnym rynku stali wzrósłby w jakikolwiek sposób, tak że rzeczywiste kontyngenty taryfowe spowodowałyby niedobór w zakresie dostaw na rynku. Przeciwnie, jak szczegółowo opisano w sekcji 3.1, tendencja wskazuje raczej na przeciwny kierunek. Ponadto Komisja zauważyła również, że okres odniesienia zastosowany do obliczenia kontyngentów taryfowych stanowi jeden z filarów struktury środków określonych w rozporządzeniu w sprawie ostatecznych środków ochronnych oraz że zakres przeglądu nie obejmuje istotnych zmian podstawowej struktury środków. Jego celem jest raczej ocena, czy konieczne są jakieś szczególne dostosowania w zarządzaniu kontyngentami taryfowymi. Komisja odrzuciła zatem te wnioski.

⁽²⁰⁾ Dane analizowane do dnia 15 maja 2020 r.

⁽²¹⁾ 9 mln ton – 29 % całkowitego kontyngentu taryfowego dostępnego w drugim roku obowiązywania środków.

⁽²²⁾ Stanowiło to około 12 % całkowitego niewykorzystanego kontyngentu taryfowego.

- (34) Niezależnie od powyższego Komisja uważa za konieczne wprowadzenie szeregu dostosowań i udoskonaleń w zakresie zarządzania kontyngentami taryfowymi w celu dostosowania go do zmian na rynku i zapewnienia lepszego funkcjonowania środków ochronnych. Dostosowania te mają zarówno charakter horyzontalny, jak i specyficzny w odniesieniu do określonych kategorii produktu.

3.2.1. Dostosowanie horyzontalne: kwartalne zarządzanie wszystkimi kontyngentami krajowymi

- (35) Dochodzenie przeglądowe wykazało, że w drugim roku obowiązywania środków szereg państw wywozu nadal zachowywał się bardzo agresywnie w zakresie wywozu w odniesieniu do wielu kategorii produktu. Państwa te wyczerpały kilka (lub większość) swoich rocznych kontyngentów krajowych wyjątkowo szybko (w niektórych przypadkach zaledwie w kilka miesięcy od początku okresu). Jeden roczny kontyngent krajowy został nawet wyczerpany już pierwszego dnia drugiego roku obowiązywania środków.
- (36) Zachowanie to doprowadziło w przypadku tych kategorii produktu do sytuacji, w której nieproporcjonalnie duży napływ przywozu koncentrował się na dość wczesnym etapie okresu rocznego. Napływ ten uległ następnie spowolnieniu aż do początku ostatniego kwartału tego okresu, kiedy to ponownie miał miejsce nowy szczyt przywozu zbiegający się w czasie z momentem, w którym państwa korzystające z kontyngentu krajowego mogły korzystać ze zwolnienia z cła w ramach dostępnego rezydualnego kontyngentu taryfowego. Komisja uważa, że zachowanie to powoduje poważne zaburzenia równowagi i uniemożliwia sprawne funkcjonowanie rynku.
- (37) W sytuacji skrajnej niepewności, spadku popytu i wynikającego z tego gwałtownego spadku sprzedaży wpływającego praktycznie na wszystkie kategorie produktu ze stali opisane szczegółowo w sekcji 3.1 Komisja uważa za bardzo prawdopodobne, że wyżej wspomniane praktyki wyłączeniowe w zakresie wywozu ulegną dalszemu zaostrzeniu. W tych wyjątkowych okolicznościach eksporterzy przyjmą bardzo agresywne i oportunistyczne zachowanie w stosunku do innych konkurentów w celu odzyskania utraconej sprzedaży. Jeżeli chodzi o wspomniane oportunistyczne zachowanie, można się spodziewać, że eksporterzy w najsilniejszych państwach wywozu będą starali się na wstępie skoncentrować na sprzedaży w celu „opróżnienia rynku”. Takie oportunistyczne zachowanie handlowe jest najpoważniejszym zagrożeniem dla właściwego funkcjonowania środków ochronnych, ponieważ spowodowałoby ono bardzo poważne zakłócenia na rynku, a w przypadku braku działań naprawczych zagrażałoby nadmiernym wyparciem tradycyjnych przepływów handlowych i produkcji krajowej, równoważąc tym samym skuteczność obowiązujących środków ochronnych.
- (38) Od czasu nałożenia ostatecznych środków ochronnych kontyngentami krajowymi zarządzano w ujęciu rocznym, tzn. na początku każdego okresu rocznego udostępniano eksporterom całe podstawowe kontyngenty bez ograniczeń czasowych na ich wykorzystanie w danym okresie, w przeciwieństwie do kontyngentów rezydualnych, którymi zarządzano w ujęciu kwartalnym. Wprowadzenie ograniczeń czasowych okazało się wówczas niepotrzebnym i uciążliwym obciążeniem administracyjnym, zakłócającym normalne funkcjonowanie rynku.
- (39) W następstwie dochodzenia przeglądowego, Komisja uważa jednak, że obecne zarządzanie kontyngentami dla poszczególnych państw w ujęciu rocznym nie byłoby skuteczne w zapobieganiu określonym powyżej zakłóceniom na unijnym rynku stali, które uległyby zaostrzeniu w wyniku spodziewanego oportunistycznego zachowania niektórych eksporterów. Zakłócenia te byłyby nie tylko sprzeczne z interesem większości państw wywozu, ale miałyby również bardzo negatywny wpływ na warunki ekonomiczne unijnego przemysłu stalowego, co osłabiłoby skuteczność środków.
- (40) W związku z tym Komisja zdecydowała, że kontyngenty krajowe będą zarządzane również w ujęciu kwartalnym. Dostosowanie to zapewni bardziej stabilny przepływ przywozu i przyczyni się do zminimalizowania istniejącego bardzo wysokiego ryzyka, że zachowanie oportunistyczne eksporterów będzie sprzeczne z prawnie uzasadnionym interesem innych uczestników rynku w następnym okresie obowiązywania środków, tj. od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r.
- (41) Dostosowanie to będzie miało pozytywny stabilizujący wpływ na rynek, ponieważ pozwoli uniknąć masowego gromadzenia zapasów na początku okresu, które wykryto już w przeszłości w odniesieniu do szeregu kategorii produktu. Dostosowanie to umożliwi również tym producentom – zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich – których możliwość prowadzenia działalności w czasie pandemii COVID-19 została znacznie ograniczona i którym po zniesieniu blokad zezwolono na wznowienie działalności stosunkowo później niż innym, konkurującym na bardziej wyrównanych zasadach po zwiększeniu się popytu.
- (42) Ponadto należy również wspomnieć, że Komisja nie znajduje żadnych powodów, aby wstrzymać przenoszenie niewykorzystanych pul kontyngentu zarządzanego w ujęciu kwartalnym z jednego kwartału na drugi w tym samym okresie. Utrzymanie mechanizmu przenoszenia zapewni przystosowanie wykorzystania kontyngentu taryfowego do zmian popytu w ciągu roku, bez niepotrzebnego stwarzania zakłóceń na rynku.

3.2.2. Szczególne dostosowania poszczególnych kategorii produktu

a) Kategoria 1 (wyroby płaskie walcowane na gorąco)

- (43) Jak wyjaśniono w motywie 149 rozporządzenia w sprawie ostatecznych środków ochronnych oraz w motywach 17–19 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu, kategorie produktu podlegały wyłącznie globalnym kontyngentom taryfowym. Był to wyjątek od preferowanego skądinąd systemu mającego zastosowanie do niemal wszystkich innych kategorii produktu, polegający na połączeniu kontyngentów krajowych dla największych tradycyjnych dostawców z kontyngentami rezydualnymi dla pozostałych.

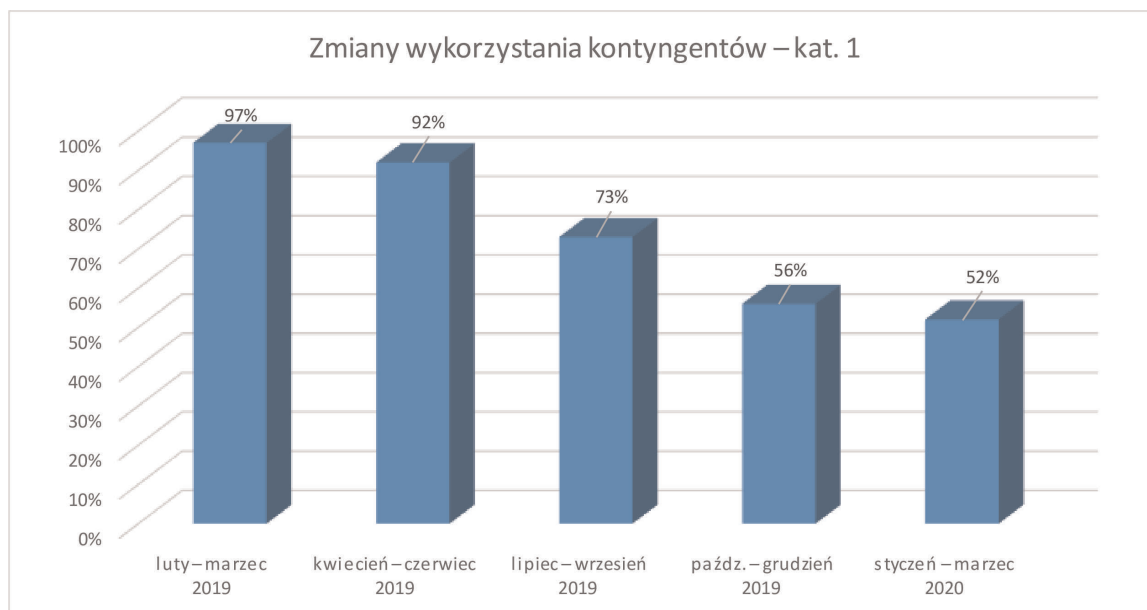
Uwagi zainteresowanych stron

- (44) W odniesieniu do tej kategorii produktu szereg zainteresowanych stron wnioskował o obniżenie 30-procentowego limitu na kraj pochodzenia do 20 %, podczas gdy inne zainteresowane strony opowiadały się za zniesieniem limitu i przywróceniem sytuacji sprzed pierwszego przeglądu.

Stanowisko Komisji

- (45) W ramach dochodzenia przegląadowego wykryto szereg zmian, w oparciu o które Komisja uznała, że konieczne jest dostosowanie w zakresie zarządzania kontyngentem taryfowym w ramach tej kategorii produktu. W pierwszej kolejności w toku dochodzenia potwierdzono, że wykorzystanie kontyngentu taryfowego w odniesieniu do tej kategorii konsekwentnie gwałtownie spadało w całym okresie (zob. wykres 1 poniżej) i w rezultacie w drugim i trzecim kwartale drugiego roku obowiązywania środków sięgało średnio 54 % ⁽²³⁾.

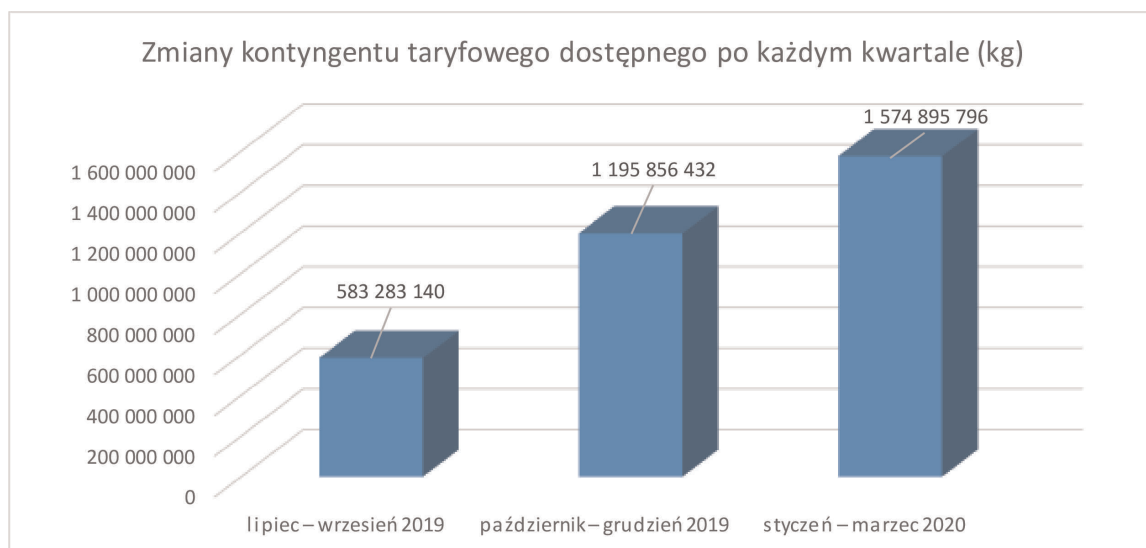
Wykres 1

- (46) Pod koniec trzeciego kwartału łączny niewykorzystany kontyngent od początku drugiego roku obowiązywania środków osiągnął wielkość ponad 1,5 mln ton (zob. wykres 2 poniżej). Ponadto dane dostępne do połowy maja 2020 r. wskazują na znacznie bardziej drastyczne obniżenie poziomów przywozu w tej kategorii produktu i wykorzystanie jedynie 16 % kontyngentu taryfowego. Składa się to na ponad 3 mln ton niewykorzystanego kontyngentu taryfowego tylko na sześć tygodni przed końcem kwartału. W związku z tym tendencja przywozu w ramach tej kategorii produktu, która stanowi około jednej trzeciej historycznych wielkości przywozu z dwudziestu sześciu kategorii produktu objętych środkami ochronnymi, jest istotnym wskaźnikiem obecnej gwałtownej tendencji spadkowej popytu na rynku stali UE.

⁽²³⁾ Źródło: https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/taric/quota_consultation.jsp.

Wykres 2

- (47) Komisja zauważa również, że to znaczne ograniczenie wykorzystania kontyngentu taryfowego miało miejsce w okresie, na który nie miał jeszcze wpływu wstrząs związany z pandemią COVID-19. Wyraźnie wynika z tego, że jest bardzo mało prawdopodobne, aby przyszłe ożywienie popytu unijnego w trzecim roku obowiązywania środków było na tyle silne, aby ostatecznie umożliwić osiągnięcie pełnego lub bardzo wysokiego wykorzystania kontyngentu taryfowego w ramach tej kategorii produktu.
- (48) W tym kontekście Komisja stwierdza, że ryzyko ewentualnego niedoboru podaży, któremu starała się zapobiec przez globalizację kontyngentu taryfowego w ramach ostatecznych środków ochronnych, nie istnieje już w obecnych okolicznościach. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o zaprzestaniu wyjątkowego globalnego zarządzania kontyngentem taryfowym w ramach tej kategorii produktu oraz o zastosowaniu domyślnego systemu połączonych kontyngentów krajowych i rezydualnych, który obowiązuje w odniesieniu do niemal wszystkich innych kategorii produktu.
- (49) W związku z tym od dnia 1 lipca 2020 r. kontyngent taryfowy dla kategorii produktu 1 będzie złożony z kontyngentu krajowego dla tych państw, których poziom przywozu w odniesieniu do tej kategorii osiągnął co najmniej 5 % w odpowiednim okresie odniesienia 2015–2017 ⁽²⁴⁾, oraz z globalnego kontyngentu rezydualnego dla pozostałych państw. Ten kontyngent taryfowy będzie zarządzany w ujęciu kwartalnym, jak wyjaśniono w sekcji 3.2.1 powyżej. Limit udziału dla każdego państwa wywozu, wynoszący 30 %, będzie jednak nadal stosowany w odniesieniu do wykorzystania kontyngentu rezydualnego w czwartym kwartale, aby zapobiec efektom wypierania ⁽²⁵⁾.
- (50) Komisja nadal uważa, że domyślny system kontyngentów taryfowych łączący kontyngenty krajowe i rezydualne jest najodpowiedniejszym systemem zapewniającym zachowanie tradycyjnych przepływów handlowych zarówno pod względem wielkości, jak i pochodzenia ⁽²⁶⁾. W związku z tym w ogólnym interesie Unii leży wdrożenie go w odniesieniu do tej kategorii produktu, gdy tylko wystąpią ku temu warunki.

b) Kategoria 8 (blachy i taśmy ze stali nierdzewnej walcowane na gorąco)

- (51) Od czasu poprzedniego dochodzenia przeglądowego Komisja zaobserwowała szereg istotnych zmian mających wpływ na tę kategorię. W pierwszej kolejności w dniu 8 kwietnia 2020 r. Komisja nałożyła tymczasowe środki antidumpingowe na przywóz produktów z tej kategorii pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indonezji i Tajwanu ⁽²⁷⁾. Następnie Komisja potwierdziła konsekwentne bardzo niskie wykorzystanie krajowego kontyngentu tary-

⁽²⁴⁾ Mimo że w odpowiednim okresie poziom przywozu Iranu wynosił co najmniej 5 %, państwo to nie posiada kontyngentu krajowego. Powodem tego jest fakt, że z uwagi na obowiązujące środki antidumpingowe państwo to praktycznie zaprzestało wywozu do Unii – udział przywozu spadł do 0,05 % w 2019 r. – a zatem jest bardzo prawdopodobne, że gdyby przyznano mu krajowy kontyngent taryfowy, kontyngent ten pozostałby w dużej mierze niewykorzystany. Z drugiej strony utrzymano krajowy kontyngent taryfowy Rosji, ponieważ pomimo obowiązujących środków antidumpingowych państwo to konsekwentnie kontynuuje wywóz w znacznych ilościach.

⁽²⁵⁾ Zob. sekcja 3.2.3 lit. d).

⁽²⁶⁾ Zob. motyw 146 rozporządzenia w sprawie ostatecznych środków ochronnych i motyw 17 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu.

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 110 z 8.4.2020, s. 3.

fowego przez Stany Zjednoczone ⁽²⁸⁾. W związku z tym cztery z pięciu największych państw wywozu należących do tej kategorii są obecnie objęte różnymi środkami handlowymi. Należy się zatem spodziewać, że państwa te nie będą prowadzić dalszego wywozu do Unii na historycznym poziomie.

Uwagi zainteresowanych stron

- (52) Niektóre zainteresowane strony zwróciły się do Komisji o wprowadzenie limitu kontyngentu rezydualnego dla tej kategorii. Inne zainteresowane strony zwróciły się do Komisji o przeniesienie do kontyngentu rezydualnego tych kontyngentów krajowych, które wykazują bardzo niski poziom wykorzystania.

Stanowisko Komisji

- (53) Biorąc pod uwagę zmianę okoliczności opisaną w motywie 51, która może spowodować niedobór w zakresie dostaw tej kategorii produktu na rynku unijnym, oraz zgodnie z podejściem przyjętym w przypadku innych kategorii produktu od czasu wprowadzenia ostatecznych środków ochronnych Komisja uznaje, że w interesie Unii leży przeniesienie pul kontyngentów krajowych wszystkich państw objętych różnymi środkami ochrony handlu ⁽²⁹⁾ do rezydualnego kontyngentu taryfowego. Dzięki temu dostosowaniu obowiązujące środki nie będą wpływały na tradycyjne wielkości handlu, a użytkownicy unijni będą wystarczająco elastyczni, by w razie potrzeby zmienić źródło dostaw.
- (54) W związku z tym od dnia 1 lipca 2020 r. kontyngent taryfowy dla kategorii produktu 8 stanie się globalnym kontyngentem taryfowym zarządzanym kwartalnie.

c) Kategoria 25 – Duże przewody rurowe spawane

- (55) Komisja przypomina uzasadnienie globalizacji tego kontyngentu taryfowego i odnosi się do wyjaśnień przedstawionych w motywach 54–59 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu.

Uwagi zainteresowanych stron

- (56) Niektóre zainteresowane strony zwróciły się z wnioskiem o wprowadzenie zmian w tej kategorii. W szczególności strony zwróciły się o powrót systemu połączonych kontyngentów krajowych i rezydualnych. Ponadto niektóre strony zwróciły się również z wnioskiem o podzielenie tego kontyngentu taryfowego na dwie podkategorie w celu lepszego uwzględnienia specyfiki produktów sklasyfikowanych w ramach tej kategorii.

Stanowisko Komisji

- (57) W swojej analizie przeprowadzonej w ramach drugiego przeglądu Komisja zaobserwowała (na podstawie zbioru danych niedostępnych w czasie pierwszego dochodzenia przeglądowego) – w ramach tej jednej kategorii – że struktura przepływów przywozowych odbiega nieco od norm ⁽³⁰⁾, tj. że różni się znacznie od tradycyjnych przepływów handlowych pod względem wielkości i pochodzenia oraz może powodować zakłócenia równowagi na rynku unijnym.
- (58) Komisja zauważa, że ponad 70 % całkowitej wielkości kontyngentu taryfowego tej kategorii odpowiada historycznym przepływom handlowym wynikającym z szeregu rodzajów produktu stosowanych głównie w dużych projektach inżynierskich. Natomiast z rzeczywistego wykorzystania kontyngentu taryfowego w tej kategorii produktu wynika, że niektóre państwa wykorzystują go do wywozu rodzajów produktów nieużywanych w dużych projektach inżynierskich, znacznie wykraczających poza ich tradycyjną wielkość handlu (w niektórych przypadkach wzrost jest dziesięciokrotny), kosztem innych uczestników rynku krajowego i państw wywozu. W konsekwencji Komisja uważa, że obecny system zarządzania kontyngentem taryfowym doprowadził do sytuacji nadmiernego wypierania.
- (59) W przypadku braku dostosowania, jeżeli w trzecim roku obowiązywania środków pojawią się duże projekty inżynierskie wymagające specjalnych przewodów rurowych, istnieje ryzyko, że nie będzie można zamówić na potrzeby ich realizacji całej puli kontyngentów taryfowych, która powinna odpowiadać tym specjalnym przewodom rurowym, ponieważ zostałaaby ona wyparta przez inny przywóz.

⁽²⁸⁾ Komisja zauważa, że w przypadku tej kategorii produktu Stany Zjednoczone podlegają 25 % cłu wynikającemu z unijnych środków równoważących: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/may/tradoc_156909.pdf.

⁽²⁹⁾ Indonezja podlega tymczasowym środkom antydumpingowym; nie dysponuje jednak krajowym kontyngentem taryfowym. Przenieszone pule kontyngentów krajowych dotyczą krajowych kontyngentów taryfowych krajów, którym w innych okolicznościach przysługiwałyby takie kontyngenty: Chin, Tajwanu i Stanów Zjednoczonych.

⁽³⁰⁾ Przykładem jest kod CN: 7305 19 00, w odniesieniu do którego w 2019 r. odnotowano niemal 300 % wzrost w stosunku do średniego przywozu w latach 2015–2017.

- (60) W związku z tym Komisja uznaje za konieczne dostosowanie obecnej struktury kontyngentu, aby zapobiec wyżej wspomnianemu niepożądanemu zaburzeniu równowagi. Najodpowiedniejszym sposobem skutecznego rozwiązania powyższej sytuacji jest podział tej kategorii na następujące dwie kategorie: pierwszy podkontyngent taryfowy (kategoria 25A) powinien zatem obejmować te kody CN, które są zwykle wykorzystywane w dużych projektach inżynieryjnych ⁽³¹⁾, a drugi podkontyngent taryfowy (kategoria 25B) pozostałe kody CN, które nie są wykorzystywane w takich projektach ⁽³²⁾. Podział ten jest prosty i nie wydaje się zbyt dużym obciążeniem dla organów celnych.
- (61) Jeżeli chodzi o zarządzanie tymi podkategoriami, kategoria produktu 25A będzie złożona z jednego globalnego kontyngentu taryfowego, aby zapewnić równe szanse wszystkim potencjalnym oferentom w projektach na szeroką skalę zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym pierwszego przeglądu ⁽³³⁾. Kategoria produktu 25B będzie złożona z kontyngentu krajowego dla tych państw, których średni udział w przywozie w okresie odniesienia 2015–2017 osiągnął co najmniej 5 %, oraz z kontyngentu rezydualnego dla pozostałych państw.
- (62) Komisja uważa, że podział kontyngentu taryfowego w odniesieniu do tej kategorii produktu dokładniej odzwierciedlałby historyczne przepływy przywozowe odpowiadające dwóm podkategoriom przewodów rurowych i w ten sposób zapewniłby bardziej sprawiedliwe funkcjonowanie kontyngentu. Podział ten zagwarantuje dostępność niezbędnych ilości produktów, które w przeciwnym razie zostałyby wyparte przez inne rodzaje produktów, dla każdego wielkoskalowego projektu inżynieryjnego w Unii w pozostałym okresie obowiązywania środków. Taka nierównowaga stoi w sprzeczności z interesem Unii i z celem polegającym na zachowaniu w ramach środków ochronnych możliwie jak najbardziej tradycyjnych przepływów handlowych pod względem wielkości i pochodzenia.
- d) Kategoria 4B (produkty walcowane płaskie z powłokami metalowymi, stosowane głównie w sektorze motoryzacyjnym)
- (63) W motywie 8 rozporządzenia dotyczącego końcowego przeznaczenia Komisja zwróciła uwagę, że „nadal jest zdania, że interes Unii może wymagać na późniejszym etapie wprowadzenia szczególnego mechanizmu – czy to procedury końcowego przeznaczenia (po rozwiązaniu kwestii związanych z wdrożeniem), czy jakiegokolwiek alternatywnego systemu, w celu wyodrębnienia w ramach kategorii produktowej 4B przywozu »gatunków motoryzacyjnych« stali. Kwestie te zostaną w związku z tym ponownie ocenione w kontekście przyszłego dochodzenia przeglądownego na podstawie uwag i propozycji zgłoszonych przez zainteresowane strony oraz z uwzględnieniem innych zmian mających wpływ na tę kategorię produktu”.
- (64) W związku z tym Komisja dokładnie przeanalizowała otrzymane uwagi w odniesieniu do wszelkich wniosków dotyczących specjalnego mechanizmu w tej kategorii produktu.

Uwagi zainteresowanych stron

- (65) Zainteresowane strony przedstawiające uwagi dotyczące tej kategorii zgodziły się zasadniczo, że istotne jest zachowanie niezbędnych wielkości przywozu stali przeznaczonych dla przemysłu motoryzacyjnego. W tym celu złożyły różne wnioski. Niektóre zainteresowane strony zwróciły się o identyfikację przywożonych produktów przeznaczonych do stosowania w sektorze motoryzacyjnym w drodze „oświadczenia własnego” lub o dopuszczenie do swobodnego obrotu jedynie po przedstawieniu „dokumentu wejścia” wydanego przez właściwy organ wyznaczony przez państwa członkowskie na wniosek importera unijnego. Ponadto zainteresowane strony zwróciły się o przesunięcie niewykorzystanych pul kontyngentów taryfowych z kategorii 4A do kategorii 4B oraz o wprowadzenie 30 % limitu w ostatnim kwartale okresu, aby uniknąć sytuacji, w której „gatunki niemotoryzacyjne” nadal wykorzystują część kontyngentu taryfowego, wypierając tym samym „gatunki motoryzacyjne”. Co więcej, niektóre zainteresowane strony zwróciły się do Komisji z wnioskiem o opracowanie alternatywnego systemu dla przeznaczenia końcowego, ale służącego temu samemu celowi, a nawet o przywrócenie mechanizmu końcowego przeznaczenia, podczas gdy inne były temu przeciwnie.

Analiza Komisji

- (66) Po pierwsze, Komisja podtrzymuje swoją opinię, że pożądane byłoby zbadanie alternatywnych rozwiązań w zakresie dalszego wyodrębnienia, w miarę możliwości, przywozu stali motoryzacyjnej w ramach kategorii produktu 4B. W tym duchu Komisja dokładnie oceniła otrzymane wnioski i doszła do następujących wniosków.

⁽³¹⁾ Kody CN: 7305 11 00 i 7305 12 00.

⁽³²⁾ Kody CN: 7305 19 00, 7305 20 00, 7305 31 00, 7305 39 00 i 7305 90 00.

⁽³³⁾ Zob. motywy 54–59 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu.

- (67) Wdrożenie mechanizmu końcowego przeznaczenia nie przyniosło oczekiwanych efektów, jak szczegółowo opisano w rozporządzeniu dotyczącym końcowego przeznaczenia. Komisja nie dostrzegła żadnych dowodów wskazujących na to, że okoliczności, które doprowadziły do jego wycofania, zmieniły się na tyle, że ponowne wprowadzenie takiego mechanizmu byłoby skutecznym rozwiązaniem. W rezultacie Komisja uznała, że ponowne wprowadzenie mechanizmu końcowego przeznaczenia nie jest właściwe.
- (68) Komisja zauważyła również, że pomimo możliwości przedstawienia spostrzeżeń dotyczących uwag innych stron, nie przedstawiono żadnego wniosku, który zyskałby minimalne poparcie zainteresowanych stron we wszystkich państwach członkowskich. Komisja, opierając się na doświadczeniach związanych z mechanizmem końcowego przeznaczenia, przypomina, że dla wdrożenia alternatywnego skutecznego mechanizmu w odniesieniu do tej kategorii produktu zasadnicze znaczenie ma jednoznaczne zobowiązanie się wszystkich uczestników złożonego łańcucha dostaw do sektora motoryzacyjnego do współpracy w państwach członkowskich, aby zapewnić jego sprawne działanie. W związku z tym Komisja stwierdza, że żaden z zaproponowanych alternatywnych mechanizmów wyodrębnienia nie mobilizuje, jak się wydaje, większości uczestników tak, aby mieć szanse na powodzenie.
- (69) Komisja podjęła zatem decyzję o niewdrażaniu żadnego nowego szczególnego mechanizmu dla tej kategorii produktu i uniknięciu bardzo negatywnych skutków, jakie mogłyby ponownie wywołać brak dostatecznego przestrzegania przepisów.
- (70) Komisja chciałaby z zadowoleniem podkreślić, że uzyskanie pozwolenia na końcowe przeznaczenie jest możliwe w przypadku, gdy wszystkie zainteresowane strony skutecznie ze sobą współpracują. Komisja odnosi się do szczególnej sytuacji z udziałem zainteresowanej strony, która pod koniec kwietnia 2020 r. otrzymała pozwolenie na końcowe przeznaczenie od organów państw członkowskich UE. Niestety Komisja nie może skutecznie wdrożyć specjalnego procesu zarządzania kontyngentem taryfowym, który miałby zastosowanie tylko do jednego przedsiębiorstwa.
- (71) Po drugie, analizując wykorzystanie kontyngentu taryfowego w odniesieniu do kategorii 4B, Komisja zaobserwowała masowy napływ przywozu na rynek unijny po otwarciu kontyngentu rezydualnego w czwartym kwartale, w dniu 1 kwietnia 2020 r., który to napływ skutkował szybkim wyczerpaniem pierwotnie dostępnego kontyngentu rezydualnego. Sytuacja ta przypomina sytuację z dnia 1 lipca 2019 r., kiedy otwarto nowe kontyngenty na drugi rok obowiązywania środków i wyczerpano w ciągu jednego dnia roczny kontyngent krajowy. W tym względzie wiele zainteresowanych stron nadal ostrzegało Komisję, że w większości przypadków wielkości te nie będą służyć unijnemu przemysłowi motoryzacyjnemu. W odniesieniu do tych stwierdzeń Komisja zauważa, że żadne inne zainteresowane strony nie zakwestionowały przedstawionych w tym zakresie uwag. Ponadto Komisja przypomina, że prowadzi dochodzenie w sprawie obejścia środków względem przywozu tej kategorii produktu z Chin w oparciu o wystarczające dowody potwierdzające prawdziwość stwierdzeń, że przywóz w ramach kategorii produktu 4B może w rzeczywistości nie odpowiadać tej kategorii produktu.
- (72) W związku z tym Komisja uważa za konieczne wprowadzenie dostosowań w celu uniknięcia sytuacji, w której niezwykle duże ilości niemotoryzacyjnych typów kategorii 4 będą nadal nadmiernie wypierać tradycyjne przepływy dostaw do sektora motoryzacyjnego UE. Dostosowanie to omówiono w sekcji 3.2.3 poniżej.

3.2.3. „Wypieranie” tradycyjnych przepływów handlowych

- (73) W motywie 150 rozporządzenia w sprawie ostatecznych środków ochronnych Komisja ustaliła, że państwa, które wyczerpały swój kontyngent krajowy, będą mogły uzyskać dostęp do kontyngentu rezydualnego w ostatnim kwartale okresu. Celem takiego mechanizmu było uniknięcie sytuacji, w której wielkość kontyngentów rezydualnych pozostawałaby potencjalnie niewykorzystana. W motywach 85–98 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu Komisja przeprowadziła ocenę funkcjonowania tego elementu, identyfikując określone efekty wypierania i w związku z tym dostosowała funkcjonowanie tego elementu środków w odniesieniu do dwóch kategorii produktu ⁽³⁴⁾.

Uwagi zainteresowanych stron

- (74) W ramach przedmiotowego przeglądu wiele zainteresowanych stron przedstawiło uwagi i wnioski dotyczące rozwiązania kwestii domniemanych efektów wypierania, które miałyby miejsce w przypadku wielu kategorii produktu. Niektóre strony zwróciły się z wnioskiem o nałożenie limitów na określone kategorie produktu dla państw mających dostęp do kontyngentów rezydualnych w ostatnim kwartale. Niektóre strony zwróciły się również z wnioskiem o zmniejszenie istniejących poziomów limitów w odniesieniu do dwóch kategorii produktu oraz o całkowite wyeliminowanie możliwości dostępu państw do kontyngentu rezydualnego w ostatnim kwartale okresu. W tym samym duchu inne strony zasugerowały nałożenie limitu na wykorzystanie kontyngentów (krajowych lub rezydualnych) przez konkretny kraj oraz umożliwienie dostępu do kontyngentu rezydualnego jedynie w odniesieniu do niewykorzystanych ilości przeniesionych z poprzedniego kwartału.

⁽³⁴⁾ Dostosowanie mające zastosowanie do kategorii produktu 13 i 16 polegało na ograniczeniu o 30 % pierwotnej wielkości w czwartym kwartale w odniesieniu do państw, które w innym przypadku podlegałyby krajowemu kontyngentowi taryfowemu. Więcej szczegółowych informacji znajduje się w motywach 88–96 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu.

- (75) Jeszcze inne strony zwróciły się natomiast o wyeliminowanie limitów i umożliwienie nieograniczonego dostępu w ostatnim kwartale lub przynajmniej o utrzymanie *status quo*. Ponadto niektóre strony wniosły o umożliwienie państwom korzystającym z kontyngentu krajowego natychmiastowego dostępu do kontyngentów rezydualnych, gdy tylko ten pierwszy zostanie wyczerpany, bez konieczności oczekiwania na ostatni kwartał okresu.

Stanowisko Komisji

- (76) W odróżnieniu do pierwszego dochodzenia przeglądowego Komisja może objąć oceną w ramach drugiego przeglądu znacznie dłuższy okres stosowania ostatecznych środków ochronnych w celu przeprowadzenia analizy: dostępne są dane z pięciu kwartałów ⁽³⁵⁾. W związku z tym Komisja jest teraz w stanie ocenić w bardziej precyzyjny i wiarygodny sposób, jakie są faktyczne tendencje w zakresie wielkości i pochodzenia przywozu w ramach kontyngentów rezydualnych dla poszczególnych kategorii.
- (77) W pierwszej kolejności Komisja była w stanie określić typowe wykorzystanie kontyngentu rezydualnego na kwartał przez państwa będące obecnymi beneficjentami tej sekcji kontyngentu taryfowego. W tym względzie Komisja z jednej strony obliczyła średnie wykorzystanie kontyngentu rezydualnego (ogółem i w podziale na kraje pochodzenia) w każdym z czterech kwartałów, w których państwa korzystające z kontyngentu krajowego nie mogły jeszcze uzyskać dostępu do sekcji rezydualnej. Z drugiej strony Komisja sprawdziła to typowe wykorzystanie w porównaniu z rzeczywistym wykorzystaniem (ogólnym i w podziale na kraje pochodzenia) w czwartym kwartale, kiedy większe państwa wywozu faktycznie mogły korzystać z rezydualnej części kontyngentu taryfowego ⁽³⁶⁾.
- (78) Na podstawie powyższego porównania Komisja doszła do wniosku, że dostęp do kontyngentu rezydualnego w czwartym kwartale okresu nie może nadal stanowić standardowego systemu, ponieważ powoduje nadmierny efekt wypierania oddziałujący w różnym stopniu na wiele kategorii produktu. Zamiast tego dostępu do kontyngentu rezydualnego w ostatnim kwartale okresu należy udzielić – lub nie – na podstawie rzeczywistego typowego wykorzystania kontyngentu rezydualnego przez obecnych beneficjentów, jak opisano w poprzednim motywie.
- (79) Aby skutecznie i proporcjonalnie kształtować system dostępu do kontyngentu rezydualnego w czwartym kwartale okresu, Komisja uważa za właściwe, by dostosowania miały zastosowanie wyłącznie do tych kategorii produktu, w przypadku których zidentyfikowano negatywne efekty wypierania. Na tej podstawie Komisja opracowała trzy różne systemy odpowiadające trzem różnym systemom dostępu do kontyngentu rezydualnego dla wszystkich kategorii produktu. Te trzy systemy zależą od stopnia zaobserwowanych efektów wypierania, z wyjątkiem kategorii 1, 4B, 8 i 25A, które mają swój odpowiedni system zarządzania kontyngentem taryfowym (zob. odpowiednio sekcja 3.2.2 lit. a) i sekcja 3.2.3 lit. d), sekcja 3.2.2 lit. d) i sekcja 3.2.3 lit. d) oraz sekcja 3.2.2 lit. c) i sekcja 3.2.3 lit. d)).

System 1: Brak dalszego dostępu

- (80) W wielu kategoriach mniejsze państwa będące dostawcami konsekwentnie wykazały w trakcie wszystkich kwartałów objętych oceną, że są na tyle samowystarczalne, aby w pełni lub w bardzo dużym stopniu wykorzystać ilości dostępne w ramach kontyngentu rezydualnego. Ponadto zaobserwowane zachowanie większych państw wywozu w ramach tych kategorii w czwartym kwartale wyraźnie spowodowało nadmierne wypieranie wszystkich lub kilku historycznych pul kontyngentu mniejszych państw będących dostawcami. W tym przypadku w celu skutecznego zachowania tradycyjnych przepływów handlowych pod względem pochodzenia Komisja uznaje za konieczne zakazanie państwom korzystającym z kontyngentów krajowych dalszego dostępu do kontyngentu rezydualnego w czwartym kwartale trzeciego roku obowiązywania środków. Brak dalszego dostępu będzie miał zastosowanie do kategorii: 5, 16, 20, i 27 ⁽³⁷⁾. W przypadku tych kategorii wyniki dotyczące średniego wykorzystania kontyngentu rezydualnego na kwartał wyraźnie wskazują, że ryzyko niewykorzystania części kontyngentu jest bardzo niskie.

System 2: Ograniczony dostęp

- (81) W szeregu innych kategorii średnie wykorzystanie kontyngentu dowodzi, że chociaż obecne kraje będące dostawcami w ramach kontyngentu rezydualnego wykorzystują go w sposób rozsądny, same nie są w stanie w pełni lub w dużym stopniu wykorzystać dostępnych ilości. W związku z tym dostęp większych państw wywozu w czwartym kwartale jest nadal uzasadniony. Szczegółowa analiza wykorzystania kontyngentu rezydualnego w tych przypadkach wykazała jednak, że ostateczna równowaga pod względem pochodzenia powstała w wyniku nieograniczonego dostępu jest niesprawiedliwa. W szczególności powszechnie obserwowaną cechą było to, że udział przywozu

⁽³⁵⁾ Luty–marzec 2019 r., kwiecień–czerwiec 2019 r., lipiec–wrzesień 2019 r., październik–grudzień 2019 r., styczeń–marzec 2020 r.

⁽³⁶⁾ Do celów tej analizy Komisja oparła się głównie na danych za pełny kwartał od kwietnia do czerwca 2019 r., a tam, gdzie pozwalały na to dane dostępne w momencie opracowywania niniejszego rozporządzenia, wyciągnęła również wnioski z wykorzystania kontyngentu taryfowego w kwartale od kwietnia do czerwca 2020 r.

⁽³⁷⁾ Średnie wykorzystanie kontyngentu taryfowego dotychczasowych państw wynosiło 96–100 %.

dotychczasowych mniejszych państw będących dostawcami w czwartym kwartale był zawsze notorycznie poniżej ich średniej w poprzednich kwartałach. Ta nierównowaga wynikała bezpośrednio z wykluczającej obecności większych państw wywozu, które wyczerpały swoje kontyngenty krajowe, co spowodowało nadmierne efekty wypierania sprzeczne z interesem Unii, który polega na zachowaniu w możliwie największym stopniu przepływów handlowych pod względem pochodzenia ⁽³⁸⁾.

- (82) W związku z tym w celu zapewnienia, aby niezbędne wprowadzenie w tych przypadkach nie spowodowało nadmiernego wyparcia tradycyjnych przepływów handlowych z dotychczasowych mniejszych państw będących dostawcami, Komisja uznaje za właściwe ograniczenie państwom korzystającym z wyczerpanych kontyngentów krajowych dostępu do kontyngentów rezydualnych. Dostęp ten będzie ograniczony jedynie do ilości przekraczających średni kontyngent wykorzystywany przez mniejsze państwa będące dostawcami w ciągu czterech kwartałów ⁽³⁹⁾. Dostosowanie będzie miało zastosowanie do następujących kategorii produktu: 10, 12, 13, 14, 15, 21, 22 i 28 ⁽⁴⁰⁾.

System 3: Utrzymanie status quo

- (83) W odniesieniu do pozostałych kategorii Komisja uważa, że zgodnie z odnotowanymi tendencjami, które nie wykazują żadnego nadmiernego wyparcia źródła pochodzenia, w interesie Unii leży utrzymanie *status quo*, tj. umożliwienie beneficjentom wyczerpanych kontyngentów krajowych dostępu do czwartego kontyngentu bez ograniczeń. Niemniej jednak, aby zagwarantować zachowanie przepływów handlowych z państw korzystających obecnie z kontyngentu rezydualnego, niewykorzystane pule kontyngentu, które podlegają przeniesieniu, będą wydzielone dla nich. Ten nieograniczony dostęp będzie miał zastosowanie do kategorii: 2, 3A, 3B, 4A, 6, 7, 9, 17, 18, 19, 24, 25B i 26 ⁽⁴¹⁾.

Szczególne przypadki: Kategorie produktu 1, 4B, 8 i 25A

- (84) Opisane powyżej podejście z różnych powodów nie może być stosowane w odniesieniu do kategorii produktu 1, 4B, 8 i 25A.
- (85) Od czasu nałożenia ostatecznych środków ochronnych oraz do czasu wprowadzenia nowego dostosowania w ramach niniejszego przeglądu kategoria produktu 1 była objęta systemem globalnego kontyngentu taryfowego. Uniemożliwia to analizę rodzaju wypierania prowadzoną w odniesieniu do kategorii produktu określonych w lit. a)–c) powyżej.
- (86) Zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym pierwszego przeglądu Komisja zdecydowała, że limit w wysokości 30 % na kwartał pozwoli na zachowanie w możliwie największym stopniu tradycyjnych wielkości handlu zarówno pod względem ilości, jak i pochodzenia. Na tej samej podstawie Komisja uważa, że utrzymanie 30 % limitu początkowo dostępnego kontyngentu rezydualnego na początku czwartego kwartału jest nadal najlepszym sposobem zapobieżenia wypieraniu dotychczasowych państw z nowo ustanowionego kontyngentu rezydualnego przez państwa korzystające z kontyngentu krajowego w ramach tej kategorii po indywidualnym dostosowaniu, o którym zdecydowano w ramach niniejszego przeglądu.
- (87) Jeżeli chodzi o kategorię produktu 4B, mechanizm końcowego przeznaczenia był stosowany w dwóch kwartałach: od października do grudnia 2019 r. i częściowo od stycznia do marca 2020 r. Od czasu wprowadzenia tego mechanizmu państwa wywozu napotkały poważne przeszkody w wywozie do Unii. W konsekwencji poziom przywozu był niezwykle niski. Komisja nie dysponuje zatem tak obszernym zbiorem danych do przeprowadzenia oceny wypierania, jak w przypadku kategorii produktu określonych powyżej w lit. a)–c).
- (88) Dostępne dane z czwartego kwartału 2019 r. i 2020 r. jednoznacznie wskazują jednak, że występują pewne efekty wypierania. W rzeczywistości na początku obu kwartałów praktycznie cała wielkość kontyngentu rezydualnego została wykorzystana przez tylko jedno państwo wywozu korzystające z kontyngentu krajowego. W związku z tym Komisja uważa za właściwe, w celu zapobieżenia nadmiernym efektom wypierania oraz zachowania historycznych przepływów handlowych pod względem pochodzenia, wprowadzenie limitu 30 % w tej kategorii w zakresie dostępu państw korzystających z wyczerpanych kontyngentów krajowych, w odniesieniu do pierwotnej wielkości dostępnej na początku czwartego kwartału.

⁽³⁸⁾ Zob. załącznik III, w którym wskazano szczegółowe wielkości kontyngentów dozwolone w odpowiednich kategoriach produktu.

⁽³⁹⁾ Jeżeli średnie wykorzystanie kontyngentu taryfowego przez dotychczasowe państwa w ramach rezydualnego kontyngentu taryfowego w odniesieniu do danej kategorii wynosiło np. 70 % w ciągu czterech kwartałów objętych oceną, oznacza to, że państwa, które uzyskały dostęp do rezydualnego kontyngentu taryfowego w czwartym kwartale, byłyby w stanie przeznaczyć na wywóz w sumie maksymalnie 30 % wielkości rezydualnego kontyngentu taryfowego początkowo dostępnego w czwartym kwartale.

⁽⁴⁰⁾ Średnie wykorzystanie rezydualnego kontyngentu taryfowego w odniesieniu do tych kategorii w odpowiednich kwartałach wynosiło: 70 % (kat. 10), 40 % (kat. 12), 73 % (kat. 13), 44 % (kat. 14), 25 % (kat. 15), 79 % (kat. 21), 19 % (kat. 22), 29 % (kat. 28).

⁽⁴¹⁾ Zob. załącznik III, w którym wskazano szczegółowe wielkości kontyngentów dozwolone w odpowiednich kategoriach produktu.

- (89) Ponieważ od dnia 1 lipca 2020 r. kategorie 8 i 25A będą obejmowały wyłącznie globalny kontyngent taryfowy, system ten nie ma do nich zastosowania.

3.2.4. Ewentualne szkodliwe skutki dla osiągnięcia celów w zakresie integracji realizowanych z preferencyjnymi partnerami handlowymi

- (90) W rozporządzeniu w sprawie ostatecznych środków ochronnych Komisja zobowiązała się ocenić, czy funkcjonowanie środków ochronnych w odniesieniu do wyrobów ze stali spowodowało jakiekolwiek znaczące ryzyko dla stabilizacji lub rozwoju gospodarczego niektórych preferencyjnych partnerów handlowych, w stopniu, który byłby szkodliwy dla celów w zakresie integracji określonych w ich układach z UE. W rozporządzeniu dotyczącym pierwszego przeglądu Komisja stwierdziła, że środki ochronne nie wywarły szkodliwego wpływu na osiągnięcie celów w zakresie integracji. W motywie 106 tego samego rozporządzenia stwierdzono, że „zdolność kraju do wywozu do UE nie była przez środki ochronne nadmiernie ograniczona”.

Uwagi zainteresowanych stron

- (91) Kilka zainteresowanych stron, w szczególności rządy państw trzecich, przedstawiło uwagi w ramach tej sekcji zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Niektóre państwa zwróciły się o zwolnienie ich ze środków lub o preferencyjne traktowanie. W tym względzie pojawiły się wnioski o zwolnienie Bałkanów Zachodnich ze środków ochronnych, ponieważ mogą one wpłynąć na rozwój przemysłu stalowego tych państw, wywierając tym samym znaczny negatywny wpływ na ich gospodarki krajowe, co mogłoby zagrozić osiągnięciu celów określonych w układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu podpisanym z Unią. Ponadto wspomniane zainteresowane strony stwierdziły, że środki ochronne spowodowałyby zmniejszenie wywozu do Unii w porównaniu z okresem poprzedzającym wprowadzenie środków. Eksporterzy rozważaliby zatem tymczasowe zamknięcie niektórych obiektów oraz przyznanie bezpłatnego urlopu dużej liczbie pracowników. Niektóre państwa odniosły się do faktu, że skutecznie przestrzegają unijnych zasad pomocy państwa dotyczących przemysłu stalowego, co powinno zapewnić im nieograniczony i bezcłowy dostęp do rynku Unii. Inne wnioski o zwolnienie lub preferencyjne traktowanie, dotyczące szeregu państw trzecich, były oparte na różnych postanowieniach odpowiednich umów dwustronnych z Unią.

Stanowisko Komisji

- (92) W pierwszej kolejności Komisja przywołuje argumentację zawartą w rozporządzeniu dotyczącym pierwszego przeglądu, zgodnie z którą wszystkie umowy dwustronne, do których odnoszą się zainteresowane strony w ramach niniejszej sekcji, pozwalają na wprowadzenie środków ochronnych, takich jak te obowiązujące. W związku z tym Komisja nie jest prawnie zobowiązana do zwolnienia ich z tych środków. Po drugie, zgodnie z art. 2 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych, środki ochronne stosowane są wobec produktu objętego dochodzeniem przywożonego niezależnie od źródła. Jak wskazano już w rozporządzeniu dotyczącym pierwszego przeglądu, „jedyne wyjątki od tych zasad dotyczą szczególnej sytuacji niektórych krajów rozwijających się lub – w zależności od przypadku – obowiązków wynikających z umów dwustronnych”. W związku z tym Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że nie ma żadnych podstaw prawnych do wyłączenia któregośkolwiek z tych państw ze stosowania środków ochronnych.
- (93) Jak zauważono w motywie 99 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu, zobowiązanie do wykonania przeglądu środków w zakresie szczególnych aspektów określonych w motywie 90 odnosiło się w szczególności do państw, z którymi Komisja zawarła układ o stabilizacji i stowarzyszeniu.
- (94) W odniesieniu do tych państw Komisja w pierwszej kolejności przeprowadziła ocenę retrospektywną dotyczącą ich wyników wywozu w drugim roku obowiązywania środków, tj. od dnia 1 lipca 2019 r. Analiza ta wykazała, że w przypadku kategorii produktu, w odniesieniu do których państwa te korzystają z kontyngentu krajowego, w ostatnim kwartale okresu na ogół dysponowały one jeszcze niewykorzystanymi ilościami dostępnymi w ramach przyznanych im kontyngentów. Ponadto dla tych kategorii produktu, w odniesieniu do których państwa mogły następnie wyczerpać swoje kontyngenty krajowe, w większości przypadków obejmujących również kategorie określone przez niektóre z tych państw jako kluczowe dla ich przemysłu, w ramach kontyngentu rezydualnego nadal dostępne były znaczne ilości. Oznacza to, że zasadniczo państwa te miały możliwość kontynuowania wywozu wykraczającego poza ich historyczne poziomy w ramach najbardziej typowych dla nich kategorii produktu. Natomiast w odniesieniu do tych kategorii produktu, w przypadku których państwa te były objęte kontyngentem rezydualnym, analiza danych nie wykazała, aby system kontyngentów taryfowych ogólnie ograniczał ich zdolność wywozową. W rzeczywistości w niektórych przypadkach w ramach obowiązujących środków państwa nie napotykały faktycznie żadnych ograniczeń w przekraczaniu swojego historycznego poziomu wywozu.
- (95) Komisja stwierdziła zatem, że poziom kontyngentów taryfowych był odpowiedni i proporcjonalny do celu polegającego na zachowaniu tradycyjnych przepływów handlowych oraz że nie było żadnych dowodów potwierdzających znaczny wzrost popytu w Unii lub zmianę okoliczności innego rodzaju, które uzasadniałyby zmianę tego poziomu bez wpływu na skuteczność obecnych środków.

- (96) Komisja przeprowadziła również analizę perspektywiczną i zbadała sposób, w jaki dostosowania uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu mogłyby ewentualnie wpływać na stabilizację lub rozwój gospodarczy państw Bałkanów Zachodnich. Przeprowadzając tę ocenę, Komisja wzięła pod uwagę obecną sytuację rynkową i prognozy dotyczące najbliższej przyszłości, jak opisano powyżej w sekcji 3.1.
- (97) W tym względzie Komisja przypomina po pierwsze, że wbrew wnioskowi przemysłu unijnego Komisja nie obniżyła poziomu kontyngentów taryfowych w ramach niniejszego drugiego przeglądu, podobnie jak nie zrobiła tego w ramach pierwszego przeglądu, a po drugie, że wspomniane kontyngenty taryfowe zostaną ponownie zliberalizowane poprzez ich zwiększenie o 3 % z chwilą wejścia w życie dostosowań w ramach drugiego przeglądu ⁽⁴²⁾. Oznacza to, że państwa Bałkanów Zachodnich będą korzystać z większych kontyngentów krajowych i będą miały w dalszym ciągu ogólny dostęp do większych kontyngentów rezydualnych w ostatnim kwartale, co da im możliwość kontynuowania wywozu na poziomie przekraczającym ich poziomy historyczne, jak to miało miejsce od czasu wprowadzenia ostatecznych środków ochronnych. Komisja zauważa ponadto, że nowe dostosowania o charakterze horyzontalnym dotyczące wypierania, o którym mowa w sekcji 3.2.3, oraz dotyczące wyłączeń dla krajów rozwijających się, o których mowa w sekcji 3.2.5, przyniosą ogólne, dodatkowe pozytywne skutki w przypadku niektórych kategorii produktu będących przedmiotem zainteresowania Bałkanów Zachodnich.
- (98) W tym kontekście Komisja stwierdza, że środki ochronne nie spowodowały ani nie mogły spowodować po ich dostosowaniu poważnego zagrożenia dla stabilizacji lub rozwoju gospodarczego państw Bałkanów Zachodnich.
- (99) Ponadto Komisja zauważa, że roszczenia przedstawione w uwagach zainteresowanych stron nie były poparte żadnymi dowodami wskazującymi na istnienie takiego zagrożenia ani nie dostarczyły żadnych istotnych wskazówek w tym zakresie.
- (100) W związku z tym, na podstawie powyższej oceny i przy braku innych dowodów przeciwnych, Komisja może jedynie oddalić roszczenia przedstawione w tej sekcji.

3.2.5. Aktualizacja wykazu rozwijających się państw członkowskich WTO wyłączonych z zakresu środków na podstawie uaktualnionych statystyk dotyczących przywozu

- (101) Po przyjęciu ostatecznych środków ochronnych rozporządzeniem (UE) 2019/159 Komisja zobowiązała się do regularnego przeglądu wykazu krajów rozwijających się, które mogą zostać wyłączone z zakresu stosowania środków na podstawie uaktualnionych statystyk dotyczących przywozu.

Uwagi zainteresowanych stron

- (102) W otrzymanych przez Komisję uwagach niektóre zainteresowane strony zwróciły się z wnioskiem o wyłączenie ich z zakresu stosowania środków, ponieważ dane państwo nie przekraczałoby już progu 3 % w danej kategorii produktu. Inne strony zwróciły się z wnioskiem o objęcie niektórych państw zakresem stosowania środków, ponieważ przekroczyłyby one próg 3 % w danej kategorii produktu. Niektóre zainteresowane strony zwróciły się o wyłączenie ich z zakresu danej kategorii produktu, ponieważ w ujęciu indywidualnym dane państwo nie przekroczyłoby progu 3 %, nawet gdyby ogólny udział państw w takiej sytuacji przekraczał 9 % udziału w przywozie. Ponadto inne strony uznały za bardziej właściwe dokonanie obliczeń w oparciu o wszystkie dwadzieścia sześć kategorii produktu.

Stanowisko Komisji

- (103) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2015/478 oraz międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, a mianowicie art. 9 ust. 1 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych, „środki ochronne nie powinny mieć zastosowania wobec jakiegokolwiek produktu pochodzących z krajów rozwijających się będących członkami WTO, jeżeli udział danego kraju w przywozie tego produktu do Unii nie przekracza 3 %, pod warunkiem że kraje rozwijające się będące członkami WTO, których udział w przywozie jest niższy niż 3 %, łącznie posiadają udział nie większy niż 9 % całkowitego przywozu do Unii produktów objętych dochodzeniem”. Ponadto w interesie Unii leży dostosowanie wykazu krajów rozwijających się wyłączonych z zakresu środków, aby uniknąć sytuacji, w której niektóre kraje rozwijające się bezzasadnie korzystałyby z pierwotnego wykluczenia.
- (104) W związku z tym na podstawie danych za cały rok 2019 ⁽⁴³⁾ Komisja ponownie obliczyła udział w przywozie każdego państwa wywozu w poszczególnych kategoriach produktu ⁽⁴⁴⁾.

⁽⁴²⁾ Zob. sekcja 3.2.6 niniejszego rozporządzenia.

⁽⁴³⁾ Źródło: dane Eurostatu.

⁽⁴⁴⁾ W obliczeniach nie uwzględniono przywozu z krajów wyłączonych na mocy art. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/159.

- (105) W oparciu o dane z całego roku 2019 przywóz z następujących krajów, które były wyłączone z zakresu stosowania środków, przekroczył w odniesieniu do niektórych kategorii produktu próg 3 %. W związku z tym w wyniku tego przeglądu powinny one zostać objęte środkami:
- Brazylia należy do kategorii produktu 3A, ponieważ jej udział w przywozie w tej kategorii osiągnął 23 % w 2019 r.,
 - Macedonia Północna należy do kategorii produktu 12, ponieważ jej udział w przywozie w tej kategorii osiągnął 3,54 % w 2019 r.,
 - Tunezja należy do kategorii produktu 4A, ponieważ jej udział w przywozie w tej kategorii osiągnął 4,88 % w 2019 r.,
 - Turcja należy do kategorii produktu 6, ponieważ jej udział w przywozie w tej kategorii osiągnął 9,77 % w 2019 r.,
 - Zjednoczone Emiraty Arabskie należą do kategorii produktu 21, ponieważ ich udział w przywozie w tej kategorii osiągnął 3,28 % w 2019 r.,
 - Wietnam należy do kategorii produktu 5, ponieważ jego udział w przywozie w tej kategorii osiągnął 4,87 % w 2019 r.
- (106) Następnie Komisja oceniła, czy w odniesieniu do powyższych kategorii zainteresowane kraje rozwijające się kwalifikowałyby się do krajowego kontyngentu. W tym celu Komisja oceniła, czy w latach 2015–2017 przywóz przedmiotowych kategorii z tych krajów wyniósł dla którejkolwiek z nich co najmniej 5 % łącznego przywozu w tym okresie. Wyniki wykazały, że żaden z nich nie kwalifikował się do krajowego kontyngentu. W związku z tym wszystkie te kraje będą objęte kontyngentem rezydualnym dla odpowiednich kategorii produktu.
- (107) W odniesieniu do wyłączeń z zakresu środków ochronnych wynik tego przeglądu jest następujący:
- Brazylia jest wyłączona z kategorii produktu 1, 6 i 7, w ramach których jej udział w przywozie w 2019 r. wyniósł odpowiednio 1,53 %, 1,55 % i 2,25 %,
 - Egipt jest wyłączony z kategorii produktu 1, w ramach której jego udział w przywozie w 2019 r. wyniósł 1,75 %,
 - Wietnam jest wyłączony z kategorii produktu 4A, w ramach której jego udział w przywozie w 2019 r. wyniósł 1,23 %.
- (108) Kontyngenty krajowe odpowiadające tym krajom rozwijającym się będącym członkami WTO, które po przeglądzie zostaną wyłączone z zakresu stosowania środków (Brazylia w kategorii 6 i Chiny w kategorii 3A), zostaną włączone do odpowiednich kontyngentów rezydualnych w ramach każdej z danych kategorii produktu od początku pierwszego kwartału trzeciego roku obowiązywania środków, tj. od dnia 1 lipca 2020 r. ⁽⁴⁵⁾
- (109) W następstwie tego przeliczenia Komisja zaktualizowała wykaz wyłączeń dla każdej z 26 kategorii produktu objętych środkami na podstawie zaktualizowanych danych liczbowych dotyczących przywozu (pełen zaktualizowany wykaz znajduje się w załączniku I).

3.2.6. Inne zmiany okoliczności, które mogą wymagać dostosowania poziomu przydziału kontyngentów taryfowych

Uwagi zainteresowanych stron dotyczące liberalizacji

- (110) W ramach tego przeglądu Komisja otrzymała bardzo różne rodzaje wniosków. Głównym tematem był poziom liberalizacji. W związku ze spadkiem popytu przemysł unijny opowiadał się za obniżeniem obecnego poziomu wynoszącego 3 %, a nawet za jego całkowitym wyeliminowaniem. Z drugiej strony inne zainteresowane strony twierdziły, że poziom liberalizacji określony w pierwszym przeglądzie należy albo utrzymać, albo nawet zwiększyć, zarówno w odniesieniu do wszystkich kategorii produktu, jak i do niektórych konkretnych kategorii produktu lub konkretnego pochodzenia.

Stanowisko Komisji

- (111) W art. 7 ust. 4 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych stwierdzono, że „w celu ułatwienia dostosowania w sytuacji, gdy przewidziany okres stosowania środka ochronnego zgłoszony na podstawie art. 12 ust. 1 wynosi jeden rok, państwo członkowskie stosujące ten środek stopniowo liberalizuje go w regularnych odstępach czasu w okresie stosowania”.

⁽⁴⁵⁾ Wielkości podane w załączniku II odzwierciedlają już to przeniesienie.

- (112) W tym względzie w rozporządzeniu dotyczącym pierwszego przeglądu Komisja wprowadziła 3 % poziom liberalizacji obowiązujący w odniesieniu do drugiego roku obowiązywania środków. W rozporządzeniu tym ustalono również, że ten sam poziom liberalizacji powinien mieć zastosowanie w trzecim roku obowiązywania środków, tj. od dnia 1 lipca 2020 r. Komisja przeanalizowała, czy uzasadniona jest jakakolwiek zamiana w zakresie zwiększenia obecnego poziomu.
- (113) Jak szczegółowo wyjaśniono w sekcji 3.1, praktycznie wszystkie źródła wskazują na wyraźny spadek aktywności gospodarczej w latach 2020–2021 w stosunku do lat poprzednich. W tym względzie Komisja zauważa, że popyt na stal jest w dużej mierze zgodny z trendami makroekonomicznymi, np. ze wzrostem PKB, danego państwa lub regionu gospodarczego. Ponadto Komisja przypomina, że znaczne ilości kontyngentów taryfowych nie zostały wykorzystane w pierwszym roku obowiązywania środków, a jeszcze większe ilości prawdopodobnie pozostaną niewykorzystane pod koniec drugiego roku. W związku z tym, biorąc pod uwagę obecne prognozy gospodarcze na lata 2020–2021, stałą znaczną ilość kontyngentów taryfowych dostępnych w różnych kategoriach produktu oraz brak jakichkolwiek solidnych dowodów w aktach wskazujących na potrzebę zwiększenia kontyngentów taryfowych, Komisja może jedynie odrzucić wszystkie wnioski o zwiększenie tempa liberalizacji.
- (114) Z drugiej strony Komisja przeanalizowała następnie wnioski o obniżenie lub wyeliminowanie obecnego poziomu liberalizacji. Komisja uważa, że brzmienie art. 7 ust. 4 Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych wyrażnie zobowiązuje organ prowadzący dochodzenie co najmniej do zachowania poziomu liberalizacji po jego skutecznym wdrożeniu w drugim roku obowiązywania środków. W związku z tym w odniesieniu do trzeciego roku obowiązywania środków, który rozpoczyna się w dniu 1 lipca 2020 r., Komisja uważa, że poziom liberalizacji nie może zostać obniżony poniżej poziomu, który faktycznie obowiązywał pod koniec drugiego roku, tj. 3 %. W związku z tym Komisja odrzuca wnioski dotyczące obniżenia poziomu liberalizacji.
- (115) W świetle powyższych ustaleń poziom liberalizacji zostaje zatem utrzymany na poziomie 3 % dla każdej kategorii produktu.

Inne uwagi

- (116) Kilka zainteresowanych stron poinformowało Komisję o domniemanych praktykach mających na celu uniknięcie zapłaty 25 % cła poza kontyngentem. Te domniemane praktyki związane z obejściem środków lub fałszywym zgłaszaniem przyjmują różne formy i dotyczą szeregu kategorii produktu.
- (117) Komisja przyjmuje do wiadomości te zastrzeżenia i zobowiązuje się do ich dalszej analizy w celu podjęcia wszelkich niezbędnych działań zaradczych w przypadku potwierdzenia domniemanych praktyk. W każdym razie Komisja przypomina, że przepisy prawa celnego nadal mają pełne zastosowanie w odniesieniu do tych zarzutów.
- (118) Niektóre zainteresowane strony zwróciły się o dokonanie podziału pewnych kategorii. Na poparcie tych wniosków niektóre strony twierdziły, że w niektórych przypadkach zarówno produkty standardowe, jak i produkty wysokiej klasy, konkurują ze sobą w ramach tego samego kontyngentu taryfowego oraz że Komisja powinna zapewnić zachowanie właściwego połączenia tych dwóch rodzajów produktów, unikając efektów wypierania.
- (119) W tym względzie Komisja podkreśla, że w następstwie przedmiotowych wniosków przeprowadziła w ramach drugiego przeglądu bardzo dogłębną analizę ewentualnych efektów wypierania i wprowadziła udoskonalone dostosowania określone w sekcji 3.2.3 powyżej w celu ich usunięcia. Komisja zauważa, że dostosowania te pozwoliłyby na uwzględnienie wielu z tych wniosków, ponieważ zapewniłyby państwom dostarczającym małe ilości produktów wysokiej klasy, które zazwyczaj objęte są kontyngentem rezydualnym, bezpieczniejszy dostęp do dostępnej puli kontyngentu. Ponadto Komisja przypomina, że przy opracowywaniu środków należy zachować trudną do osiągnięcia równowagę między zapewnieniem, w miarę możliwości, zachowania tradycyjnych przepływów handlowych pod względem wielkości i pochodzenia a utrzymaniem zestawu środków, które krajowe organy celne państw członkowskich UE mogą skutecznie wdrożyć. Komisja uważa, że w przypadku pojawienia się większej liczby podkategorii produktu, wdrożenie tych środków mogłoby stać się zbyt uciążliwe i mogłoby osłabić skuteczne zarządzanie kontyngentami taryfowymi.
- (120) W niektórych wnioskach dotyczących podziału odnoszono się szczególnie do faktu, że niektóre rodzaje produktów były wykorzystywane w sektorze motoryzacyjnym i dlatego powinny być traktowane podobnie do tych należących do kategorii produktu 4B. W tym względzie Komisja zauważa jednak, że takie wnioski były w dużej mierze ignorowane na etapie pisemnym przez sam przemysł motoryzacyjny, co wzbudza uzasadnione wątpliwości co do interesu Unii związanego z przyjęciem takiego dostosowania.

- (121) W związku z tym Komisja stwierdza, że otrzymane w tym zakresie uwagi, z wyjątkiem tych dotyczących kategorii produktu 25, o których mowa powyżej w motywach 55–62, nie dostarczyły wystarczających dowodów na poparcie tych twierdzeń, ani nie udowodniły, że wprowadzenie tych dostosowań przez organy celne nie byłoby nadmiernie uciążliwe, ani też nie wykazały, w jaki sposób takie dostosowanie leżałoby w ogólnym interesie Unii.
- (122) Niektóre zainteresowane strony zwróciły się do Komisji o włączenie określonych kategorii produktu do zakresu stosowania środków, natomiast inne twierdziły, że niektóre kategorie należy z niego wyłączyć.
- (123) Komisja odwołuje się do swojego ustalenia zawartego w motywie 163 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu, w którym stwierdziła, że zakres przeglądu nie obejmuje zmiany zakresu produktu. W związku z tym wnioski te zostają odrzucone.
- (124) Niektóre strony utrzymywały również, że obowiązujące środki nie spełniają norm Porozumienia WTO w sprawie środków ochronnych, a zatem powinny zostać zakończone.
- (125) Komisja odwołuje się do motywu 165 rozporządzenia dotyczącego pierwszego przeglądu i zawartych w nim odniesień, a zatem odrzuca te wnioski.
- (126) Inne zainteresowane strony zaproponowały, aby kontyngenty taryfowe były zarządzane za pośrednictwem systemu licencjonowania.
- (127) W związku z tym Komisja przypomina, że w ramach każdego systemu zarządzania kontyngentem taryfowym należy zapewnić, aby jego wdrożenie nie było nadmiernie uciążliwe dla organów celnych na tyle, by zagrozić jego skutecznemu stosowaniu. Komisja jest nadal zdania, że system zarządzania kontyngentami taryfowymi wprowadzony przez nią w ramach rozporządzenia w sprawie ostatecznych środków ochronnych jest najwłaściwszy do osiągnięcia odpowiedniej równowagi.
- (128) Ponadto kilka stron zapytało o skutki i wszelkie możliwe dostosowania związane z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii („brexit”).
- (129) Komisja zauważa, że w chwili przyjęcia dostosowań okres przejściowy na wycofanie się Zjednoczonego Królestwa z Unii nadal obowiązuje, ponieważ trwają negocjacje dotyczące przyszłego porozumienia między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem. W stosownych przypadkach Komisja niezwłocznie ponownie zbada sytuację w świetle wszelkich zmian związanych z tą kwestią.
- (130) Ponadto Komisja zauważa, że obecny przegląd zmieniający obowiązujące środki ochronne jest również zgodny z zobowiązaniami wynikającymi z umów dwustronnych podpisanych z niektórymi państwami trzecimi.

Klauzula przeglądowa

- (131) Komisja uważa, że mając na względzie interes Unii, może być zmuszona dostosować poziom lub przydział kontyngentu taryfowego określonego w załączniku II na okres rozpoczynający się 1 lipca 2020 r. w przypadku zmian okoliczności w okresie obowiązywania środków. Zmienione okoliczności mogłyby na przykład pojawić się w przypadku ogólnego pogłębienia recesji w unijnym popycie na niektóre kategorie produktu, które wymagałoby ponownej oceny poziomu kontyngentu taryfowego, wprowadzenia środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych, które mogą znacząco wpłynąć na przyszły rozwój przywozu lub nawet jakichkolwiek zmian dotyczących amerykańskiej sekcji 232, które mogą mieć bezpośredni wpływ na wnioski z tego dochodzenia, mianowicie pod względem przesunięcia handlu. Komisja może także dokonać przeglądu w celu sprawdzenia, czy funkcjonowanie środków mogłoby mieć negatywne skutki dla osiągnięcia celów w zakresie integracji z preferencyjnymi partnerami handlowymi, takie jak znaczne zagrożenie dla ich stabilizacji lub rozwoju gospodarczego.
- (132) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Środków Ochronnych ustanowionego na podstawie odpowiednio art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/478 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/755,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2019/159 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku każdej kategorii produktu objętej dochodzeniem, z wyjątkiem kategorii produktu 8 i 25a, część każdego kontyngentu taryfowego przydziela się państwowi określonym w załączniku IV.

3. Pozostałą część każdego kontyngentu taryfowego, jak również kontyngent taryfowy w odniesieniu do kategorii produktu 8 i 25, przydziela się według kolejności zgłoszeń, w oparciu o kontyngent taryfowy ustalony na tym samym poziomie dla każdego kwartału w okresie obowiązywania.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli w odniesieniu do konkretnego państwa stosowny kontyngent taryfowy, o którym mowa w ust. 2, został wyczerpany, przywóz niektórych kategorii produktu z tego państwa może zostać dokonany w ramach pozostałej części kontyngentu taryfowego w odniesieniu do tej samej kategorii produktu. Przepis ten ma zastosowanie wyłącznie w ostatnim kwartale każdego roku stosowania ostatecznego kontyngentu taryfowego. W odniesieniu do kategorii produktu 5, 16, 20 i 27 nie będzie dozwolony dalszy dostęp do pozostałej części kontyngentu taryfowego. W odniesieniu do kategorii produktu 10, 12, 13, 14, 15, 21, 22 i 28 dozwolony będzie wyłącznie dostęp do określonej wielkości w ramach wielkości kontyngentu taryfowego początkowo dostępnej w ostatnim kwartale. W przypadku kategorii produktu 1 i 4B żadne państwo wywozu nie może samo wykorzystać więcej niż 30 % rezydualnego kontyngentu taryfowego początkowo dostępnego w ostatnim kwartale każdego roku stosowania środków. W odniesieniu do kategorii produktu 2, 3A, 3B, 4A, 6, 7, 9, 17, 18, 19, 24, 25b i 26 dozwolony będzie dostęp do całkowitej wielkości kontyngentu taryfowego początkowo dostępnej w ostatnim kwartale w odpowiednich kategoriach produktu.”;

2) w załącznikach wprowadza się następujące zmiany:

a) załącznik III.2 zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

b) załącznik IV zastępuje się załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W okresie wyznaczonym w załączniku II Komisja może dokonać przeglądu środków na okres rozpoczynający się od dnia 1 lipca 2020 r. w przypadku zmiany okoliczności.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 lipca 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji

Przewodnicząca

Ursula VON DER LEYEN

III.2 – Wykaz kategorii produktu pochodzących z krajów rozwijających się, do których stosuje się środki ostateczne

Kraj/grupa produktu	1	2	3A	3B	4A	4B	5	6	7	8	9	10	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	24	25	26	27	28
Brazylia		X	X																					X				
Chiny				X		X		X		X		X	X			X			X	X		X		X	X	X	X	X
Indie	X	X		X	X	X	X	X	X		X	X			X	X					X		X	X		X		
Indonezja									X	X	X													X				
Malezja											X													X				
Meksyk																								X				
Mołdawia														X			X							X				
Macedonia Północna							X		X				X								X	X		X				
Tajlandia											X													X				
Tunezja					X																			X				
Turcja	X	X			X	X	X	X			X		X	X			X	X		X	X	X		X	X	X	X	X
Ukraina		X							X					X	X		X	X			X	X	X	X			X	X
Zjednoczone Emiraty Arabskie																		X	X		X	X		X		X		
Wietnam		X					X				X													X				
Wszystkie pozostałe kraje rozwijające się																								X"				

IV.1 – Wielkość kontyngentów taryfowych

Numer pro- duktu	Kategoria produktu	Kody CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Od 2.2.2019 r. do- 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do- 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do- 30.9.2020 r.	Od 1.10.2020 r. do- 31.12.2020 r.	Od 1.1. 2021 r. do 31.3.- 2021 r.	Od 1.4.2021 r. do- 30.6.2021 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porząd- kowe
				Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto)					
1	Walcowane na gorąco arkusze i taśmy ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej	7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, 7212 60 00, 7225 19 10, 7225 30 10, 7225 30 30, 7225 30 90, 7225 40 15, 7225 40 90, 7226 19 10, 7226 91 20, 7226 91 91, 7226 91 99	Państwa trzecie	3 359 532,08	8 476 618,01					25 %	
		Rosja	421 690,19			421 690,19	412 523,02	417 106,60	25 %	09.8966	
		Turcja	344 890,78			344 890,78	337 393,15	341 141,97	25 %	09.8967	
		Indie	168 367,79			168 367,79	164 707,62	166 537,71	25 %	09.8968	
		Republika Korei	135 958,47			135 958,47	133 002,85	134 480,66	25 %	09.8969	
		Serbia	116 149,87			116 149,87	113 624,87	114 887,37	25 %	09.8970	

2	Walcowane na zimno arkusze ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej	7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7209 90 20, 7209 90 80, 7211 23 20, 7211 23 30, 7211 23 80, 7211 29 00, 7211 90 20, 7211 90 80, 7225 50 20, 7225 50 80, 7226 20 00, 7226 92 00	Indie	234 714,39	592 220,64	153 750,21	153 750,21	150 407,82	152 079,02	25 %	09.8801
		Republika Korei	144 402,99	364 351,04	94 591,52	94 591,52	92 535,18	93 563,35	25 %	09.8802	
		Ukraina	102 325,83	258 183,86	67 028,78	67 028,78	65 571,63	66 300,20	25 %	09.8803	
		Brazylia	65 398,61	165 010,80	42 839,52	42 839,52	41 908,22	42 373,87	25 %	09.8804	
		Serbia	56 480,21	142 508,28	36 997,49	36 997,49	36 193,20	36 595,35	25 %	09.8805	
		Inne państwa	430 048,96	1 085 079,91	281 704,58	281 704,58	275 580,57	278 642,58	25 %	(²)	
3.A	Blachy elektrotechniczne (inne niż blachy elektrotechniczne teksturowane)	7209 16 10, 7209 17 10, 7209 18 10, 7209 26 10, 7209 27 10, 7209 28 10	Republika Korei	1 923,96	4 854,46	1 260,30	1 260,30	1 232,90	1 246,60	25 %	09.8806
		Chiny	822,98	2 076,52					25 %	09.8807	
		Rosja	519,69	1 311,25	340,42	340,42	333,02	336,72	25 %	09.8808	
		Iran (Islamska Republika Iranu)	227,52	574,06	149,04	149,04	145,80	147,42	25 %	09.8809	
		Inne państwa	306,34	772,95	739,77	739,77	723,69	731,73	25 %	(³)	
3.B	7225 19 90, 7226 19 80	Rosja	51 426,29	129 756,46	33 686,91	33 686,91	32 954,59	33 320,75	25 %	09.8811	
		Republika Korei	31 380,40	79 177,59	20 555,80	20 555,80	20 108,94	20 332,37	25 %	09.8812	
		Chiny	24 187,01	61 027,57	15 843,76	15 843,76	15 499,33	15 671,54	25 %	09.8813	
		Tajwan	18 144,97	45 782,56	11 885,91	11 885,91	11 627,52	11 756,71	25 %	09.8814	
		Inne państwa	8 395,39	21 182,87	5 499,42	5 499,42	5 379,87	5 439,65	25 %	(⁴)	

4.A ⁽⁵⁾	Produkty walcowane płaskie z powłokami metalowymi	Kody TARIC: 7210 41 00 20, 7210 49 00 20, 7210 61 00 20, 7210 69 00 20, 7212 30 00 20, 7212 50 61 20, 7212 50 69 20, 7225 92 00 20, 7225 99 00 11, 7225 99 00 22, 7225 99 00 45, 7225 99 00 91, 7225 99 00 92, 7226 99 30 10, 7226 99 70 11, 7226 99 70 91, 7226 99 70 94,	Republika Korei	69 571,10	328 792,63	45 572,71	45 572,71	44 582,00	45 077,36	25 %	
											09.8816
			Indie	83 060,42	209 574,26	54 408,92	54 408,92	53 226,12	53 817,52	25 %	09.8817
			Inne państwa	761 518,93	1 921 429,81	498 834,77	498 834,77	487 990,53	493 412,65	25 %	⁽⁶⁾
4.B ⁽⁷⁾		Kody CN: 7210 20 00, 7210 30 00, 7210 90 80, 7212 20 00, 7212 50 20, 7212 50 30, 7212 50 40, 7212 50 90, 7225 91 00, 7226 99 10	Chiny	204 951,07	517 123,19	134 253,68	134 253,68	131 335,12	132 794,40	25 %	09.8821
			Republika Korei	249 533,26	476 356,93	163 457,35	163 457,35	159 903,93	161 680,64	25 %	09.8822
			Indie	118 594,25	299 231,59	77 685,44	77 685,44	75 996,63	76 841,03	25 %	09.8823
			Tajwan	49 248,78	124 262,26	32 260,53	32 260,53	31 559,21	31 909,87	25 %	09.8824
		Kody TARIC: 7210 41 00 30, 7210 41 00 80, 7210 49 00 30, 7210 49 00 80, 7210 61 00 30, 7210 61 00 80, 7210 69 00 30, 7210 69 00 80, 7212 30 00 80, 7212 50 61 30, 7212 50 61 80, 7212 50 69 30, 7212 50 69 80, 7225 92 00 80, 7225 99 00 23,									
			Inne państwa	125 598,05	316 903,26	82 273,30	82 273,30	80 484,75	81 379,02	25 %	⁽⁸⁾

		7225 99 00 41, 7225 99 00 93, 7225 99 00 95, 7226 99 30 90, 7226 99 70 19, 7226 99 70 96, 7225 99 00 41									
5	Produkty wal- cowane płaskie z powłokami organicznymi	7210 70 80, 7212 40 80	India	108 042,36	272 607,54	70 773,40	70 773,40	69 234,85	70 004,12	25 %	09.8826
			Republika Korei	103 354,11	260 778,38	67 702,35	67 702,35	66 230,56	66 966,46	25 %	09.8827
			Tajwan	31 975,79	80 679,86	20 945,82	20 945,82	20 490,48	20 718,15	25 %	09.8828
			Turcja	21 834,45	55 091,68	14 302,71	14 302,71	13 991,78	14 147,24	25 %	09.8829
			Macedonia Pół- nocna	16 331,15	41 206,02	10 697,76	10 697,76	10 465,20	10 581,48	25 %	09.8830
			Inne państwa	43 114,71	108 785,06	28 242,39	28 242,39	27 628,42	27 935,41	25 %	(⁹)
6	Wyroby cyno- wane	7209 18 99, 7210 11 00, 7210 12 20, 7210 12 80, 7210 50 00, 7210 70 10, 7210 90 40, 7212 10 10, 7212 10 90, 7212 40 20	Chiny	158 139,17	399 009,55	103 589,44	103 589,44	101 337,49	102 463,47	25 %	09.8831
			Serbia	30 545,88	77 071,98	20 009,15	20 009,15	19 574,17	19 791,66	25 %	09.8832
			Republika Korei	23 885,70	60 267,31	15 646,38	15 646,38	15 306,25	15 476,31	25 %	09.8833
			Tajwan	21 167,00	53 407,61	13 865,49	13 865,49	13 564,07	13 714,78	25 %	09.8834
			Brazylia	19 730,03	49 781,91					25 %	09.8835
			Inne państwa	33 167,30	83 686,22	34 650,52	34 650,52	33 897,25	34 273,88	25 %	(¹⁰)
7	Blachy quarto ze stali niestopo- wej i pozostałej stali stopowej	7208 51 20, 7208 51 91, 7208 51 98, 7208 52 91, 7208 90 20, 7208 90 80, 7210 90 30, 7225 40 12, 7225 40 40, 7225 40 60,	Ukraina	339 678,24	857 060,63	222 507,03	222 507,03	217 669,92	220 088,47	25 %	09.8836
			Republika Korei	140 011,38	353 270,32	91 714,78	91 714,78	89 720,98	90 717,88	25 %	09.8837
			Rosja	115 485,12	291 386,78	75 648,80	75 648,80	74 004,26	74 826,53	25 %	09.8838
			Indie	74 811,09	188 759,93	49 005,18	49 005,18	47 939,85	48 472,51	25 %	09.8839
			Inne państwa	466 980,80	1 178 264,65	305 896,87	305 896,87	299 246,94	302 571,91	25 %	(¹¹)

8	Walcowane na gorąco arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej	7219 11 00, 7219 12 10, 7219 12 90, 7219 13 10, 7219 13 90, 7219 14 10, 7219 14 90, 7219 22 10, 7219 22 90, 7219 23 00, 7219 24 00, 7220 11 00, 7220 12 00	Państwa trzecie			91 870,53	91 870,53	89 873,34	90 871,93	25 %	
			Chiny	87 328,82	220 344,09					25 %	
			Republika Korei	18 082,33	45 624,52					25 %	
			Tajwan	12 831,07	32 374,77					25 %	
			Stany Zjednoczo- ne Ameryki	11 810,30	29 799,22					25 %	
			Inne państwa	10 196,61	25 727,62					25 %	(¹²)
9	Walcowane na zimno arkusze i taśmy ze stali nierdzewnej	7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20, 7220 90 80	Republika Korei	70 813,18	178 672,60	46 386,34	46 386,34	45 377,94	45 882,14	25 %	09.8846
			Tajwan	65 579,14	165 466,29	42 957,77	42 957,77	42 023,90	42 490,84	25 %	09.8847
			Indie	42 720,54	107 790,51	27 984,19	27 984,19	27 375,84	27 680,01	25 %	09.8848
			Stany Zjednoczo- ne Ameryki	35 609,52	89 848,32	23 326,10	23 326,10	22 819,01	23 072,56	25 %	09.8849
			Turcja	29 310,69	73 955,39	19 200,03	19 200,03	18 782,64	18 991,34	25 %	09.8850
			Malezja	19 799,24	49 956,54	12 969,54	12 969,54	12 687,59	12 828,57	25 %	09.8851
			Wietnam	16 832,28	42 470,43	11 026,02	11 026,02	10 786,33	10 906,17	25 %	09.8852
			Inne państwa	50 746,86	128 042,17	33 241,85	33 241,85	32 519,20	32 880,53	25 %	(¹³)
10	Walcowana na gorąco blacha quarto ze stali nierdzewnej	7219 21 10, 7219 21 90	China	6 765,50	17 070,40	4 431,76	4 431,76	4 335,41	4 383,58	25 %	09.8856
			Indie	2 860,33	7 217,07	1 873,67	1 873,67	1 832,94	1 853,30	25 %	09.8857
			Tajwan	1 119,34	2 824,27	733,23	733,23	717,29	725,26	25 %	09.8858
			Inne państwa	1 440,07	3 633,52	943,32	943,32	922,81	933,07	25 %	(¹⁴)

12	Pręty zwykłej jakości i kształtowniki lekkie ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej	7214 30 00,	Chiny	166 217,87	419 393,33	108 881,40	108 881,40	106 514,42	107 697,91	25 %	09.8861
		7214 91 10,	Turcja	114 807,87	289 677,97	75 205,16	75 205,16	73 570,27	74 387,72	25 %	09.8862
		7214 91 90,	Rosja	94 792,44	239 175,96	62 094,01	62 094,01	60 744,14	61 419,08	25 %	09.8863
		7214 99 31,	Szwajcaria	73 380,52	185 150,38	48 068,08	48 068,08	47 023,13	47 545,60	25 %	09.8864
		7214 99 39,	Białoruś	57 907,73	146 110,15	37 932,60	37 932,60	37 107,97	37 520,28	25 %	09.8865
		7214 99 50,									
		7214 99 71,									
		7214 99 79,									
		7214 99 95,									
		7215 90 00,									
		7216 10 00,									
		7216 21 00,									
		7216 22 00,									
		7216 40 10,									
		7216 40 90,									
		7216 50 10,									
		7216 50 91,									
		7216 50 99,									
		7216 99 00,									
		7228 10 20,									
		7228 20 10,									
		7228 20 91,									
		7228 30 20,									
		7228 30 41,									
		7228 30 49,									
		7228 30 61,									
		7228 30 69,									
		7228 30 70,									
		7228 30 89,									
		7228 60 20,									
		7228 60 80,									
		7228 70 10,									
		7228 70 90,									
		7228 80 00	Inne państwa	76 245,19	192 378,37	49 944,59	49 944,59	48 858,84	49 401,71	25 %	(¹⁵)
13	Pręty zbrojenowe	7214 20 00,	Turcja	117 231,80	295 793,93	76 792,97	76 792,97	75 123,55	75 958,26	25 %	09.8866
		7214 99 10	Rosja	94 084,20	237 388,96	61 630,08	61 630,08	60 290,29	60 960,18	25 %	09.8867
			Ukraina	62 534,65	157 784,58	40 963,47	40 963,47	40 072,96	40 518,21	25 %	09.8868
			Bośnia i Hercegowina	39 356,10	99 301,53	25 780,31	25 780,31	25 219,87	25 500,09	25 %	09.8869
			Mołdawia	28 284,59	71 366,38	18 527,89	18 527,89	18 125,11	18 326,50	25 %	09.8870
			Inne państwa	217 775,50	549 481,20	142 654,35	142 654,35	139 553,17	141 103,76		(¹⁶)

14	Pręty i kształtowniki lekkie ze stali nierdzewnej	7222 11 11, 7222 11 19, 7222 11 81, 7222 11 89, 7222 19 10, 7222 19 90, 7222 20 11, 7222 20 19, 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81, 7222 20 89, 7222 30 51, 7222 30 91, 7222 30 97, 7222 40 10, 7222 40 50, 7222 40 90	Indie	44 433,00	112 111,32	29 105,94	29 105,94	28 473,20	28 789,57	25 %	09.8871
		Szwajcaria	6 502,75	16 407,44	4 259,64	4 259,64	4 167,04	4 213,34	25 %	09.8872	
		Ukraina	5 733,50	14 466,50	3 755,74	3 755,74	3 674,10	3 714,92	25 %	09.8873	
		Inne państwa	8 533,24	21 530,68	5 589,72	5 589,72	5 468,20	5 528,96	25 %	(¹⁷)	
15	Walcówka ze stali nierdzewnej	7221 00 10, 7221 00 90	Indie	10 135,23	25 572,75	6 639,11	6 639,11	6 494,78	6 566,94	25 %	09.8876
		Tajwan	6 619,68	16 702,47	4 336,24	4 336,24	4 241,97	4 289,10	25 %	09.8877	
		Republika Korei	3 300,07	8 326,58	2 161,72	2 161,72	2 114,72	2 138,22	25 %	09.8878	
		Chiny	2 216,86	5 593,48	1 452,16	1 452,16	1 420,59	1 436,38	25 %	09.8879	
		Japonia	2 190,40	5 526,72	1 434,83	1 434,83	1 403,63	1 419,23	25 %	09.8880	
		Inne państwa	1 144,43	2 887,57	749,66	749,66	733,36	741,51	25 %	(¹⁸)	
16	Walcówka ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej	7213 10 00, 7213 20 00, 7213 91 10, 7213 91 20, 7213 91 41, 7213 91 49, 7213 91 70, 7213 91 90, 7213 99 10, 7213 99 90, 7227 10 00, 7227 20 00, 7227 90 10,	Ukraina	149 009,10	375 972,95	97 608,76	97 608,76	95 486,83	96 547,79	25 %	09.8881
		Szwajcaria	141 995,22	358 275,86	93 014,30	93 014,30	90 992,25	92 003,28	25 %	09.8882	
		Rosja	122 883,63	310 054,37	80 495,21	80 495,21	78 745,32	79 620,26	25 %	09.8883	
		Turcja	121 331,08	306 137,03	79 478,21	79 478,21	77 750,42	78 614,31	25 %	09.8884	
		Białoruś	97 436,46	245 847,23	63 825,98	63 825,98	62 438,46	63 132,22	25 %	09.8885	
		Mołdawia	73 031,65	184 270,12	47 839,55	47 839,55	46 799,56	47 319,56	25 %	09.8886	
		Inne państwa	122 013,20	307 858,13	79 925,03	79 925,03	78 187,53	79 056,28	25 %	(¹⁹)	

		7227 90 50, 7227 90 95									
17	Kątowniki, kształtowniki i profile, z żeliwa lub stali niestopowej	7216 31 10, 7216 31 90, 7216 32 11, 7216 32 19, 7216 32 91, 7216 32 99, 7216 33 10, 7216 33 90	Ukraina	42 915,19	108 281,65	28 111,70	28 111,70	27 500,57	27 806,14	25 %	09.8891
			Turcja	38 465,03	97 053,20	25 196,61	25 196,61	24 648,85	24 922,73	25 %	09.8892
			Republika Korei	10 366,76	26 156,94	6 790,77	6 790,77	6 643,15	6 716,96	25 %	09.8893
			Rosja	9 424,08	23 778,40	6 173,26	6 173,26	6 039,06	6 106,16	25 %	09.8894
			Brazylia	8 577,95						25 %	09.8895
			Szwajcaria	6 648,01	16 773,96	4 354,79	4 354,79	4 260,13	4 307,46	25 %	09.8896
			Inne państwa	14 759,92	58 885,04	15 287,53	15 287,53	14 955,19	15 121,36	25 %	(²⁰)
18	Ścianka szczelna	7301 10 00	Chiny	12 198,24	30 778,05	7 990,49	7 990,49	7 816,78	7 903,63	25 %	09.8901
			Zjednoczone Emiraty Arabskie	6 650,41	16 780,01	4 356,37	4 356,37	4 261,66	4 309,02	25 %	09.8902
			Inne państwa	480,04	1 211,21	314,45	314,45	307,61	311,03	25 %	(²¹)
19	Elementy konstrukcyjne torów kolejowych lub tramwajowych	7302 10 22, 7302 10 28, 7302 10 40, 7302 10 50, 7302 40 00	Rosja	2 147,19	5 417,70	1 433,84	1 433,84	1 402,67	1 418,25	25 %	09.8906
			Chiny	2 145,07	5 412,33	1 432,42	1 432,42	1 401,28	1 416,85	25 %	09.8907
			Turcja	1 744,68	4 402,10	1 165,05	1 165,05	1 139,72	1 152,39	25 %	09.8908
			Ukraina	657,6	1 659,24					25 %	09.8909
			Inne państwa	1 010,85	2 550,54	1 092,93	1 092,93	1 069,17	1 081,05	25 %	(²²)
20	Rury gazowe	7306 30 41, 7306 30 49, 7306 30 72, 7306 30 77	Turcja	88 914,68	224 345,46	58 243,77	58 243,77	56 977,60	57 610,68	25 %	09.8911
			Indie	32 317,40	81 541,78	21 169,59	21 169,59	20 709,38	20 939,48	25 %	09.8912
			Macedonia Północna	9 637,48	24 316,84	6 313,05	6 313,05	6 175,81	6 244,43	25 %	09.8913
			Inne państwa	22 028,87	55 582,25	14 430,07	14 430,07	14 116,37	14 273,22	25 %	(²³)

21	Profile zamknięte	7306 61 10, 7306 61 92, 7306 61 99	Turcja	154 436,15	389 666,25	101 163,76	101 163,76	98 964,55	100 064,16	25 %	09.8916
			Rosja	35 406,28	89 335,51	23 192,97	23 192,97	22 688,77	22 940,87	25 %	09.8917
			Macedonia Północna	34 028,95	85 860,29	22 290,74	22 290,74	21 806,16	22 048,45	25 %	09.8918
			Ukraina	25 240,74	63 686,29	16 534,01	16 534,01	16 174,57	16 354,29	25 %	09.8919
			Szwajcaria	25 265,29	56 276,65	14 610,34	14 610,34	14 292,73	14 451,53	25 %	09.8920
			Białoruś	20 898,79	52 730,88	13 689,80	13 689,80	13 392,20	13 541,00	25 %	09.8921
			Inne państwa	25 265,29	63 748,22	16 550,09	16 550,09	16 190,30	16 370,19	25 %	(²⁴)
22	Nierdzewne przewody rurowe i rury, bez szwu	7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, 7304 41 00, 7304 49 10, 7304 49 93, 7304 49 95, 7304 49 99	Indie	8 315,90	20 982,29	5 447,35	5 447,35	5 328,93	5 388,14	25 %	09.8926
			Ukraina	5 224,94	13 183,34	3 422,61	3 422,61	3 348,21	3 385,41	25 %	09.8927
			Republika Korei	1 649,31	4 161,47	1 080,39	1 080,39	1 056,90	1 068,64	25 %	09.8928
			Japonia	1 590,45	4 012,94	1 041,83	1 041,83	1 019,18	1 030,50	25 %	09.8929
			Stany Zjednoczone Ameryki	1 393,26	3 515,42	912,66	912,66	892,82	902,74	25 %	09.8930
			Chiny	1 299,98	3 280,05					25 %	09.8931
			Inne państwa	2 838,17	7 161,15	2 710,71	2 710,71	2 651,78	2 681,24	25 %	(²⁵)
24	Inne przewody rurowe bez szwu	7304 19 10, 7304 19 30, 7304 19 90, 7304 23 00, 7304 29 10, 7304 29 30, 7304 29 90, 7304 31 20, 7304 31 80, 7304 39 10, 7304 39 52, 7304 39 58, 7304 39 92,	Chiny	49 483,75	124 855,14	32 414,45	32 414,45	31 709,78	32 062,12	25 %	09.8936
			Ukraina	36 779,89	92 801,35	24 092,76	24 092,76	23 569,00	23 830,88	25 %	09.8937
			Białoruś	19 655,31	49 593,37	12 875,25	12 875,25	12 595,36	12 735,31	25 %	09.8938
			Japonia	13 766,04	34 733,85	9 017,48	9 017,48	8 821,45	8 919,46	25 %	09.8939
			Stany Zjednoczone Ameryki	12 109,53	30 554,21	7 932,38	7 932,38	7 759,93	7 846,15	25 %	09.8940
			Inne państwa	55 345,57	139 645,41	36 254,24	36 254,24	35 466,11	35 860,18	25 %	(²⁶)

		7304 39 93, 7304 39 98, 7304 51 81, 7304 51 89, 7304 59 10, 7304 59 92, 7304 59 93, 7304 59 99, 7304 90 00									
25	Duże przewody rurowe spawane	7305 11 00, 7305 12 00, 7305 19 00, 7305 20 00, 7305 31 00, 7305 39 00, 7305 90 00	Rosja	140 602,32	354 761,34					25 %	
			Turcja	17 543,40	44 264,71					25 %	
			Chiny	14 213,63	35 863,19					25 %	
			Inne państwa	34 011,86	85 817,17					25 %	
25.A	Duże przewody rurowe spawane	7305 11 00, 7305 12 00	Państwa trzecie			97 268,30	97 268,30	95 153,77	96 211,03	25 %	(²⁷)
25.B	Duże przewody rurowe spawane	7305 19 00, 7305 20 00, 7305 31 00, 7305 39 00, 7305 90 00	Turcja			11 245,20	11 245,20	11 000,73	11 122,97	25 %	09.8971
			Chiny			6 775,70	6 775,70	6 628,41	6 702,06	25 %	09.8972
			Federacja Rosyjska			6 680,59	6 680,59	6 535,36	6 607,97	25 %	09.8973
			Republika Korei			4 877,57	4 877,57	4 771,54	4 824,55	25 %	09.8974
			Japonia			2 588,59	2 588,59	2 532,31	2 560,45	25 %	09.8975
			Inne państwa			5 748,00	5 748,00	5 623,04	5 685,52	25 %	(²⁸)
26	Inne rury spawane	7306 11 10, 7306 11 90, 7306 19 10, 7306 19 90, 7306 21 00, 7306 29 00, 7306 30 11, 7306 30 19, 7306 30 80,	Szwajcaria	64 797,98	163 495,29	42 446,07	42 446,07	41 523,33	41 984,70	25 %	09.8946
			Turcja	60 693,64	153 139,43	39 757,51	39 757,51	38 893,22	39 325,37	25 %	09.8947
			Zjednoczone Emiraty Arabskie	18 676,40	47 123,44	12 234,02	12 234,02	11 968,06	12 101,04	25 %	09.8948
			Chiny	18 010,22	45 442,58	11 797,64	11 797,64	11 541,17	11 669,40	25 %	09.8949

		7306 40 20, 7306 40 80, 7306 50 20, 7306 50 80, 7306 69 10, 7306 69 90, 7306 90 00	Tajwan	14 374,20	36 268,32	9 415,85	9 415,85	9 211,16	9 313,51	25 %	09.8950
			Indie	11 358,87	28 660,18	7 440,65	7 440,65	7 278,90	7 359,78	25 %	09.8951
			Inne państwa	36 898,57	93 100,78	24 170,49	24 170,49	23 645,05	23 907,77	25 %	(²⁹)
27	Sztaby ze stali niestopowej i pozostałej stali stopowej wy- kończone na zimno	7215 10 00, 7215 50 11, 7215 50 19, 7215 50 80, 7228 10 90, 7228 20 99, 7228 50 20, 7228 50 40, 7228 50 61, 7228 50 69, 7228 50 80	Rosja	117 519,41	296 519,61	76 981,37	76 981,37	75 307,86	76 144,61	25 %	09.8956
			Szwajcaria	27 173,22	68 562,23	17 799,88	17 799,88	17 412,93	17 606,41	25 %	09.8957
			Chiny	20 273,26	51 152,57	13 280,05	13 280,05	12 991,35	13 135,70	25 %	09.8958
			Ukraina	15 969,02	40 292,29	10 460,54	10 460,54	10 233,14	10 346,84	25 %	09.8959
			Inne państwa	17 540,47	44 257,32	11 489,93	11 489,93	11 240,15	11 365,04	25 %	(³⁰)
28	Drut ze stali niestopowej	7217 10 10, 7217 10 31, 7217 10 39, 7217 10 50, 7217 10 90, 7217 20 10, 7217 20 30, 7217 20 50, 7217 20 90, 7217 30 41, 7217 30 49, 7217 30 50, 7217 30 90, 7217 90 20, 7217 90 50, 7217 90 90	Białoruś	88 294,51	222 780,67	57 837,52	57 837,52	56 580,19	57 208,86	25 %	09.8961
			Chiny	66 719,82	168 344,42	43 704,98	43 704,98	42 754,87	43 229,92	25 %	09.8962
			Rosja	41 609,21	104 986,47	27 256,21	27 256,21	26 663,69	26 959,95	25 %	09.8963
			Turcja	40 302,46	101 689,34	26 400,22	26 400,22	25 826,31	26 113,26	25 %	09.8964
			Ukraina	26 755,09	67 507,23	17 525,99	17 525,99	17 144,99	17 335,49	25 %	09.8965
			Inne państwa	39 770,29	100 346,58	26 051,62	26 051,62	25 485,28	25 768,45	25 %	(³¹)

(¹) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8601
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8602
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Rosji*: 09.8571, dla Turcji*: 09.8572, dla Indii*: 09.8573, dla Republiki Korei*: 09.8574, dla Serbii*: 09.8575.

* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.

(²) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8603.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8604
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Indii*, Republiki Korei*, Ukrainy*, Brazylii* i Serbii*: 09.8567.

* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.

- (³) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8605.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8606
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Republiki Korei*, Rosji* i Iranu (Islamskiej Republiki Iranu)*: 09.8568.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (⁴) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8607.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8608
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Rosji*, Republiki Korei*, Chin* i Tajwanu*: 09.8569.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (⁵) Produkty objęte cłami antydumpingowymi.
- (⁶) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8609.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8610
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Indii* i Republiki Korei*: 09.8570.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (⁷) Produkty niepodlegające cłom antydumpingowym (w tym produkty motoryzacyjne)
- (⁸) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8611
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8612
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Chin*: 09.8581, dla Republiki Korei*: 09.8582, dla Indii*: 09.8583, dla Tajwanu*: 09.8584.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (⁹) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8613.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8614
- (¹⁰) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8615.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8616
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Chin*, Republiki Korei*, Tajwanu* i Serbii*: 09.8576.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (¹¹) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8617.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8618
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Ukrainy*, Republiki Korei*, Rosji* i Indii*: 09.8577.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (¹²) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8619.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8620
- (¹³) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8621.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8622
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Republiki Korei*, Tajwanu*, Indii*, Stanów Zjednoczonych Ameryki*, Turcji*, Malezji* i Wietnamu*: 09.8578.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (¹⁴) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8623.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8624
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Chin*, Indii* i Tajwanu*: 09.8591.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (¹⁵) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8625.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8626
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Chin*, Turcji*, Rosji*, Szwajcarii* i Białorusi*: 09.8592.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (¹⁶) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8627.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r.: 09.8628.
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Turcji*, Rosji*, Ukrainy*, Bośni i Hercegowiny* oraz Mołdawii*: 09.8593.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- (¹⁷) Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8629.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8630
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Indii*, Szwajcarii* i Ukrainy*: 09.8594.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.

- ⁽¹⁸⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8631.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8632
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Indii*, Tajwanu*, Republiki Korei*, Chin* i Japonii*: 09.8595.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽¹⁹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8633.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r.: 09.8634.
Od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8634. * W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽²⁰⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8635.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8636
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Ukrainy, Turcji*, Republiki Korei*, Rosji* i Szwajcarii*: 09.8579.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽²¹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8637.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8638
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Chin* i Zjednoczonych Emiratów Arabskich*: 09.8580.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽²²⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8639.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8640
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Rosji*, Chin* i Turcji*: 09.8585.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽²³⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8641.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8642
- ⁽²⁴⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8643.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8644
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Turcji*, Rosji*, Ukrainy*, Macedonii Północnej*, Szwajcarii* i Białorusi*: 09.8596.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽²⁵⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8645.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8646
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Indii*, Ukrainy*, Republiki Korei*, Japonii* i Stanów Zjednoczonych Ameryki*: 09.8597.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽²⁶⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8647.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8648
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Chin*, Ukrainy*, Białorusi*, Japonii* i Stanów Zjednoczonych Ameryki*: 09.8586.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽²⁷⁾ Od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8657.
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8658.
- ⁽²⁸⁾ Od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8659.
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8660.
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Turcji*, Chin*, Federacji Rosyjskiej*, Republiki Korei* i Japonii*: 09.8587.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽²⁹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8651.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8652
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Szwajcarii*, Turcji*, Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Chin*, Tajwanu* i Indii*: 09.8588.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.
- ⁽³⁰⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8653.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8654
- ⁽³¹⁾ Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r., od 1.7.2019 r. do 31.3.2020 r. i od 1.7.2020 r. do 31.3.2021 r.: 09.8655.
Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r., od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r. i od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: 09.8656
Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.: dla Turcji*, Rosji*, Ukrainy*, Chin* i Białorusi*: 09.8598.
* W przypadku wyczerpania kontyngentu taryfowego dla danego państwa zgodnie z art. 1 ust. 5.

IV.2 – Wielkość globalnych kontyngentów taryfowych w podziale na kwartał

		ROK 1		ROK 2				ROK 3			
Numer produktu		Od 2.2.2019 r. do 31.3.2019 r.	Od 1.4.2019 r. do 30.6.2019 r.	Od 1.7.2019 r. do 30.9.2019 r.	Od 1.10.2019 r. do 31.12.-2019 r.	Od 1.1.2020 r. do 31.3.2020 r.	Od 1.4.2020 r. do 30.6.2020 r.	Od 1.7.2020 r. do 30.9.2020 r.	Od 1.10.2020 r. do 31.12.-2020 r.	Od 1.1.2021 r. do 31.3.2021 r.	Od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r.
1	Inne państwa	1 307 737,32	2 051 794,76	2 172 108,07	2 116 842,75	2 093 833,59	2 093 833,59	1 013 612,28	1 013 612,28	991 577,22	1 002 594,76
2	Inne państwa	167 401,61	262 647,35	278 048,49	270 974,05	268 028,68	268 028,68	281 704,58	281 704,58	275 580,57	278 642,58
3.A	Inne państwa	119,25	187,09	198,07	193,03	190,93	190,93	739,77	739,77	723,69	731,73
3.B	Inne państwa	3 268,01	5 127,39	5 428,05	5 289,94	5 232,44	5 232,44	5 499,42	5 499,42	5 379,87	5 439,65
4.A	Inne państwa	296 430,19	465 088,74	492 360,66	479 833,44	474 617,86	474 617,86	498 834,77	498 834,77	487 990,53	493 412,65
4.B	Inne państwa	48 890,51	76 707,53	81 205,51	79 139,39	78 279,18	78 279,18	82 273,30	82 273,30	80 484,75	81 379,02
5	Inne państwa	16 782,91	26 331,80	27 875,85	27 166,60	26 871,31	26 871,31	28 242,39	28 242,39	27 628,42	27 935,41
6	Inne państwa	12 910,76	20 256,54	21 444,34	20 898,73	20 671,57	20 671,57	34 650,52	34 650,52	33 897,25	34 273,88
7	Inne państwa	181 777,76	285 203,04	301 926,80	294 244,83	291 046,51	291 046,51	305 896,87	305 896,87	299 246,94	302 571,91
8	Inne państwa	3 969,15	6 227,46	6 592,63	6 424,89	6 355,05	6 355,05	91 870,53	91 870,53	89 873,34	90 871,93
9	Inne państwa	19 753,81	30 993,05	32 810,42	31 975,62	31 628,06	31 628,06	33 241,85	33 241,85	32 519,20	32 880,53
10	Inne państwa	560,56	879,51	931,08	907,39	897,53	897,53	943,32	943,32	922,81	933,07
12	Inne państwa	29 679,33	46 565,85	49 296,38	48 042,13	47 519,93	47 519,93	49 944,59	49 944,59	48 858,84	49 401,71
13	Inne państwa	84 771,67	133 003,83	140 802,92	137 220,44	135 728,92	135 728,92	142 654,35	142 654,35	139 553,17	141 103,76
14	Inne państwa	3 321,66	5 211,58	5 517,17	5 376,80	5 318,36	5 318,36	5 589,72	5 589,72	5 468,20	5 528,96
15	Inne państwa	445,48	698,95	739,93	721,11	713,27	713,27	749,66	749,66	733,36	741,51
16	Inne państwa	47 495,07	74 518,13	78 887,73	76 880,57	76 044,91	76 044,91	79 925,03	79 925,03	78 187,53	79 056,28

17	Inne państwa	5 745,47	9 014,45	9 543,04	16 567,39	16 387,31	16 387,31	15 287,52	15 287,52	14 955,19	15 121,36
18	Inne państwa	186,86	293,18	310,37	302,47	299,18	299,18	314,45	314,45	307,61	311,03
19	Inne państwa	393,49	617,37	653,57	636,94 ⁽¹⁾	630,02	630,02	1 092,93	1 092,93	1 069,17	1 081,05
20	Inne państwa	8 575,00	13 453,88	14 242,79	13 880,40	13 729,53	13 729,53	14 430,07	14 430,07	14 116,37	14 273,22
21	Inne państwa	9 834,81	15 430,48	16 335,29	15 919,67	15 746,63	15 746,63	16 550,09	16 550,09	16 190,30	16 370,19
22	Inne państwa	1 104,79	1 733,38	1 835,02	1 788,34 ⁽²⁾	1 768,90	1 768,90	2 710,71	2 710,71	2 651,78	2 681,24
24	Inne państwa	21 543,91	33 801,65	35 783,72	34 873,27	34 494,21	34 494,21	36 254,24	36 254,24	35 466,11	35 860,18
25	Inne państwa	13 239,52	20 772,34	21 990,39	21 430,89 ⁽³⁾	21 197,95	21 197,95				
25.A	Inne państwa							97 268,30	97 268,30	95 153,77	96 211,03
25.B	Inne państwa							5 748,00	5 748,00	5 623,04	5 685,52
26	Inne państwa	14 363,20	22 535,37	23 856,80	23 249,80	22 997,09	22 997,09	24 170,49	24 170,49	23 645,05	23 907,77
27	Inne państwa	6 827,84	10 712,64	11 340,81	11 052,26	10 932,13	10 932,13	11 489,93	11 489,93	11 240,15	11 365,04
28	Inne państwa	15 481,05	24 289,24	25 713,51	25 059,28	24 786,90	24 786,90	26 051,62	26 051,62	25 485,28	25 768,45"

⁽¹⁾ Kwota ta zostanie zmieniona po przesunięciu niewykorzystanych pul kontyngentu dla danego kraju o numerze porządkowym 09.8909 zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.

⁽²⁾ Kwota ta zostanie zmieniona po przesunięciu niewykorzystanych pul kontyngentu dla danego kraju o numerze porządkowym 09.8931 zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.

⁽³⁾ Kwota ta zostanie zmieniona po przesunięciu niewykorzystanych pul kontyngentu dla poszczególnych państw o numerach porządkowych 09.8941, 09.8942 i 09.8943, zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK III

Maksymalna wielkość kontyngentu rezydualnego dostępnego od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r. dla państw, którym przysługują kontyngenty krajowe

Kategoria produktu	Nowe kontyngenty przydzielone od 1.4.2021 r. do 30.6.2021 r. w tonach
1	System specjalny
2	278 642,58
3.A	731,73
3.B	5 439,65
4.A	493 412,65
4.B	System specjalny
5	Brak dostępu do kontyngentu rezydualnego w IV kw.
6	34 273,88
7	302 571,91
8	Nie dotyczy
9	32 880,53
10	276,19
12	29 542,22
13	37 251,39
14	3 068,57
15	552,42
16	Brak dostępu do kontyngentu rezydualnego w IV kw.
17	15 121,36
18	311,03
19	1 081,05
20	Brak dostępu do kontyngentu rezydualnego w IV kw.
21	3 421,37
22	2 174,49
24	35 860,18
25.A	Nie dotyczy
25.B	5 685,52
26	23 907,77
27	Brak dostępu do kontyngentu rezydualnego w IV kw.
28	18 295,60

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2020/895

z dnia 25 czerwca 2020 r.

w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) oraz uchylająca decyzję (WPZiB) 2020/401 (ATALANTA/2/2020)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 1 wspólnego działania 2008/851/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) do podejmowania stosownych decyzji w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (zwanego dalej „dowódcą sił UE”).
- (2) W dniu 12 marca 2020 r. KPiB przyjął decyzję (WPZiB) 2020/401 ⁽²⁾ w sprawie mianowania wiceadmirała Ignacia VILLANUEVY SERRANA dowódcą sił UE.
- (3) Dowódca operacji UE zalecił, aby nowym dowódcą sił UE od dnia 26 sierpnia 2020 r. został mianowany wiceadmiral Riccardo MARCHIO’.
- (4) W dniu 20 maja 2020 r. Komitet Wojskowy UE poparł to zalecenie.
- (5) Należy w związku z tym uchylić decyzję (WPZiB) 2020/401.
- (6) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wiceadmiral Riccardo MARCHIO’ zostaje niniejszym mianowany dowódcą sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) od dnia 26 sierpnia 2020 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

⁽²⁾ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2020/401 z dnia 12 marca 2020 r. w sprawie mianowania dowódcy sił UE operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (Atalanta) oraz uchylająca decyzję (WPZiB) 2019/1988 (ATALANTA/1/2020) (Dz.U. L 79 z 16.3.2020, s. 2).

Artykuł 2

Decyzja (WPZiB) 2020/401 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 26 sierpnia 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 czerwca 2020 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa
S. FROM-EMMESBERGER
Przewodnicząca

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2020 KOMITETU DS. TRANSPORTU LĄDOWEGO WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA z dnia 19 czerwca 2020 r.

dotycząca dostosowania decyzji nr 2/2019 pod względem odroczenia z powodu pandemii COVID-19 dat transpozycji dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 i (UE) 2016/798 [2020/896]

KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie przewozu kolejowego i drogowego rzeczy i osób ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową”), w szczególności jej art. 52 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

Decyzja nr 2/2019 Wspólnego Komitetu z dnia 13 grudnia 2019 r. ⁽²⁾ ma na celu utrzymanie płynnego ruchu kolejowego między Szwajcarią a Unią Europejską zgodnie z wymogami wprowadzonymi dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 ⁽³⁾ oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 ⁽⁴⁾. Ze względu na nadzwyczajne okoliczności związane z pandemią COVID-19 Parlament Europejski i Rada przesunęły termin transpozycji dyrektyw (UE) 2016/797 i (UE) 2016/798 przez przyjęcie dyrektywy (UE) 2020/700 ⁽⁵⁾. Decyzję nr 2/2019 Komisji Mieszanej należy dostosować do dat transpozycji zmienionych tą dyrektywą,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W art. 7 decyzji nr 2/2019 Komitetu ds. Transportu Lądowego Wspólnota/Szwajcaria z dnia 13 grudnia 2019 r. dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Art. 2 ust. 1 lub art. 3 ust. 1 decyzji Wspólnego Komitetu nr 1/2013 nadal mają zastosowanie do dnia 31 października 2020 r. w odniesieniu do państw członkowskich, które powiadomiły Agencję i Komisję zgodnie z art. 57 ust. 2a dyrektywy (UE) 2016/797 lub art. 33 ust. 2a dyrektywy (UE) 2016/798.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 91.

⁽²⁾ Dz.U. L 13 z 17.1.2020, s. 43.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej (Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 44).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei (Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 102).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/700 z dnia 25 maja 2020 r. zmieniająca dyrektywy (UE) 2016/797 i (UE) 2016/798 w odniesieniu do przedłużenia okresu ich transpozycji (Dz.U. L 165 z 27.5.2020, s. 27).

Sporządzono w Bernie dnia 19 czerwca 2020 r.

W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej

Peter FÜGLISTALER

Przewodniczący

W imieniu Unii Europejskiej

Elisabeth WERNER

Przewodniczący Delegacji Unii Europejskiej

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL